CONCILIA

PROVINCIALIA,

BALTIMORI

HABITA

AB ANNO 1829, USQUE AD ANNUM 1840.

BALTIMORI:
APUD JOANNEM MURPHY, TYPOGRAPHUM AC BIBLIOPOLAM,
VIA VULGO DICTA *Market*, NO. 146.
1842.

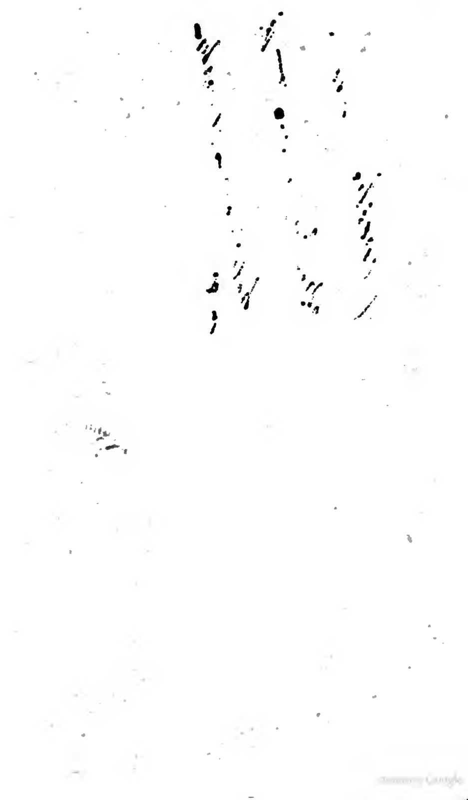
R. I. P.

Jussu Revmi Episcopi Domini mei, mæstissimum tibi nuncium facio *obitus Revdi admodum D. FELICIS de ANDREIS,* Vicarii Generalis, necnon Congregationis Missionis, in hac Ludovicensi provincia, moderatoris, viri sanctitate æque ac doctrina præstantissimi, qui, die Octobris 15 1820, post diuturni morbi molestias admirabili mansuetudine toleratas, sacramentis munitus, et cælestibus jam deliciis affluens, annos natus circiter duos et quadraginta, meliorem ad vitam evolavit. Defecit heu! Cleri nostri lumen et decus, Evangelii præco potentissimus, pauperum amor, Ludovisianæ missionis spes et columen! Preciosam venerandi sacerdotis mortem inexplebili luctu prosequitur Episcopus, lugent et omnium ordinum homines. Utinam tot gemitibus motus, DEUS totius consolationis aliquos in Nobis excitet tantæ virtutis hæredes!

Ad obsequia paratissimus
Car. De Lacroix Revmi D. D.
Epi Ludoviconsis Secretarius.

CONCILIA PROVINCIALIA

BALTIMORENSIA.

CONCILIA

PROVINCIALIA,

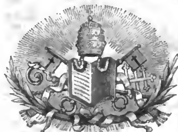

BALTIMORI

HABITA

Ab Anno 1829, usque ad Annum 1840.

BALTIMORI:
APUD JOANNEM MURPHY, TYPOGRAPHUM AC BIBLIOPOLAM,
VIA VULGO DICTA *Market*, NO. 146.
1842.

TYPIS JOANNIS MURPHY.

MONITUM.

ANNO 1791, ven. JOANNES CARROLL, tunc Episcopus Baltimorensis, Synodum Diœcesanam habuit, ad eam convocatis Missionariis qui sacro Ministerio sub ipsius jurisdictione operam dabant. Idem sa. me. Præsul, Archiepiscopus renuntiatus, post consecrationem suorum Suffraganeorum, Conventum habuit an. 1810, atque unà cum illis articulos quosdam disciplinæ condidit. De hac Synodo et Conventu ita locuti sunt Patres primi Concilii Baltimorensis Provincialis, Congregat. priv. habita die 13 Oct. 1829: "Cùm temporum locorumque adjuncta spectamus in quibus "versabatur venerabilis memoriæ JOANNES CARROLL, "Episcopus Baltimorensis, quando habuit Synodum "Diœcesanam anno 1791, valdè admiramur quo fidei "studio, prudentia et scientia, plurima in Ecclesiæ "utilitatem statuerit. Magni etiam facimus quæ ad "nos pervenerunt ab eodem venerabili Præsule, "postquam ad dignitatem Archiepiscopalem evectus "est, gesta unà cum aliis hujus Provinciæ Episcopis "anno 1810. Iis plurima contineri agnoscimus quæ

"utilitatem ac ædificationem magnam afferunt; et "volumus eadem Acta, prout edita sunt à proximè "defuncto Archiepiscopo, doctrina et studio fidei vene-"rabili, iterùm edi unà cum hujus Provincialis Con-"cilii Decretis." Morem igitur gerentes Patrum Concilii I. Baltimorensis voluntati, huic Editioni Conciliorum Provincialium, Acta et Statuta Synodi Baltimorensis anno 1791 celebratæ, nec non Articulos disciplinæ Conventus anno 1810 habiti, præfiximus.

STATUTA

SYNODI BALTIMORENSIS ANNO 1791 CELEBRATÆ.

REVERENDISSIMUS Episcopus Baltimori per litteras ad suum clerum directas die 27 Octobris, anno 1791, significavit sibi statutum esse, synodum Diœcesanam celebrare in Ecclesia Baltimorensi die 7 Novembris ejusdem anni, omnesque suæ Diœceseos sacerdotes qui animarum saluti et sacris ministeriis legitimè vacabant, ad hanc synodum invitavit.

Huic igitur convocationi morem gerentes, die constituta convenêre ad ædes Episcopales Clerici sequentes:

Jacobus Pellentz, *Vic. Gen. per totam Diœcesim.*
Jacobus Frambach.
Robertus Mollineux, *Vic. Gen. Districtus Meridionalis.*
Franc. Anton. Fleming, *Vic. Gen. Distric. septentrion.*
Franc. Car. Nagot, *Præses Seminarii Episcopalis Sti Sulpitii.*

Joannes Ashton.
Henricus Pile.
Leonardus Neale.
Carolus Sewall.
Sylvester Boarman.
Guillelmus Elling.
Jacobus Vanhuftel.
Robertus Plunket.
Stanislaus Cerfoumont.
Franciscus Beeston.
Laurentius Gressel.
Josephus Eden.
Ludovicus Cæsar Delavau.
Joannes Tessier.
Antonius Garnier.

SESSIO I.—*Die 7 Novembris.*

POSTQUAM convenissent omnes superpelliceis induti, Episcopus autem indutus rocheto, amictu, alba, cingulo, stola et pluviali, et mitram pretiosam, et baculum pastoralem gerens, hora decima iverunt processionaliter ad Ecclesiam Cathedralem S. Petri, in qua omnia parata sunt, ut in Pontificali Romano; et habito sermone ab Episcopo, omnes Fidei professionem emiserunt; constitutisque Promotoribus Rev. Dño Leonardo Neale et Rev. Dño Guillelmo Elling, et Secretario Rev. Dño Francisco Beeston, Sessio prorogata est usque ad horam tertiam pomeridianam.

SESSIO II.—*Die 7 Novembris.*

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

CÙM nihil sit in Religione aut sanctius aut pretiosius Sacramentis, præcipuo studio laborandum est, ut illa ritè administrentur et dignè suscipiantur. Initium igitur ducentes à Baptismo, per quem homines christianæ societati aggregantur, considerantesque nos hìc terrarum inter plures Heterodoxorum sectas versari, quæ Baptismum vel omninò non administrant, vel non nisi adultis; vel quoniam necessarium ad salutem esse negant, sunt parum in eo administrando diligentes, STATUIMUS:

1. Ut ii rebaptizentur sub conditione, de quorum Baptismi validitate post diligentem inquisitionem certitudo moralis nequit obtineri; ac ut infantes urgente periculo baptizati ab obstetricibus hæreticis aut etiam

Catholicis, rebaptizentur simili modo, nisi Catholicæ tales fuerint ut nullus sit prudenti dubio locus de baptismo validè ab ipsis administrato. Cavendum tamen ab animarum Pastoribus ne, omni omissa inquisitione, rebaptizent quoscunque, qui priùs à sacerdote non fuerint Baptizati, ne incurrant in pœnam irregularitatis latam ab Alexandro Papa III. contra Baptismum iterantes.

2. Statuimus ut, quantùm à Pastoribus animarum fieri poterit, omnium à se baptizatorum nomina et ætas, itemque Parentum et Patrinorum nomina in librum specialiter huic usui destinatum referantur.

3. Quando hæretici adulti priùs validè baptizati ad Fidem convertuntur, exigendum non est ut omissæ baptismi ceremoniæ suppleantur.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

4. Generatim loquendo pro hac Diœcesi *statuimus* sacramentum confirmationis non priùs conferendum pueris, quàm rationis usum attigerint, ac sacramenti pœnitentiæ suscipiendi capaces fuerint; quamvis non rarò ob circumstantias particulares etiam junioribus conferendum sit.

SESSIO III.—*Die* 8 *Novembris.*

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

5. UT SS. Eucharistiæ sacrificium cum omni reverentia ac debito honore celebretur, atque ut Fideles magis magisque excitentur ad summam devotionem erga immensum hoc divinæ in nos misericordiæ pig-

nus: Volumus ut populus frequenter moneatur quàm indecorum sit omnia quæ sacrificio inserviunt vilia esse et squalida; non vestes, non pannos, non candelas cereas, non sacra vasa tantis mysteriis conficiendis esse congruentia. Moneantur Fideles de summa diligentia, qua Deus in veteri Testamento præcepit ut omnia curarentur ad Divinum cultum spectantia: quantò potiùs igitur hoc à Christianis fieri convenit, qui non, ut Judæi, umbram bonorum possident, sed ipsam veritatem tenent, atque figurarum omnium complementum! Moneantur item de oblationibus quas in sacrificio primi Christiani semper contulerunt; doceanturque illos divinæ gloriæ maximè incurios esse, qui nihil conferunt ad ea suppeditanda, sine quibus Religionis exercitiis sua dignitas et auctoritas videtur detrahi, et SS. Eucharistiæ cultus multùm imminuitur.

6. STATUIMUS igitur ut in singulis congregationibus duo aut tres præcipuæ virtutis ac auctoritatis viri, tanquam Ecclesiæ curatores à Pastore vel ab ipsis congregationibus eligantur, atque ut Dominicis et Festis diebus curatores taliter constituti, post lectum in Missa Evangelium, collectionem oblationum faciant.

7. Oblationes, juxta antiquum Ecclesiæ morem, dividantur in tres partes, si necesse fuerit; ita ut una Sacerdotis sustentationi, una sublevandis pauperum necessitatibus, et altera comparandis quæ sunt divino cultui necessaria, et Fabricæ Ecclesiarum applicetur. Si verò aliundè sanctuarii ministris de alimonia, et pauperibus de sublevanda inopia provisum fuerit, omnes oblationes conferantur ad comparanda vasa sacra, cæteraque divino cultui necessaria, et ad Ecclesias reparandas vel opportunis locis construendas.

8. Factæ à fidelibus oblationes ut Deum sibi suisque per SS. Missæ sacrificium propitium reddant, ita recipiantur ab iis qui altari deserviunt, ut omnem avaritiæ aut Simoniacæ labis speciem evitent, eoque stipendio contenti sint quod neque grave erit conferentibus, neque ita modicum ut sacerdotale ministerium vile ac nullius valoris ab imperitis existimari possit.

9. Pro exhibenda majori erga venerabile Missæ sacrificium reverentia, sacerdotes in eo celebrando veste talari nigra semper utantur, quantùm sine magno incommodo fieri poterit; ac eadem etiam in cæteris ministeriis publicis cum superpelliceo induti appareant.

10. Experientia notum est multùm conferre ad omnem reliquæ vitæ rationem, atque adeò ad æternam cujusque salutem, qua animi præparatione prima vice sanctum Eucharistiæ sacramentum sumpserit; quare omnis ab animarum Pastoribus adhibenda est diligentia, ut ante primam communionem juvenes in doctrina Christiana sint probè educati, ac præcipuè ut conscientias ab omni gravioris peccati labe integras habeant; ad quem finem eos monere oportebit ut generalem anteactæ vitæ confessionem post sedulum suî examen, et cum magna cordis contritione, communioni præmittant. Cavendum quoque erit Pastoribus ne hujus primæ communionis tempus nimiùm protrahatur, neque tamen ut ad illam admittantur statim ac rationis usum adepti fuerint. Sed quoniam summa Eucharistiæ excellentia majorem exigit judicii maturitatem, perfectior rationis usus est expectandus.

SESSIO IV.—*Die* 9 *Novembris.*

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ.

11. UT hoc sacramento quod sanandis conscientiarum vulneribus tam salubriter à Christo institutum fuit, imperiti aut indigni presbyteri ad animarum perniciem non abutantur, prohibemus sub pœna suspensionis ab omni exercitio Ordinis *ipso facto* incurrendæ et nobis reservatæ, ne quis Sacerdos sive sæcularis, sive regularis à nobis aut à Vicario nostro generali ad excipiendas confessiones non approbatus, aut cujus approbatio revocata fuerit, illi ministerio se ingerere præsumat, extra casum necessitatis. Intelligant etiam Fideles qui ad hujusmodi Sacerdotis ministerium recurrerint, sese nullatenùs à peccatis suis absolutos fuisse, sed etiamnum remanere obnoxios oneri illa iterùm in Tribunali Pœnitentiæ alteri Sacerdoti legitimè approbato exponendi.

12. Prohibemus etiam sub pœna suspensionis infligendæ, ne quis relicta Congregatione ejus curæ commissa, ad aliam se transferat, nobis non consentientibus, et in ea sedem figere, et munera parochialia peragere præsumat.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS.

13. CONFERRI debet hoc sacramentum etiam pueris vel puellis in articulo mortis constitutis, si rationis usum attigerint, ita ut peccati capaces sint.

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

14. VAGI et peregrini ad matrimonium non sunt admittendi, nisi post tres publicationes factas juxta præscriptum concilii Tridentini, et præsertim nisi testimonium omninò sufficiens habuerint à Pastoribus loci unde discesserunt, ipsos conjugali vinculo liberos esse.

15. Nullus ad matrimonium admittatur qui doctrinam Christianam aut principalia Fidei mysteria ignorat. Hic tamen ex concilio quodam Limano addendum duximus sequens decretum quod usui et solamini aliquando erit animarum curatoribus in hac Diœcesi, ubi multi sunt servi Africani (ut de aliis taceamus) qui variis de causis parum de rebus Fidei instrui possunt. Agitur enim in hoc decreto de illis hominibus qui Doctrinam Christianam juxta methodum qua ab aliis memoriæ mandatur, nullo modo addiscere valent, ad sacramenta tamen accedere, et signanter matrimonium contrahere cupiunt; atque ita cum iis agendum statuitur. "Qui verò iis tantis "impedimentis gravati fuerint, ut copiosiorem cate-"chesim non admittant, doceantur demùm pro suo "modo præcipua fidei capita, scilicet unum esse Deum "omnium rerum auctorem qui ad se accedentes vita "æterna remuneret, improbos et rebelles æternis sup-"pliciis in alio seculo puniat. Deinde hunc ipsum "Deum esse Patrem et Filium et Spiritum sanctum, "tres quidem personas, sed unum Deum verum. "Præterea Filium Dei, propter reparandam salutem "hominum, factum hominem ex Virgine Maria; pro "nobis passum et mortuum; ac tandum resurrexisse "et regnare in æternum: hunc esse Jesum Christum

"Dominum et Salvatorem nostrum. Postremò neminem posse esse salvum, nisi credat in Jesum Christum, et pœnitens de peccatis commissis, sacramenta "ipsius suscipiat; baptismatis quidem, si infidelis est, "confessionis autem, si lapsus post baptismum; ac "denique statuat ea servare quæ Deus et Ecclesia "sancta præcipiunt, quorum summa est, ut Deum "diligat super omnia, et proximum sicut seipsum."

16. Omnem adhibeant solicitudinem animarum Pastores, ne Catholici ineant matrimonia cum heterodoxis; sed quoniam propter continuum inter se in omni vitæ civilis ratione commercium, fieri non potest ut hujusmodi matrimonia aliquando non contrahantur, præcipuè in illis locis, in quibus pauci admodùm Catholici habitant; auditis super hac re Confratrum nostrorum in hac Synodo præsentium sententiis, regulas sequentes condidimus secundùm quas circa prædicta matrimonia procedere poterunt Sacerdotes quibus in hac Diœcesi cura animarum committitur. 1. Partem Catholicam graviter ac seriò moneant de ingentibus incommodis quæ ex ejusmodi nuptiis non rarò proveniunt, hortenturque ut Christianæ fortitudinis memores sua desideria superent, ac à periculoso matrimonio abstineant. 2. Si viderint Pastores sua monita ad matrimonium impediendum non profutura, diligenter considerent an absit probabile periculum perversionis partis Catholicæ, casu quo ad matrimonium procedatur. 3. Inquirant etiam an pars acatholica consentiat ac parata sit coram Deo et testibus promittere, se nullatenùs obstaculo fore quominùs proles omnis ex matrimonio oriunda in vera Religione educetur. 4. Considerent ulteriùs Pastores quid probabiliùs eventurum sit, si ipsi ministerium suum matri-

monio exhibere abnuerint; an hoc abrumpendum, an verò à Sacerdote catholico rejecti ad ministrum hæreticum sint sese recepturi, coramque ipso contracturi, nulla facta conventione de futura prole. 5. Si prævideatur postremum hoc probabiliùs eventurum, permittat illis Sacerdos catholicus ut coram se contrahant, ne adeant ministrum hæreticum; adhibita tamen priùs debita inquisitione, ne fortè alia impedimenta matrimonio obstent, v. g. defectus Baptismi, consanguinitas, aut quid aliud. 6. Hæ nuptiæ benedicendæ non sunt illa benedictione quam dandam præscribit Rituale Romanum intra *Missam pro sponso et sponsa.*

SESSIO V.—*Die* 10 *Novembris.*

Aderant, præter supra nominatos, R. D. Joannes Bolton, Pastor S. Josephi; et R. D. Joannes Thayer, Pastor Bostonii.

DE ORDINANDIS DIVINIS OFFICIIS, ET FESTORUM OBSERVATIONE.

17. EXIGIT necessitas ut aliter ordinentur divina officia Dominicis ac festis diebus in civitatibus ac locis ubi plures sunt Clerici aut Laici idonei et instituti ad cantum et reliqua altaris ministeria; aliter verò, ubi unicus est sacerdos, nec ulla facultate instructus ad officia divina solemniter peragenda. In prioribus illis locis, hora competente decantentur Litaniæ Lauretanæ B. Virginis, hujus Diœceseos Patronæ principalis; quibus finitis, solemniter fiat aspersio aquæ benedictæ, ut in Missali præscribitur. Dein Missa cum cantu solemniter celebretur; et solemnioribus diebus, si fieri potest,

assistentibus Diacono et Subdiacono. Finito Evangelio legantur preces præscriptæ pro omnibus ordinibus et felici statu Reipublicæ; Evangelium item proprium illius diei lingua vernacula; fiant publicationes pro matrimoniis habendis, pro observandis festis diebus, aut jejuniorum; et si quæ alia occurrunt de quibus monendus est populus. Deinde sermo habeatur qui talis sit ex quo et erudiri auditores et emendari, et ad vitæ Christianæ perfectionem animari possint. In officio pomeridiano Vesperæ, iisque finitis, Antiphona B. Mariæ Virginis tempori propria debent cantari: dein detur Benedictio cum SS. Sacramento et solemni cantu in ejus honorem, ac postea instructio catechistica. Optandum est ut inter officia hymni aliqui aut preces lingua vernacula cantentur.

18. Ubi verò unicus est Sacerdos qui solus omnia peragat, expeditis confessionibus, omnibusque ad sacrificium paratis, recitet primò, nisi assistentes cantare velint, lingua vernacula Litanias vel SS. nominis Jesu, vel Lauretanas; quibus finitis et facta aspersione aquæ benedictæ, Missam incipiat peragatque usque ad Evangelium; deinde cætera prosequatur, uti superiùs dictum est: ac post Missam, ipso præsente, omnis congregatio distinctè recitet lingua vernacula orationem Dominicam, salutationem Angelicam, symbolum Apostolorum, atque actus fidei, spei et charitatis; atque ita conventum dimittat, retentis pueris ac rudibus personis, ut illos de præcipuis fidei capitibus interroget ac instruat.

19. Initio nostri Episcopatus, beatam Virginem Mariam in nostræ Diœceseos Patronam principalem ardentibus votis compellavimus, ut ipsa intercedente fides, atque omnis in Deum pietas, morumque sancti-

monia in populo nobis commisso vigeant ac magis magisque augeantur. Festo die Assumptionis ejusdem beatissimæ Virginis Mariæ, in primum Baltimori Episcopum fuimus consecrati; quare singulari cultu tantam Patronam honorandam ducentes, hortamur imprimis venerabiles Confratres nostros, ut et ipsi magna devotione beatissimam Virginem venerentur, idemque sæpè et seriò suis ovibus commendent, atque ut in ejus patrocinio præclarum sibi præsidium constitui existiment. Statuimus insuper Dominicam quæ erit intra octavam Festi Assumptionis, aut ipsum Festum, si in Dominicam inciderit, tanquam Festum principale hujus Diœceseos habendum esse, in quo populus omni ratione excitandus erit ad piè sancteque suscipienda sacramenta Pœnitentiæ et Eucharistiæ. Ad fovendam autem Fidelium pietatem, Nos Sedi Apostolicæ humiles preces porrigemus pro obtinendis in hoc Festum amplissimis gratiis spiritualibus, de quibus, si concessæ fuerint, omnes fient certiores.

20. Catholici, mercatores præsertim, ac omnis generis opifices qui in oppidis degunt, non sine gravi incommodo à mercibus vendendis, aut operibus abstinere possunt, festis illis diebus quæ ab Heterodoxis similiter non servantur. Unde meritò timendum, si hoc rigorosè exigitur, aliquos futuros qui, ne tantam rerum temporalium jacturam faciant, æternæ salutis periculum incurrent. Ut igitur huic incommodo obviam eatur, Statuimus unumquemque debere Pastorem suum convenire, ejusque hac in re judicium expectare. Monemusque venerabiles Confratres nostros ut, ubi exigit gravis causa, cum ipsis dispensent in Festorum observatione, relicta tamen obligatione Missam audi-

3

endi, si plures quàm una celebrentur in loco ubi dispensatur, vel si illi uni sine gravi detrimento assistere valeant.

DE CONSERVANDIS CLERICORUM MORIBUS.

21. OMNES Clerici in hac Diœcesi, juxta decreta variorum Canonum, et maximè Concilii Tridentini, *vestes gerant suo ordini congruentes*, hoc est, quæ non solùm sint modestæ, sed etiam quæ ipsum eas gerentem aliosque moneant cujus conditionis ille sit. Quare decernimus ut Clerici semper vestes gerant vel nigras, vel nigris proximas.

22. Inhærentes decretis aliorum Episcoporum, et quantùm patitur nostra conditio, Conciliorum canonibus, ***Prohibemus*** ne Clerici ad cohabitandum in suis ædibus admittant fœminas de quorum moribus aliqua fuerit sinistra suspicio, aut quæ quadragesimum ætatis annum non expleverint; et Vicariis nostris generalibus committimus ut hujus decreti custodiæ summa diligentia invigilent.

DE PROVIDENDA SUSTENTATIONE PASTORUM, ET PROCURANDIS IIS QUÆ AD CULTUM DIVINUM REQUIRUNTUR.

23. CRESCENTE numero Catholicorum, iisque dispersis per varias longeque dissitas Fœderatæ Americæ plagas, opus est in Vinea Domini multò majore quàm olim fuerat, operariorum copia, qui tamen obtineri non possunt aut conservari, nisi subsidium pro eorum alimonia à fidelibus conferatur; uti divino præcepto conferre tenentur, dicente Apostolo æquum esse ut *qui spiritualia aliis seminant, de carnalibus ipsorum*

metant. Itaque Fideles de hac obligatione frequenter moneantur, cui nisi satisfaciant, sibi ipsis debent imputare quòd neque Dominicis et Festis diebus Missam audiant, neque Sacramentorum in summis suis necessitatibus fiant participes. Unde quando pro mensura temporalium bonorum sibi à Deo concessorum, ad salutis ministerium conferre renuunt, adeòque præcepta divina et Ecclesiastica non implent sua culpa, sciant se versari in statu peccati, indignos esse reconciliationis in pœnitentiæ tribunali obtinendæ, neque tantùm de suis peccatis rationem Deo reddituros, sed etiam de illorum pauperum crassa ignorantia ac vitiis, qui propter ditiorum miseram parcimoniam, instructionis Christianæ manent omninò expertes. Ut igitur quod fit in aliis orbis Christiani partibus, apud nos quoque initium habeat, jam superiùs de Fidelium oblationibus aliquod statutum fuit, ac cætera quæ hac de re dicenda sunt adjungimus in instructione quæ cum his Statutis simul mittetur, et coram omnibus legenda erit.

DE SEPELIENDIS EIS QUI TEMPORE PASCHALI PŒNITENTIÆ ET EUCHARISTIÆ SACRAMENTA NON RECIPIUNT.

24. NOTUM est decretum concilii Lateranensis "*Omnis utriusquè sexus*," quo præcipitur Christianis confessio et communio annua circa tempus Paschale, et decernitur contra eos qui Decreto non obtemperant, *ut vivi ab Ecclesia arceantur, mortui verò sepultura Ecclesiastica careant.* Pastores ne negligant singulis annis hujus decreti memoriam revocare, et si quando contigerit quempiam è vivis discedere sine ulla pœnitentiæ significatione, qui tam salutari præcepto morem non

gessit, nihil temerè statuat de sepultura Christiana ipsi danda vel deneganda, quoniam verba concilii important sententiam non latam, sed ferendam; verùm Episcopi aut Vicarii generalis judicium, si fieri potest, expectetur. Quoniam autem, propter magnam locorum distantiam, id semper fieri non potest, consideret secum prudens Pastor 1. An mortuus, per multos annos, an autem uno tantùm vel altero, à mensa Eucharistica se abstinuerit; 2. An id fecerit cum magna contumacia, et quasi contemptu Ecclesiæ; 3. an illius mores aliunde fuerint notoriè depravati, et mali exempli. 4. His concurrentibus, potestatem facimus Sacerdotibus qui animarum curam agunt, et ad nos vel Vicarium generalem recurrere non possunt, omnia priùs æstimando in charitate et visceribus misericordiæ erga vivos et defunctum, procedendi juxta tenorem concilii Lateranensis, si ita ad majorem Dei gloriam et animarum salutem profuturum judicaverint. Monemus autem ùt nunquam non reminiscantur velle Ecclesiam hàc salutari disciplina viventes potiùs in officio continere, quàm punire mortuos pro quibus preces continuò offert, omnes fideles defunctos divinæ misericordiæ commendando.

His à Reverendissimo Episcopo constitutis, et habita cum venerabilibus Confratribus collocutione de proponenda sanctæ Sedi erectione novæ Diœceseos intra fines hujus quæ nunc est Baltimorensis, vel de Coadjutore Episcopi Baltimorensis designando, concionem habuit Rev. D. Joannes Ashton, et deinde dicto hymno *Te Deum*, finis Synodo impositus est.

QUIDAM EX ARTICULIS

ECCLESIASTICÆ DISCIPLINÆ,

QUOS ILL. DD. ARCHIEPISCOPUS BALTIMORENSIS ET EPISCOPI AMERICÆ FŒDERATÆ, COMMUNI CONSENSU, ANNO 1810 SANXERUNT.

1. DE SACERDOTIBUS DEGENTIBUS PROPE LIMITES VARIARUM DIŒCESUM.

SACERDOTES approbati pro una quavis diœcesi Fœderatæ Americæ, facultatibus suis uti possunt in vicinis Diœcesibus. Quòd si relinquant propriam suam Diœcesim sine *Exeat*, non permittuntur suis uti facultatibus ultra duos menses, nisi novas facultates obtineant ab Episcopo Diœceseos in quam migravere; cujus officium erit cum eis se gerere juxta canones generalis disciplinæ in hujusmodi casibus præscriptos.

2. DE SACERDOTIBUS QUI PERTINENT AD SECULARES AUT REGULARES CONGREGATIONES.

QUANDO Sacerdotibus pertinentibus ad Seculares aut Regulares Congregationes, è Superiorum consensu, cura animarum demandata est, judicamus eos non debere ex Superiorum suorum arbitrio pendere ab eisque revocari, invito Episcopo. Attamen ultrà profitemur in magno honore et æstimatione apud nos esse illas Congregationes, Diœcesibus nostris tantoperè utiles, omnimodamque fiduciam nos in earum Supe-

rioribus reponere. Læti videbimus Diœcesanos nostros, qui Religiosam vitam ducere volunt, illarum congregationum instituta amplecti. Neque nostra mens est exigere ut sacro ministerio mancipentur illi quibus revera indigent præfatæ congregationes; neque etiam impedire quin revocentur Sacerdotes in Missionibus laborantes, modò hæc revocatio Diœcesano Episcopo omninò necessaria ad existentiam aut prosperitatem prædictarum congregationum esse videatur.

3. DE SCRIPTURA SACRA.

VERSIO veteris et novi Testamenti, vulgò vocata *Doway Bible*, ad verbum admittenda est et transcribenda, quotiescumquè pars aliqua Scripturæ sacræ inseritur in manualibus precum aliisque pietatis libris; nec ulla alia versio adhibenda est, à quolibet privato homine facta.

4. DE REGISTRIS PAROCHIALIBUS.

OMNES Sacerdotes admonentur de obligatione qua in hac Diœcesi constringuntur comparandi sibi libros in quibus diligenter inscribantur omnia baptismata, matrimonia et sepulturæ, quæ in suis congregationibus perficiuntur.

5. DE BAPTISMO.

UTI menti Ecclesiæ consentaneum est, atque ejusdem praxi generaliter admissæ, sacramentum Baptismatis in omnibus oppidis ubi Ecclesia erecta est, extra eam non conferatur.

6. DE SPONSORIBUS.

Quando ne unus quidem sponsor obtineri potest, atque adest ratio baptizandi infantem, tunc omissis consuetis ceremoniis, ei administretur tantùm Baptisma quod vocant Privatum.

7. ELEEMOSYNA PRO MISSIS CELEBRANDIS.

Habita ratione pretii ciborum cæterorumque ad vitam necessariorum in dies crescentis, retributio pro una privata Missa celebranda taxatur ad dimidiam partem nummi Americani.

8. DE MATRIMONIO.

Cum plures occurrerent difficultates, si præscriberemus lege generali ut omnia matrimonia in Ecclesiis celebrarentur juxta mentem et praxim orbis Catholici, præmaturum judicavimus hac de re aliquid decernere. Verùm omnes Pastores admonemus ut hanc piam consuetudinem fidelibus commendent, eorumque animos ad eam brevi tempore amplectendam disponant.

9. DE LUDIS PUBLICIS.

Omnes Pastores animarum iterùm atque enixè admonemus, ut fideles sibi commissos tum è suggestu, tum in privatis suis instructionibus magis magisque abstrahere conentur à studio et inordinato amore Ludorum et illarum oblectationum, quibus non sine periculo adesse possunt, ut est frequenter adire Thea-

trum, choreis indulgere, etc. Ipsos pariter prohibeant ullos libros legere, quibus integritas fidei, vel morum puritas facilè corrumpi potest; atque imprimis ne indiscriminatim legant amatorias illas fabulas quas *Novels* vocant. Meminisse ipsimet Fideles continuò debent, quanta cum severitate Ecclesia Spiritu sancto directa, omnibus temporibus proscripserit omnia scripta, quæ eò tendunt ut aliquid de summa reverentia sanctissimæ nostræ Religioni debita detrahant.

10. DE LIBERIS MURATORIBUS.

Archiepiscopus et Episcopi injungunt omnibus Sacerdotibus qui in ipsorum Diœcesibus sacrum exercent Ministerium, ut Pœnitentiæ et Eucharistiæ sacramenta non administrent iis qui publicè cognoscuntur pertinere ad societatem Liberorum Muratorum; nisi positivè promittant se non ampliùs adituros esse illorum conventus (*Lodges*), nec unquam professuros se ad illas societates ullo modo pertinere. Insuper Pastores sæpè admonebunt populum fidelem ipsis commissum, ut inire consortium cum hujuscemodi Societatibus cautè devitet.

† Joannes, *Arch. Balt.*
† Leonardus, *Episc. Gortyn.*
† Michael, *Episc. Philad.*
† Joannes, *Episc. Bost.*
† Benedictus, *Episc. Bard.*

CONCILIUM

PROVINCIALE

BALTIMORENSE I.

HABITUM

Anno 1829.

CONCILIUM I. PROVINCIALE

BALTIMORI EDITUM MENSE OCTOBRI,

ANNO 1829.

EPISTOLA DEDICATORIA

Primæ hujus Concilii editionis, quæ Baltimori prodiit post ejusdem Concilii approbationem.

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO

PATRI

GREGORIO XVI. PONTIFICI MAXIMO,

ARCHIEPISCOPUS BALTIMORENSIS, CETERIQUE

FŒDERATÆ AMERICÆ PRÆSULES.

BEATISSIME PATER,

SIMUL atque inscrutabili Divinæ Providentiæ judicio, ac sanctæ Sedis auctoritate, Episcopali munere fungi cœpimus, nihil antiquius habuimus quàm ut veræ Fidei propagationi, ac Disciplinæ, quæ SS. Pontificum decretis, sacrisque canonibus esset conformis, stabiliendæ, nisu toto incumberemus. Ad hæc porrò sanctarum synodorum celebrationem multùm conferre probè scientes, Baltimorum convenimus, et Concilium Provinciale primum, mense Octobri, Anno 1829 habendum indiximus.

Sancti hujus Concilii, Apostolica auctoritate firmati Decreta, Romam ad SS. D. N. PIUM, felicis recordationis, PP. VIII. transmissa, Beatissimi Patris

approbatione munita, ac roborata ad nos tandem redierunt. Eadem igitur in lucem edituri, unà cum aliis documentis, quæ successoribus nostris in posterum necessaria, aut certè perutilia fore confidimus, Opusculum tibi, SANCTISSIME PATER, dicatum et volumus, et facimus. Id namque postulat summus honoris et jurisdictionis Primatus, quo Universali Ecclesiæ præes, ac moderaris: suadet plurimorum recordatio meritorum, quibus, etiam cùm in minoribus ageres, tuam erga nos benevolentiam sæpissimè testatus es: impulit nascentis in hisce regionibus Ecclesiæ decus, honos, et incrementum. Posteris enimverò, BEATISSIME PATER, jucundum, præclarumque hac nostra agendi ratione exemplum relinquemus: cùm scilicet novi orbis Præsules veterum inhærentes vestigiis intuebuntur, atque ad Romani Pontificis pedes provolutos, laborum suorum confirmationem, iisdemque, sibique, ab alta Petri Sede, Apostolicam Benedictionem efflagitantes.

PROŒMIUM.

POST acceptam ab Apostolica Sede facultatem omnia jura Metropolitana exercendi, etiam ante Pallii receptionem, Illustrissimus et Reverendissimus Archiepiscopus Baltimorensis, JACOBUS WHITFIELD, litteris suis mense Decembri, anno 1828, datis, Præsules Provinciæ Baltimorensis, ad Concilium, die prima mensis Octobris, anno 1829, in ipsa Urbe Baltimoro celebrandum, convocavit. Reverendissimum quoque Episcopum Sancti Ludovici, Neo-Aureliæ administratorem, Sanctæ Sedi immediatè subjectum, eo quŏd Diœceses quibus præest intra Fœderatæ Americæ limites sitæ sint, invitavit ut, salvis cæteroquin suis privilegiis, Concilio interesset. Præsules Archiepiscopi votis læti, et alacres annuêre. Adfuerunt igitur:

Illustrissimus Archiepiscopus Baltimorensis, JACOBUS WHITFIELD, consecratus anno 1828, die verò Maii 25.

Reverendissimus Episcopus Bardensis, BENEDICTUS JOSEPH FLAGET, consecratus die 4. Novembris, anno 1810.

Reverendissimus Episcopus Carolopolitanus, JOANNES ENGLAND, consecratus die 21. Septembris, anno 1820.

Reverendissimus Episcopus Cincinnatensis, EDUARDUS FENWICK, consecratus die 13. Januarii, anno 1822.

Reverendissimus Episcopus Sancti Ludovici, Administrator Neo-Aureliæ, Joseph Rosati, consecratus die 25. Martii, 1824.

Reverendissimus Episcopus Bostoniensis, Benedictus Fenwick, consecratus die I. Novembris, anno 1825.

Admodùm Reverendus Gulielmus Matthews, Vicarius Generalis Apostolicus Philadelphiensis constitutus à Sede Apostolica, die 26 Februarii, anno 1828.

Aberant R R. D D. Joannes Dubois, Episcopus Neo-Eboracensis, et Michael Portier, Episcopus Mobiliensis, qui trans mare iter anteà aggressi, ab Europa nondum reversi fuerant. Reverendissimus quidem Episcopus Neo-Eboracensis Procuratorem constituerat Reverendissimum D. Joannem Baptistam David, Episcopi Bardensis Coadjutorem; sed ob adversam valetudinem, nec ipse potuit adesse.

ACTA CONCILII.

CONVENTUS PRÆPARATORIUS.

Die ultima Septembris Anno 1829, convenerunt Præsules in Ædibus Archiepiscopalibus; atque de creandis Officiariis seu adjutoribus Concilii, de Theologis et Canonistis assumendis, de Sessionibus et Congregationibus habendis, deque tandem regulis nonnullis quibus Concilio ritè incipiendo ac celebrando consuleretur, egerunt. Quocirca sic placuit Patribus:

1. Nihil sancietur, quod executioni mandari facilè non possit. 2. Nullum decretum prælo subjicietur, quin priùs Sanctæ Sedis approbatione firmatum fuerit. 3. Nihil ad Synodum referetur, præter ea quæ

Illmus D. Archiepiscopus Baltimorensis, consentientibus Revmis hujus Provinciæ Præsulibus, tractanda esse judicaverit, nisi duabus tertiis partibus Prælatorum aliter visum fuerit. 4. Sessionis mane hora decima, Congregationes autem vespere hora quarta, habebuntur, nec ultra spatium trium horarum protrahentur. 5. Prima Sessio habebitur Dominica prima Octobris proximè sequentis, in Ecclesia Metropolitana, post Pallium Illmo D. Archiepiscopo Baltimorensi ab Revmo Episcopo Bostoniensi, intra Missarum solemnia, traditum. Quoniam verò Congregationes convenit Sessionibus præire, prima Congregatio habebitur præcedenti Sabbato, die scilicet tertia Octobris. 6. A die quarta ad decimam usque diem Octobris, Missam solemniter celebrabit unus ex Concilii Prælatis, ordine supra commemorato: Revmi autem Episcopi Carolopolitanus et Bostoniensis brevem ad populum concionem, alternis vicibus, habebunt. 7. Illmus Archiepiscopus, ex sententia Prælatorum, constituit Promotorem Revmum D. B. Fenwick, Episcopum Bostoniensem. Deinde Rev. D. Magistrum J. B. L. Edwardum Damphoux, in Mariana Facultate sacræ Theologiæ Baltimorensi Licentiatum, Secretarium Concilii designavit, eique adjutorem dedit Rev. D. Franciscum P. Kenrick. Postremò Magistrum Cæremoniarum Rev. D. Joannem J. Chanche, eligendi sibi adjutorem potestate concessa; Rev. verò DD. Franciscum Lhomme et Joannem Randanne Cantores nominavit. 8. Tandem ad Synodum invitati sunt spectatissimi viri, quorum nomina sequuntur:

Admodùm Reverendus Pater Franciscus Dzierozynski Superior Societatis Jesu in America Fæderata, et admodùm Reverendus Joseph Carriere, Visitator Societatis Sancti Sulpitii.

Admodùm Reverendus Joannes Tessier, Vicarius generalis Archidiœcesis Baltimorensis, et Marianæ Facultatis Sacræ Theologiæ Baltimorensis venerandus Decanus. Reverendus D. Ludovicus Deluol, Superior Seminarii Sancti Sulpitii Baltimorensis, et Marianæ Facultatis Sacræ Theologiæ Baltimorensis venerandus Syndicus. Reverendus D. Joannes Baptista Ludovicus Eduardus Damphoux, Marianæ Universitatis Amplissimus Rector.	Theologi Metropolitanæ Ecclesiæ Baltimorensis nominati.

Reverendus D. Franciscus Patritius Kenrick, ab Episcopo Bardensi adductus Theologus.

Reverendus D. Simon Gabriel Bruté, ab Episcopo Carolopolitano designatus Theologus.

Reverendus D. Ludovicus De Barth, ab Episcopo Cincinnatensi designatus Theologus.

Reverendus D. Augustus Jeanjean, ab Episcopo Sancti Ludovici adductus Theologus.

Reverendus D. Antonius Blanc, ab Episcopo Bostoniensi designatus Theologus.

Reverendus D. Michael Wheeler, à Vicario generali Apostolico Philadelphiensi designatus Theologus.

PRIMA CONGREGATIO PUBLICA,

HABITA IN ECCLESIA METROPOLITANA, DIE TERTIA OCTOBRIS.

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen. Anno Domini millesimo octingentesimo vigesimo nono, Pontificatus

SSmi Dni nostri PII divina Providentia PP. VIII. primo, die tertia Octobris, Congregatio publica habita fuit in Ecclesia Metropolitana Baltimorensi, cui præfuit Illustrissimus ac Reverendissimus D. Archiepiscopus, JACOBUS WHITFIELD. Adfuerunt Revmus Episcopus Bardensis, BENEDICTUS JOSEPH FLAGET, antiquior Suffraganeus; Revmus JOANNES ENGLAND, Carolopolitanus; Revmus EDUARDUS FENWICK, Cincinnatensis; Revmus JOSEPHUS ROSATI, S. Ludovici; Revmus BENEDICTUS FENWICK, Bostoniensis Episcopus; qui omnes juxta ordinem consecrationis consedêre: et ultimo loco admodùm Rev. GULIELMUS MATTHEWS, Vicarius Generalis Apostolicus Philadelphiensis. Aderant etiam Superiores Ordinum, Doctores et Theologi in Conventu præparatorio nominati. Episcopi omnes, et Mariani Doctores rochetto et Mozzetta, cæteri verò Sacerdotes superpelliceis induti erant.

Implorato divino auxilio, flexis genibus, per Antiphonam *Veni sancte Spiritus*, ℣. et Orationem convenientem, Illmus D. Archiepiscopus ea denuntiari jussit, quæ de Officiariis, Theologis Canonistis, ac cæteris ad Concilium spectantibus statuta jam fuerant in prædicto conventu Prælatorum.

Deinde indicta prima Sessione ad diem Dominicam proximè sequentem, et Antiphona *Sub tuum* flexis genibus recitata, omnes discesserunt.

SESSIO PRIMA.

ANNO Domini millesimo octingentesimo vigesimo nono, die mensis Octobris quarta, quæ fuit Dominica, habita est prima Sessio in Ecclesia Metropolitana Baltimorensi.

Hora decima, Revmus Archiepiscopus Pontificalia, Episcopi verò Pluvialia supra rochettum induerunt cum mitris; Vicarius generalis Apostolicus Pluviale absque mitra; Doctores, Theologi, aliique Sacerdotes Sacerdotalibus indumentis ornati adstiterunt dum Sacrum ab Revmo Archiepiscopo fieret. Post Sacrum, concionem ad populum habuit Revmus Episcopus Carolopolitanus, qua finita, Pallium Revmo Archiepiscopo ab Revmo Episcopo Bostoniensi usitata forma traditum est.

Deinde aperta est Synodus more solemni, servatis omnibus quæ in Pontificali Romano præscribuntur: atque Illmo D. Archiepiscopo interroganti: *Reverendissimi Patres, venerabiles Fratres, placetne vobis ad Dei gloriam et honorem, et ad Catholicæ Ecclesiæ amplificationem, Concilium Baltimorense legitimè convocatum, et hìc congregatum hodierno die aperiri et inchoari?* Et singuli responderunt alta voce: *Placet, aperiatur.* Tunc Illmus D. Archiepiscopus, tam suo quàm Coepiscoporum nomine, ita ad populum conversus pronuntiavit: *Christi nomine invocato, decernimus sanctam Synodum provincialem Baltimorensem esse apertam, et ita judicamus.*

Deinde Revmus D. Archiepiscopus mandavit eorum nomina per Secretarium legi, quos ipse tanquam Concilii Officiarios proponebat; quibus perlectis, ad Revmos Coepiscopos conversus, ita interrogavit:

Placetne vobis, venerabiles Fratres, hosce in Concilii Officiales eligendos? Et Episcopi singuli responderunt: *Placet.* Secretarius itaque Decretum legit, his verbis: *Revmus D. Archiepiscopus Baltimorensis unà cum Episcopis in hoc sacro Concilio congregatis decernunt hosce Reverendos viros in Officiales hujus sancti*

Concilii eligendos esse, et legitimè jam electos, nempe Promotorem Revmum D. B. Fenwick, *Episcopum Bostoniensem; Secretarios Reverendos DD.* Eduardum Damphoux, *S. T. D. et* Franciscum P. Kenrick; *Magistrum Cæremoniarum Rev. D.* Joannem Joseph Chanche; *Cantores Reverendos DD.* Franciscum Lhomme *et* Joannem Randanne.

Postea Revmus Promotor Revmum D. Archiepiscopum allocutus est his verbis: *Illustrissime ac Reverendissime Domine, peto ut legantur decreta Concilii Tridentini de Professione fidei, et de Residentia.* Episcopi singuli subjecerunt: *Placet, legantur.* Prædicta igitur decreta ab Archidiacono alta voce lecta sunt. (*De Prof. fidei, Sess.* 25, *Cap.* 2 *bis de Ref. De Resid. Sess.* 6, *Cap.* 1, *de Ref.; et Sess.* 23, *Cap.* 1. *de Ref.*)

Quibus peractis, Revmi Provincialis Synodi Patres, fidei Professionem emiserunt juxta formam in Pontificali Romano positam: ac demùm proxima Congregatione ad diem sequentem indicta, Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus Clero ac populo solemniter benedixit, omnesque domum se receperunt.

Hora quarta postmeridiana, Vesperæ solemniter cantatæ sunt: Revmus Episcopus Bostoniensis concionem habuit, post quam benedictio SS. Sacramenti data est.

SESSIO SECUNDA,

ET PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE 5. Octobris, Revmus Episcopus Bardensis Sacrum celebravit, Pontificalibus indutus, adsistentibus Illmo D. Archiepiscopo ac Revmis Prælatis,

cæterisque Doctoribus et Theologis Concilii adjutoribus; Archiepiscopo scilicet rochetto, stola, pluviali cum mitra; Episcopi pluvialibus supra rochettum cum mitris; Vicario generali Apostolico pluviali absque mitra; Doctoribus Marianis rochetto et Mozzetta, cæteris verò Sacerdotibus superpelliceo indutis.

Post Sacrum, et concionem ab Revmo Episcopo Carolopolitano habitum, Psalmus et hymnus, prout in Pontificali Romano præscribitur, recitati sunt. Deinde Prælati in Secretarium Metropolitanæ Ecclesiæ recesserunt; et januis clausis, solo Secretario cum ipsius adjutore præsente, de condendis decretis egerunt. Interea autem alii omnes ex Ecclesia egressi sunt.

Primùm quidem, de mandato Patrum Concilii, Secretarius admodùm Rev. Joannem Power, Vicarium Generalem Neo-Eboracensem, ipsorum nomine, per epistolam invitavit ut Congregationibus vespere habendis, cum cæteris Theologis interesset.

Deinde sequentes regulæ in Congregationibus observandæ conditæ sunt:

1. Cuilibet Theologorum dicendi sententiam, quo sedet ordine, facultas datur; incipient autem juniores. 2. Omnes Revmum D. Archiepiscopum alloquentur, alternis sermonibus inter se abstinebunt, atque brevitati, quantùm fieri poterit, consulent. 3. Prælatorum sententiæ in Congregationibus non rogabuntur; à Theologis tamen quid sentiant iterùm exquirere, ac fusiorem explicationem sciscitari ipsis licebit. 4. Alto silentio prementur ea quæ in Congregationibus vel dicuntur vel aguntur.

Denique latum est Decretum 1. quod incipit: *Quoniam sæpius.*

SECUNDA CONGREGATIO PUBLICA.

In Congregatione secunda publica, quæ die 5. Octobris, hora quarta P. M., in Cathedrali Ecclesia habita est, aderant Prælati et Theologi omnes. Hi rogati, suas sententias aperuerunt de variis quæ propositæ sunt quæstionibus, scilicet de obligatione in diœcesi propria manendi, et de iis quæ exigenda sunt à Sacerdote qui alteri Diœcesi adscribi voluerit. Actum est etiam de pœnis ac modo procedendi in Clericos criminosos vel suspectos; sed quoniam rei gravitas ita postulare videbatur, de iis iterùm agendum in quarta publica Congregatione, die 7. Octobris habenda, statutum est.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 6. Octobris, hora octava A. M. Sacrum, pro more, est pontificaliter celebratum à Revmo Episcopo Carolopolitano, assistentibus Prælatis et Theologis: concio habita est à Revmo Episcopo Bostoniensi.

Quum in Secretarium recessissent Prælati, statutum est Decreta Patrum, quæ in privata Sessione conduntur, palam in publica Congregatione legenda, ut Theologi, si verborùm aliqua mutatio facienda videatur, eam indicent, quin tamen Decreta novæ discussioni subjiciantur.

Deinde lata sunt Decreta 2, 3 et 4.

TERTIA CONGREGATIO PUBLICA.

Hora tertia P. M. in Ecclesia Cathedrali convenerunt Prælati et Theologi. Actum est de Duacensi Scripturarum versione, de Bibliorum acatholicorum et de prohibitorum librorum lectione.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 7. Octobris, Sacrum pontificaliter celebratum est à Revmo Episcopo Cincinnatensi, Prælatis Theologisque assistentibus; concio autem habita est à Revmo Episcopo Carolopolitano, et cetera pro more peracta. Dein Prælatis in Secretario coadunatis lecta et probata sunt Decreta antea lata.

QUARTA CONGREGATIO PUBLICA.

Hora quarta P. M. convenerunt Prælati et Theologi in Ecclesia Cathedrali. Actum est de Catholica Typographia instituenda. Lectæ quoque sunt Litteræ Encyclicæ SSmi D. N. Pii PP. VIII., ut Theologis innotescerent; nulla tamen solemnis earum promulgatio facta est.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 8. Octobris, hora octava A. M. Revmus Episcopus S. Ludovici pontificaliter celebravit, et Revmus Episcopus Bostoniensis concionem habuit. Prælati in Secretarium recedentes, decretum 9 de Scripturarum Duacensi versione accuratè edenda tulerunt.

In hac Congregatione statutum quoque est Epistolam Pastoralem ab Archiepiscopo et Prælatis subscriptam, statim post Concilii finem ad universos Fideles in Fœderatis Provinciis conscribendam esse; cujus parandæ cura Revmo Episcopo Carolopolitano demandata est. Eidem quoque Prælato et Revmo Episcopo Bostoniensi commissum est ut rationem qua utiliter libri Catholici disseminari possent, proponerent.

QUINTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 8. Octobris, hora quarta P. M. pro more convenerunt in Ecclesia Cathedrali Prælati et Theologi. Lectum est decretum de Duacensi versione. Deindè Theologorum sententiæ de Centrali Seminario erigendo, et de modo quo Ecclesiæ postea ædificandæ divino cultui in perpetuum manciparentur, absque Æedituorum ope, exquisitæ sunt.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 9. Octobris, hora consueta, post Missam pro Defunctis ab Episcopo Bostoniensi pontificaliter celebratam, Prælati in Secretarium recessêre: quibus Episcopi Carolopolitanus et Bostoniensis retulerunt quæ de disseminandorum librorum ratione eis visa sunt, eaque de re lata sunt decreta 35 et 36.

Post Decretum hoc 36, de Societate instituenda, hæc adjuncta sunt:

Quoniam verò absque civilis potestatis sanctione, Societas illa vix coalescere aut perdurare posset, Statuimus supplices litteras ad Senatum Marylandiæ porrigendas, ut Societatem hanc tanquam legitimam agnoscat, privilegiisque consuetis in litterarum profectum donet. Statuimus etiam omnia facienda, quæ ad edendos libros qui necessarii visi fuerint, requirentur. Statuimus demùm ut operi Christianæ Religioni adeò utili ab unoquoque Prælato in sua Diœcesi, omnis cura et diligentia impendatur, et socii quos opportunos judicaverint, adscribantur.

Dein lata sunt Decreta 34 et 5.

Postea statutum fuit Officium S. Gregorii VII. quod alicubi omitti consuevit, ubique in posterum recitandum per totam Provinciam.

SEXTA CONGREGATIO PUBLICA.

Prælatis et Theologis convenientibus ut supra, Decretum de Æditnis lectum est, et deinceps de natura jurispatronatûs actum.

SEXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 10. Octobris, post Sacrum à Revmo Bardensi Episcopo pontificaliter celebratum, decreverunt Patres, proponente Revmo Episcopo Bardensi, Theologos hujus Provinciæ rogandos ut unicuique Præsuli exemplar suppeditent eorum Theologiæ Tractatuum quos magis accommodatos censuerint Religionis incremento in hac Provincia, ita ut faciliùs possint Præsules, quùm per otium licuerit, cursum Theologicum eligere, à Theologiæ Candidatis in hisce Provinciis adhibendum.

Dein, suggerente Revmo Episcopo S. Ludovici, convenit inter Præsules aliquot jurisperitos insignes invitandos esse ut, die Martis proxima, in publica Congregatione sententias suas Patribus aperiant de quibusdam legibus civilibus, quarum accurata notitia ad Decreta condenda de bonis Ecclesiasticis, et de judiciorum Ecclesiasticorum ratione in his Provinciis servanda, maximè desideratur.

Tum statuerunt Patres quæ in Decretis 6, 7, 8 et 33 continentur.

Postea Secretario mandatum est ut Decreta rele-

geret, et verborum menda corrigeret juxta observationes sibi à concilio factas; eaque Revmi Episcopi S. Ludovici examini subjiceret.

SEPTIMA CONGREGATIO PUBLICA.

HORA tertia P. M. convenerunt Præsules et Theologi. In hac Congregatione, Theologi, Episcoporum rogatu, de pluribus rebus, præsertim quæ ad Baptismum pertinent, disseruerunt.

SEPTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE 12. Octobris, cùm Præsules de more convenissent, de sacris ritibus plura condita sunt decreta, quæ numeris 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 et 19 continentur.

Postulante admodùm Rev. Administratore Philadelphiensi, de aqua Baptismali examen iterùm institutum est: sed Patres suo adhæserunt decreto quod est Rituali conforme.

OCTAVA CONGREGATIO PUBLICA.

CONVENERUNT pro more Præsules et Theologi, et de Rituali et lingua Latina in omnibus sacris officiis adhibenda, fusiùs est actum.

OCTAVA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE 13. Octobris, convenerunt Præsules cum Secretario ejusque adjutore, hora octava A. M. in Secretario Ecclesiæ Cathedralis. Lecta sunt et probata

decreta quæ pridie lata fuerant. Dein condita sunt decreta 20, 18, 21 et 22.

De tempore Paschali decretum est: "Cùm orta sint dubia de temporis spatio quod in hac Provincia ad satisfaciendum Paschali præcepto fuerit concessum, et ad rectum animarum regimen maximè pertineat Præsules accuratam ejusdem habere notitiam: statuimus à S. Sede expetendum ut, ob peculiares regionis circumstantias, tempus adsignetur à prima Quadragesimæ Dominica inclusivè, usque ad Dominicam Trinitatis inclusivè, prudenti Ordinarii arbitrio."

Deinde de libro Cæremoniarum edendo decreverunt Patres: *Quoniam maximè.* No. 31. Hujus libri componendi cura demandata est Revmo Episcopo S. Ludovici; explicationem autem præmittendi, Revmo Episcopo Carolopolitano.

Demùm lata sunt decreta numeris 32, 25 et 23 contenta.

NONA CONGREGATIO PUBLICA.

CONVENERUNT Præsules et Theologi hora quarta P. M. Lectis decretis mane latis, introducti fuerunt jurisperiti ROGERIUS B. TANEY, JOANNES SCOTT et GULIELMUS G. READ, qui, ex Episcoporum dignatione, sederunt non longè à Theologis in dextera parte Concilii. Responsum interrogationibus, quas scripto jam fecerant Patres, jurisperitus GULIELMUS G. READ, collegarum suòrum nomine, exhibuit scripto exaratum. Patribus autem viva voce alia exquirentibus, viva etiam voce jurisperiti responderunt. Qui postquam omnibus quæsitis satisfecissent, gratiæ eis actæ sunt à Patribus, et è Concilio statim recesserunt.

Proposuit deinde Revmus. Episcopus Carolopolitanus ut publica Congregatio, mane diei sequentis, ante privatam haberetur; quod Patribus omnibus placuit.

DECIMA CONGREGATIO PUBLICA.

DIE 14. Octobris, hora octava A. M., convenerunt Præsules ac Theologi, et de confessione matrimonio præmittenda, de matrimoniis Catholicorum cum Acatholicis, de bannorum publicatione actum est.

NONA CONGREGATIO PRIVATA.

HÆC Congregatio habita est hora undecima A. M. Decreta pridie lata lecta sunt et probata. Proponente Revmo Episcopo S. Ludovici, munus commissum est Revmo Episcopo Bardensi litteras conscribendi ad Sodalitatem Gallicam de Propagatione fidei, quibus gratiæ agantur ob beneficia quamplurima in Americanæ Missionis utilitatem collata. Munus etiam commissum est Revmo Episcopo S. Ludovici litteras scribendi ad Summum Pontificem de iis quæ ad Concilii decreta pertinent, et ad eorum approbationem.

De modo procedendi contra Clericos criminosos vel suspectos actum est: sed nihil speciatim decretum. De Matrimonio decreverunt Patres: *Pastores animarum*. No. 26.

UNDECIMA CONGREGATIO PUBLICA.

CONVENERUNT Præsules et Theologi hora quarta P. M., et de Eucharistia ad infirmos deferenda, de veste Talari, de secessu annuo et collationibus spiri-

tualibus; de prædicatione verbi divini; de rudimentis fidei pueris tradendis; de superpelliceo in Sacramentorum administratione, in privatis etiam ædibus, adhibendo; de decretis Synodi et Conventus Baltimorensis, actum est.

DECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 15. Octobris, hora octava A. M., convenerunt Præsules in Secretario. Lecta est à Revmo Episcopo Bardensi epistola ad Societatem Gallicam de fidei Propagatione, et à Concilio probata. Dein lata sunt decreta numeris 27, 28, 29 et 30 contenta.

De Synodo et Conventu Baltimorensi sic decreverunt Patres: "Cùm temporum locorumque adjuncta spectamus, in quibus versabatur venerab. mem. Joannes Carroll, Episcopus Baltimorensis, quandò habuit Synodum Diœcesanam anno 1791, valdè admiramur quo fidei studio, prudentia et scientia, plurima in Ecclesiæ utilitatem statuerit. Magni etiam facimusque quæ ad nos pervenerunt, ab eodem venerabili Præsule, postquam ad dignitatem Archiepiscopalem evectus est, gesta unà cùm aliis hujus Provinciæ Episcopis, anno 1810. Iis plurima contineri agnoscimus quæ utilitatem ac ædificationem magnam afferunt; et volumus eadem Acta, prout edita sunt à proximè defuncto Archiepiscopo, doctrinâ et studio fidei venerabili, iterùm edi unà cum hujus Provincialis Concilii decretis."

DUODECIMA ET ULTIMA CONGREGATIO PUBLICA.

Hora quarta P. M. convenerunt Prælati et Theologi, et de liberis Muratoribus, de tempore proximum Concilium celebrandi, ac de quibusdam aliis disse-

ruerunt. Theologos monuit Revmus Archiepiscopus, ex Patrum consensu, nullam in posterum publicam Congregationem habendam.

UNDECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 16. Octobris, hora quarta P. M. cùm convenissent Præsules, lecta est ac approbata Epistola ad Summum Pontificem: lecta quoque sunt decreta pridie lata, atque iterùm confirmata. De secundo Concilio post triennium habendo latum est decretum 38.

DUODECIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 17. Octobris, hora tertia P. M., Prælati pro more convenerunt. Lecta est Epistola Rev. D. S. G. Bruté, qua quoddam decretum de vestiendi modo emendandum humiliter proponebat, et à publica decretorum lectione, proxima die Dominica, in Ecclesia abstinendum, eò quòd nimium temporis spatium occuparet. Placuerunt hæc Patribus; ideoque, deletis quibusdam decreti jam lati verbis, novum condiderunt decretum No. 24. A publica etiam decretorum lectione abstinendum censuerunt. Decreta autem omnia in hac ipsa Congregatione legí voluerunt, ut iis crastino die in publica Sessione omnes palàm subscriberent; quod et factum est.

Lecta fuit et probata Epistola ad hujus Provinciæ Fideles, quam publicè in Ecclesia post Vespertinum Officium legendam crastino die statuerunt Patres, idque muneris commiserunt Revmo Episcopo Carolopolitano, qui ejusdem typis mandandæ curam suscepit.

Commissum est Revmo Episcopo S. Ludovici, ut à S. Sede per supplices litteras à Patribus subscribendas, peteret ut eàdem formà in Adultorum ac parvulorum baptismate adhuc usurpanda permitteretur; nec non ut brevior formula Baptismalem aquam consecrandi, extra Paschæ et Pentecostes sabbatum, in Missionariorum commodum sanciretur, illius instar quæ in Rituali Limæ edito reperitur; et tandem, ut tempus Paschali præcepto in hisce Fœderatis Provinciis adimplendo adsignetur.

Lecta quoque est et approbata ratio quædam Societatis ad libros disseminandos.

Postquam discessisset Revmus D. Archiepiscopus, gratias amplissimas ei agendas Patres statuerunt, ob propensam in ipsos voluntatem, mansuetudinem, comitatem quam ipsis exhibuerit, et hospitalitatem quam erga omnes adhibuerit.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA,

HABITA DIE DECIMA OCTAVA OCTOBRIS.

Die 18. Octobris, festo S. Lucæ, quod hoc anno incidit in Dominicam, Revmus D. Archiepiscopus pontificaliter in Cathedrali Ecclesia celebravit, adsistentibus Prælatis et Sacerdotibus, prout in prima Sessione factum est. Concionem habuit Revmus Episcopus Carolopolitanus. Post Sacrum, psalmus et hymnus prout in Pontificali præscribuntur decantati sunt, ceteraque pro more peracta.

Deinde titulis decretorum quæ jam in privatis Patrum Congregationibus parata erant, per Secretarium, ex mandato Illmi D. Archiepiscopi, lectis, Pro-

motor instabat pro ipsorum decretorum approbatione et confirmatione, his verbis: *Reverendissime Pater, ego* Benedictus, *Episcopus Bostoniensis, hujus sancti Concilii Promotor, peto ut Decreta hæc quæ lecta sunt, à Patribus hujus Concilii approbentur, et confirmentur, ad Ecclesiæ Catholicæ augmentum.*

Itaque Revmus D. Archiepiscopus Patrum sententiam exquirens, sic eos affatus est: *Placetne vobis, venerabiles Fratres, hæc quæ lecta sunt Decreta approbare, et confirmare?* Et singuli responderunt: *Placet, approbamus, confirmamus.* Tunc Secretarius sequens de approbatione et confirmatione decretum alta voce legit: *Nos* Jacobus, *Archiepiscopus Baltimorensis, aliique Episcopi in hoc sacro Concilio adunati, Decreta hæc quæ mox lecta sunt approbamus, et confirmamus.* Quibus dictis, Prælati omnes post Revmum D. Archiepiscopum accesserunt, et decretis subscripserunt.

Tunc Revmus Promotor instabat pro conclusione Synodi, his verbis: *Reverendissime Pater, ego* Benedictus, *Episcopus Bostoniensis, hujus sancti Concilii Promotor, peto ut huic Concilio Provinciali finis jam fiat.* Revmus D. Archiepiscopus deinde Patres interrogavit: *Venerabiles Fratres, placetne vobis, ad Dei Omnipotentis laudem, hujus Concilii Provincialis finem jam fieri?* Et singuli responderunt: *Placet.*

Tunc Secretarius legit decretum de conclusione Synodi: *Nos* Jacobus, *Archiepiscopus Baltimorensis, aliique Patres qui huic Concilio Provinciali interfuimus: cùm absoluta sint quæ pro temporis ratione agi gerique posse videbantur, cumque Pastoralis cura nos ad Ecclesiarum nostrarum status, et pastorales vigilias revocet; propterea huic sancto Concilio finem imponi censuimus.*

Tum Revmus D. Archiepiscopus versus ad altare, cantavit Orationem, *Nulla est Domine* ut in Pontificali.

Interim distributæ fuerant Acclamationes, quas statim finita prædicta Oratione, cantarunt omnes, Episcopis stantibus cum mitris.

ACCLAMATIONES.

Archidiaconus. Soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum.

Chorus. Laudamus te, Domine, qui illuminans mirabiliter à montibus æternis, sacrum illud Provinciale Concilium ad optatum exitum mira benignitate perduxisti: tibi laus, tibi potestas et imperium in sæculum, et usque in sæculum sæculi.

Archidiac. Beatissimo Domino nostro Pio, sanctæ universalis Ecclesiæ Pontifici Maximo, multi anni et æterna memoria.

Chorus. Domine Deus, Sanctissimum Patrem diutissime Ecclesiæ tuæ conserva, multos annos.

Archidiac. Reverendissimo Domino Archiepiscopo Baltimorensi, qui hoc Concilium celebravit, cum multis annis magnæ gratiæ.

Chorus. Magnæ gratiæ: Dominus retribuat, et eum in multos annos Ecclesiæ suæ conservet.

Archidiac. Reverendissimis Episcopis, qui ad hoc Concilium celebrandum accesserunt, magnas gratias.

Chorus. Reverendissimis Dominis Episcopis magnæ gratiæ, vita, et felix ad Ecclesias suas reditus.

Archidiac. Fidelibus Provinciæ nostræ, et populo Christiano universo, pax Christi æterna.

Chorus. Vias tuas, Domine, demonstra illis; et

dirige eos in veritate tua, ut non obliviscantur operum Altissimi, et mandata ejus exquirant.

Archidiac. His decretis inhærentes, misericordiam Dei Omnipotentis, et gratiam magni et primi Sacerdotis Dei et Domini nostri JESU CHRISTI, intercedente inviolata et sanctissima Dei Matre, sanctis Petro et Paulo, et omnibus Sanctis, consequamur.

Chorus. Fiat, fiat. Amen, amen.

Absolutis Acclamationibus, cantatus est hymnus *Te Deum;* et post Canticum, per Revmum D. Archiepiscopum Oratio pro gratiarum actione: *Deus cujus misericordiæ non est numerus, etc.* Tum data est PAX, singulis Episcopis ad Revmum D. Archiepiscopum, et dehinc ad ceteros Prælatos, juxta consecrationis ordinem, accedentibus. Postea Revmus D. Archiepiscopus, in medio altari constitutus, versa ad populum facie, more solito solemnem benedictionem impertitus est: et Diacono postmodùm clara voce dicente, *Recedamus in pace;* ceteri responderunt, *In nomine Christi, amen:* tuncque omnes pariter surgentes pacificè recesserunt.

Vesperæ hora quarta P. M. cantatæ sunt, quibus interfuerunt Revmus D. Archiepiscopus et ceteri Prælati pontificaliter induti, Presbyteri etiam vestibus sacerdotalibus ornati. Lecta est Epistola ad Fideles Provinciæ, et solemnis SSmi Sacramenti benedictio data.

Absoluti post dies duodecim Concilii Decreta, Romam ad Beatissimum ac SS. Patrem PIUM, felicis recordationis, PP. VIII., RR.PP.DD. supra commemorati, pro confirmatione miserunt, in hunc modum scribentes:

EPISTOLA

PATRUM CONCILII BALTIMORENSIS I. UNA CUM DECRETIS EJUSDEM CONCILII ROMAM AD SUMMUM PONTIFICEM, STATIM POST EJUS CELEBRATIONEM MISSA.

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO

PATRI

PIO VIII. PONTIFICI MAXIMO.

Beatissime Pater,

INTER gratulationes, quas ob Sanctitatis Vestræ ad supremam Petri Cathedram assumptionem, Christianus orbis Romam lætus undique mittit, haud ingratas communi fidelium Patri futuras speramus, quas ex Septentrionalis nostræ Americæ adhuc infantibus Ecclesiis Beatitudo Vestra recipiet. Perjucundum quidem nobis exultantis animi sensus, ob tantum Pastorem perdifficilibus hisce temporibus, provido Dei miserantis consilio, Ecclesiæ datum, his litteris communi testimonio patefacere, atque simul illius, quam Christi in terris Vicario debent omnes Ecclesiarum Pastores, venerationis, reverentiæ, et obedientiæ argumentum aliquod proferre. Id autem nos sincerè præstituros arbitramur, nostri Baltimorensis Provincialis

Concilii decreta BEATITUDINIS VESTRÆ supremo judicio subjiciendo, ut quæ Ecclesiarum nostræ curæ commissarum bona decernenda censuimus, Apostolica approbatione, si quam merentur, donata, necessaria sanctione roborentur. Ea igitur Romam transnavigare volumus; ea ante SANCTITATIS VESTRÆ tribunal sistere jubemus, ut ad trutinam revocata, ex illis quæ Petro probata fuerint, tantùm approbemus, et quæ ab illo rejicienda vel condemnanda judicabuntur, rejiciamus, atque damnemus. Ea autem in illis condendis, BEATISSIME PATER, mens nostra non fuit ut novum aliquem Ecclesiasticarum legum codicem fabricaremus, aut earum quæ jam latæ fuerunt ad unguem absolutam et perfectam clero et populo Diœcesum nostrarum collectionem exhiberemus. Absit ut hujusmodi consilia animo versaremus. Ad primum enim quod attinet, sanctissima et antiqua Ecclesiastica instituta, SS. Patrum, venerandorum Conciliorum, Summorumque Pontificum auctoritate firmata, ea qua par est veneratione prosequentes, nil nobis sanctius, nil unquam antiquius erit quàm illis adhærere, atque à novitatibus omnibus tot periculis refertis abhorrere. Quoad verò secundum, nec alii desunt fontes, ex quibus oves nostræ curæ concreditæ Ecclesiasticarum legum doctrinam possint haurire; nec temporum adjuncta, aliaque graviora pastoralis muneris officia ad perdifficile hujusmodi opus lucubrandum otium necessarium nobis reliquissent. Igitur id nobis propositi fuit, ut scilicet præsentibus urgentioribusque Diœcesum nostrarum necessitatibus occurreremus, et in primis unam eamdemque, quoad fieri posset, disciplinam restitueremus, Sacerdotibus collaboratoribus

nostris in memoriam revocando ea, quæ ab Ecclesia jam decreta, vel commendata fuerunt.

Fateamur profectò oportet, et "benedicamus Deum cœli, et coram omnibus viventibus confiteamur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam: etenim sacramentum regis abscondere bonum est; opera autem Dei revelare et confiteri honorificum est." Nondum enim duorum sæculorum tempus elapsum est, ex quo primùm in remoto et obscuro Marylandiæ angulo, Catholici nominis homines numero pauci (Missionariis paucis præeuntibus) è patria exules, persecutionem qua ob avitam fidem crudeliter impetebantur fugientes, hujus Americanæ Ecclesiæ fundamenta jecerunt: vix quadraginta annorum spatium effluxit ex quo is fidelium numerus in Fœderatis hisce Americanis Provinciis inventus fuit, qui primæ Episcopalis Sedis Baltimori, Summi Pontificis judicio, erectionem postulare videretur: nondum tandem vigesies anni circulus est revolutus, ex quo Sanctissimi Pontificis Pii VII. decreto Baltimorensis Ecclesia Metropoliticâ dignitate et juribus cohonestata, suffraganeis Diœcesibus recenter erectis, veluti Mater filiorum lætans, fœcunditatis dono cœlitùs accepto, prolem quam recens Christo genuerat, in novis Ecclesiis primò circumspexit. Nihilominùs, tantas videmus à Deo impertitas Ecclesiis istis nascentibus benedictiones, tantumque datum vineæ huic incrementum, ut et qui plantaverunt, et qui irrigaverunt, et qui vindemiant, et qui torcularia redundantia calcant, "digitum Dei" hìc omninò fateri, atque mirari cogantur. Fidelium numerus crescit in dies, templa cultu divino haud indigna passim ædificantur, verbum Dei undequaque

et non sine fructu prædicatur, odia et vulgata in Ecclesiam atque fideles evanescunt præjudicia; Religio sancta olim despecta et contemptui habita honorem ab ipsis inimicis accipiens; Christi Sacerdotes ab iis etiam qui foris sunt venerati; veritas et divinitas fidei nostræ, non in Ecclesiis et ex suggestu solùm, sed ex ipsis typographicis officinis, periodicis et longè lateque diffusis libellis proclamata, et ab hæreticorum ac infidelium calumniis vindicata. Sex clericorum Seminaria, spes Ecclesiarum nostrarum, jam institûta, et sanctissima disciplina à piis doctisque sacerdotibus gubernata; novem ad puerorum et adolescentium in pietate, bonis artibus et scientiis etiam altioribus institutionem Collegia sub clericorum regimine, Catholici nominis decus, per diversas provincias erecta; ex his tria Universitatis nomine et privilegiis à Comitiis generalibus decorata; sacrarum Virginum monasteria domusque triginta tres, ex diversis Ordinibus et Congregationibus Ursulinarum, Visitationis, Carmelitarum, SS. Cordis, Sororum Charitatis, Lauretanarum, etc., passim per Diœceses nostras fundata; unde non solùm consiliorum Evangelicorum observantia, aliarumque virtutum omnium exercitio, sed et puellarum innumerarum pia institutione, "Christi bonus odor" undequaque diffunditur: religiosorum Ordinum Prædicatorum et Societatis Jesu, Sacerdotum sæcularium Congregationis Missionis et S. Sulpitii domus nonnullæ, ex quibus sacerdotes ad sacras missiones, veluti ex centro radii, emittuntur: scholæ non paucæ, ubi pauperes utriusque sexus gratis docentur: hospitalia, ubi regionibus istis priùs ignota Christianæ charitatis exempla à Religiosis puellis

quotidie, maximo animarum et Religionis lucro præbentur. En, Beatissime Pater, quæ nobis contulit Deus, paucis ab hinc annis, insignia beneficia: ea porrò à Beatitudine vestra in præsentiarum occultare fas minimè fuisset.

Ast inter tot gaudii justas causas, non desunt, Pater Sanctissime, luctus et doloris haud contemnenda motiva. Æditorum aliquibus in locis usurpata in Ecclesias potestas; exiguus sacerdotum et operariorum numerus, Diœcesum nostrarum necessitatibus omninò impar; clamor proinde parvulorum, qui verbi Dei panem petunt, animum nostrum, veluti gladius, pertransiens, cùm desint qui panem illis frangere possint; subsidia ad sacrorum Ordinum candidatos in seminariis alendos deficientia; eorum qui huc aliunde veniunt clericorum et sacerdotum, suam qua indigemus operam nobis offerentium, corda scrutandi, quove spiritu agantur cognoscendi, arduum negotium; deplorandi humanæ istius infirmiatis effectus in quibusdam ex iis, qui ad sacerdotalia munia à nobis deputati, vitam heu! adeò sublimem statum decentem aliquando minimè agunt; facilis ad schismata in regionibus istis occasio, et ad illa præcavenda vel extirpanda non semper in nobis satis expedita potestas; varia in varias provincias, nec semper sibi constans, à Missionariis cæteroquin piis ex diversis regionibus advenientibus, inducta disciplina. Hæc sunt mala, quæ à nobis remedium aliquod postulare videbantur. His occurrere cupientes, decreta quæ supremo Sanctitatis Vestræ judicio subjicimus, condidimus, futurum sperantes ut Apostolica sanctione firmata, finem optatum consequantur. Id unum nobis

hic adjicere liceat, in veneratione, obsequio, et obedientia quam erga Apostolicam Sedem ex animo profitemur, nullis primas partes cessuros,

SANCTITATIS VESTRÆ,

Obsequentissimos Filios,

† JACOBUM, *Archiepiscopum Baltimorensem.*
† BENEDICTUM JOSEPHUM, *Bardensem Episcopum.*
† JOANNEM, *Episcopum Carolopolitanum.*
† EDUARDUM, *Episcopum Cincinnatensem.*
† JOSEPH, *Episcopum S. Ludovici, et Administratorem Apost. Neo-Aureliæ.*
† BENEDICTUM, *Episcopum Bostoniensem.*

Datum Baltimori, Anno Reparatæ Salutis 1829,
Die verò Octobris 24.

SS. PONTIFICIS approbationem, et confirmationem Concilii Baltimorensis Decretorum, sequens ostendit Rescriptum.

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, HABITÆ DIE 28 JUNII, ANNO 1830.

"INTER præclara RR. PP. DD. Archiepiscopi Baltimorensis, et ceterorum Episcoporum Diœcesum in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis existentium, erga Religionem Catholicam merita, Sacra Congregatio de Propaganda Fide illud jure recenset, quòd ad majus Ecclesiæ bonum in iis regionibus pro-

curandum, atque ad Fidei Catholicæ incrementum unanimi consilio stabilius obtinendum, Provincialem Synodum mense Octobri, anno 1829, Baltimori habuerint. Excepit autem veluti novum observantiæ erga Sedem Apostolicam perspicuum testimonium, Archiepiscopi et Episcoporum vota precesque, ut quæ in Synodo illa statuta ac decreta fuerant, accuratè ab ipsa examinarentur, ac deinde, si digna reperta fuissent, auctoritate Apostolica confirmarentur."

"Cùm memoratæ igitur Synodi Baltimorensis decreta in generali Sacræ Congregationis conventu, die 28 Junii, anno 1830 habito, referente Emo ac Rmo Dno Petro S. R. E. Cardinali Caprano, examinata ac maturè perpensa fuissent; cunctis EEmorum ac RRmorum Patrum S. R. E. Cardinalium sacro Concilio Christiano nomini propagando præpositorum suffragiis dignissima judicata sunt, quæ amplissimis laudibus commendarentur, et confirmarentur."

"Quoniam verò sacræ Congregationis ea quoque mens et sententia fuit, ut ad ampliorem Synodo splendorem ac Decretis firmitatem comparandam, SSmo Dno Nro PIO, Div. Prov. PP. VIII. preces fierent, ut eadem Decreta Apostolica auctoritate sua confirmaret, Bmus Pater, audito per R. P. D. Castruccium Castracane, Sac. Congreg. Secretarium, EEmorum Patrum ea de re concordi suffragio, Decreta Synodi ipse perlegit, pro summa sapientia sua perpendit, ac laudans singulare illud Religionis studium quod in decretis elucet, et mirabilem illam industriam cum permagna doctrina conjunctam, qua Archiepiscopus et Episcopi utuntur in excolenda vinea Domini iis commissa, Decreta Synodi Provincialis Baltimorensis

auctoritate Apostolica, die 26 Septembris, anno 1830 confirmavit, eaque in Fœderatæ Americæ Septentrionalis Diœcesibus servari jussit."

Datum Romæ ex Æd. dic. Sac. Congreg. Die 16 Octobris 1830.

D. Maurus Card. CAPPELLARI, *Præf. P.*

C. Castracane, *Secr.*

Ceterùm Sacra Congregatio pauca quædam in Synodi Baltimorensis Decretis immutanda ostendit et insinuavit, ut patet ex sequenti Instructione.

INSTRUCTIO

AD R. P. D. JACOBUM WHITFIELD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM MISSA, CIRCA DECRETA A SYNODO PROVINCIALI BALTIMORENSI EDITA.

"SACRA Congregatio de Propaganda Fide, in generali Conventu die 28 Junii anno 1830 habito, accuratè perpendit Acta et Decreta Synòdi Provincialis Baltimorensis mense Octobri anno 1829 celebratæ. Summis quidem laudibus extulit Archiepiscopi et Episcoporùm singulare studium Religionis incrementum et splendorem in Diœcesibus quibus præsunt procurandi: nonnulla tamen eis præ oculis ponenda esse censuit, quæ ostendant quibus in locis ea Decreta immutationem aliquam mereantur. Hæc igitur S. Congregatio Episcopis per modum instructionis insinuanda esse existimavit."

"In primo Synodi Baltimorensis Decreto statuitur Sacerdotes, qui sacro Ministerio in Diœcesibus Fœderatæ Reipublicæ funguntur, ad nutum Episcoporum amovibiles esse ab Ecclesiis et Missionibus quibus inserviunt. Consentaneum Concilio Tridentino est (Sess. 23. Cap. 16. de Ref.) ut Sacerdotes non ordinentur nisi adscribantur Ecclesiæ aut pio loco, pro cujus necessitate aut utilitate assumuntur. Generatim Ecclesia, cui Sacerdotes inservire debent, est Diœcesis ad quam pertinent, in specie verò est locus ille cui Episcopus eos destinat. Synodus Baltimorensis hanc amovibilitatem ad nutum Episcoporum deducit ex solemni obedientiæ promissione à Sacerdotibus facta Episcopis cùm ordinati sunt, atque idcircò in primo illo Decreto statuitur *vi promissionis in Ordinatione emissæ eos teneri ad obediendum Episcopo præcipienti ut cuilibet Missioni intra Diœcesim suam vacent.* De hac obedientiæ promissione Benedictus XIV. sermonem habens (Constit. 25. Tom. 2. Bullarii sui: *Ex quo dilectus.*) hæc habet: "Neque nos pro nuda inanique formula habendam esse putamus solemnem illam obedientiæ sponsionem, quam Presbyter facit in manibus Episcopi ordinantis, juxta vetustissimum Ecclesiæ morem: quin immò libenter agnoscimus Presbyterum hujusmodi promissionis vigore, ea lege inter alias adstrictum teneri ut à servitio Ecclesiæ, cui in ordinatione addictus fuerit, discedere nequeat sine licentia Episcopi." Hæc cùm ita sint, visum est S. Congregationi Episcopos Baltimorenses de obedientia illa loquentes graviori modo illam explicasse ac Benedictus XIV. fecit. Nam sapientissimus ille Pontifex affirmavit obedientiæ promissionem illam efficere ut Sacerdos sine Episcopi licentia discedere

nequeat ab Ecclesia, cui in ordinatione addictus est; Synodus verò Baltimorensis decernit *vi promissionis in ordinatione emissæ teneri Sacerdotes ad obediendum Episcopo præcipienti ut cuilibet Missioni intra Diœcesim vacent.* Quare S. Congregationi placeret potiùs hæc verba in memorato Decreto adhiberi: *Monemus Sacerdotes ut, memores promissionis in ordinatione emissæ, non detrectent vacare cuilibet Missioni ab Episcopo designatæ.*"

"Secundum Decretum statuit Sacerdotes, *vi promissionis in ordinatione emissæ, teneri in Diœcesi manere, et obedire Episcopo, quoad ab Episcopo canonicè non fuerit dimissus.* Hæc magis consentanea sunt iis quæ superiùs demonstratum est à Benedicto XIV. explicata esse: addi tamen verba nonnulla possent, quibus ostendatur circa Sacerdotes qui ad religiosum aliquem Ordinem transire volunt, servari debere quæ Benedictus XIV. in nuper citata Constitutione de ea re docet."

"In quinto Decreto ostenditur quantoperè Synodus cupiat in posterum non ædificari novam aliquam Ecclesiam, *nisi fuerit Episcopo in cultum divinum et utilitatem fidelium instrumento scripto adsignata,* quandocumque id fieri poterit. Valdè optandum esset Episcoporum vota hac de re impleri, ad vitanda præsertim incommoda quæ hactenùs in America ob Æditorum agendi rationem Ecclesia passa est: ut verò constet per hoc Decretum Episcopos nolle Regularibus aliquod detrimentum afferre, addi posset Regularium privilegia sarta tecta servari secundùm ea quæ à jure Canonico, et Romanorum Pontificum Constitutionibus decreta sunt."

"In sexto Decreto, ubi Episcoporum auctoritas defenditur circa institutionem Pastorum, hæc verba

adhibentur: *Hoc nostro Decreto declaramus repugnare prorsùs doctrinæ et disciplinæ Ecclesiæ jus illud à Laicis assumptum instituendi seu dimittendi Pastores.* Optaret S. Congregatio hæc verba præterea adjungi: *Litteris Apostolicis sanct. mem. Pii PP. VII. et Leonis XII., ac S. Congregationis responsis inhærentes, hoc nostro Decreto declaramus, etc.* Ita enim luculentiùs apparebit quanto studio Sedes Apostolica conata sit Episcoporum jura contra Laicorum usurpationem defendere. In eodem Decreto sexto declaratur *nullum jus Patronatus cujuscumque generis, quod sacri agnoscunt Canones, competere alicui personæ, Laicorum Congregationi, Æedituorum cœtui, seu aliis quibuscumque personis in hac Provincia.* S. Congregationi visum est addi posse vocem *hactenùs* declarationi quæ nunc memorata est: licèt enim nunc Episcopis constiterit nullum jus patronatus ejusmodi in Fœderatis Provinciis ad quemlibet pertinere, poterit fortassè aliquando in posterum contingere ut, etiam in iis regionibus, jus patronatus obtineat, servatis quæ à Sacrosancto Concilio Tridentino statuta sunt Sess. 24., Cap. XII.; et Sess. 25, Cap. IX. de Ref."

"In octavo Synodi Baltimorensis Decreto habetur: *Præsules urgemus omninò ad interdicendum Ecclesiam* in qua, invito Episcopo, Sacerdos aliquis sacro munere fungitur, vel facultatibus utitur ab Episcopo revocatis. Optat S. Congregatio in hoc Decreto, ad graviora mala vitanda, Episcopos ejusmodi verbis uti, quæ ostendant tum demum interdici posse Ecclesiam, cùm cetera omnia remedia inutilia esse appareat."

"In nono Decreto sermo est de versione Anglica Sacræ Scripturæ, quæ dicitur Duacensis. S. Congregatio cupit expungi verba illa *Sanctæ Sedis approba-*

tione donata: diligentissimè enim instituta hujus rei investigatione, constat eam versionem à S. Sede approbatam non esse. Fortassè hujus approbationis argumentum existimatum est Breve Apostolicum Pii VI. ad R. P. D. Martini, Archiepiscopum Florentinum; quod Breve refertur in editione illius Duacensis versionis facta, anno 1815, Birmingham in Anglia. Verùm illud Breve ab Editore in memorata editione commemoratum est tantummòdò ut constaret Sedem Apostolicam non esse contrariam generatim versionibus vulgaribus Bibliæ, si rectè fiant, et servatis servandis: Pius VI. autem in eo Brevi non de versione Duacensi loquitur, sed de versione Itala ipsius R. P. D. Martini. Quod spectat præterea ad novas editiones illius versionis Duacensis, quas Episcopi Baltimorenses commendant fieri emendatissimè in posterum, S. Congregatio cupit servari quæ circa regulam quartam Indicis Concilii Tridentini præscripta sunt, videlicet, ut fiant *cum adnotationibus desumptis ex sanctis Ecclesiæ Patribus, vel ex doctis catholicisque viris.*"

"In Decreto decimo sexto statuitur ut *in oppidis ubi Ecclesia est, extra eam Baptismus non conferatur.* S. Congregatio intelligens cujus gravitatis sit generalem legem in regionibus illis servandam statim ferre, cui contraria est consuetudo; præ oculis habens domiciliorum magnam distantiam ab Ecclesia, etiam in oppidis ubi Ecclesia est, Episcopis commendat Decretum, de quo sermo est, in hunc modum immutare, ut appareat, habita ratione magni spatii quo sæpè Ecclesia distare solet à locis ubi incolarum domicilia sunt, licere posse Baptismum extra Ecclesiam conferre; curandum tamen esse, quoad fieri potest, ut hoc Sacra-

mentum in Ecclesia conferatur; Episcoporum denique et Missionariorum prudentiæ relinquendum esse ut statuant quando sint urgendi fideles, ut infantes ad Ecclesiam deferant, ut baptismus eis conferatur."

"In decimo septimo Decreto declaratur *Infantes Acatholicorum, quos ipsi parentes afferunt, baptizandos esse quoties probabilis affulget spes catholicæ eorum educationis.* Huic Decreto, prout S. Congregatio Supremæ Inquisitionis (feria 4, 12 Septembris 1827) statuit, addendum est: *Curandum autem omninò ut Patrinus, vel Matrina, iique Catholici habeantur.* Addi præterea debet, ubi agatur de infantibus hæreticorum in mortis periculo, eos baptizari non modò posse, *sed etiam debere.*"

"In decimo nono Synodi Decreto, in quo statuitur puerperam in Ecclesia benedicendam esse, vel in locis ubi Sacrum fit, adhiberi tantùm debent verba ejusmodi, quæ insinuationem contineant, et Episcopos ita optare ostendant. Nam valdè periculosum est contrarium morem generali lege repentè mutare. Præterea Rituale Romanum non præscribit hujusmodi benedictionem in Ecclesia fieri; multoque minùs vetat benedictionem hanc iis puerperis conferri, quæ Paschale præceptum non impleverint, vel Sacramentalem confessionem paulò antè non fecerint, prout in memorato decimo nono Baltimorensi Decreto continetur."

"In Decreto vigesimo primo, ubi agitur de Confirmationis Sacramento nemini ministrando minori septennio, *nisi ob peculiares rationes,* opportunum fortassè erit addere, ex. gr. *Infantibus in mortis periculo:* ita enim explicabitur quænam rationes esse possint Sacramenti illius ministrandi etiam puero ante septem annorum ætatem."

"In vigesimo secundo Decreto de schedulis quæ dandæ sint iis qui Confirmationis Sacramentum suscipere volunt, ut, iisdem Episcopo allatis, memoratum Sacramentum accipiant, statuitur eas schedulas *vel à Pastore, vel à Confessario dandas esse.* Cùm verò ideò eas schedulas dari in Decreto præscribatur *ne aliqui haud ritè dispositi accedant,* non erit opportunum dicere eas schedulas à Confessario dandas esse, ne aliquod dubium nascatur de secreti sacramentalis violatione, si ille schedulam dare recusaverit."

"In vigesimo quinto Decreto, ubi de Confessionalibus agitur erigendis in publicis Ecclesiis, optat S. Congregatio ea verba ab Episcopis adhiberi, ut ostendatur ab iisdem prohibitum non esse confessiones virorum audire extra Confessionale. Quod spectat verò ad confessiones mulierum, S. Congregatio censet addendum esse ut ubi, ex speciali Ordinarii licentia, extra Confessionale audiantur, *nunquam nisi per crates interpositas excipiantur, et in loco patenti, quantùm per loci rationem licebit.*"

"In Decreto vigesimo octavò statuitur: *Evitent Sacerdotes lusum alearum et Chartarum.* Nimiùm rigorosum visum est S. Congregationi lusum Chartarum generatim prohibere. Concilium Trident. (Sess. 24., Cap. 12., de Ref.) voluit Clericos *ab illicitis lusibus abstinere;* prætereà S. Carolus Borromæus, in sua prima Provinciali Synodo, inter eos ludos qui Clericis vetantur, Chartarum ludum non numerat: quare videtur vocem illam *Chartarum* omitti posse, et potiùs Clericis ob oculis poni debere, *prorsùs oportere eos ab illicitis ludis abstinere.*"

"In Decreto trigesimo primo, ubi statuitur librum Cæremoniarum ex probatis operibus componendum

esse, adjungi possent verba: *qui Rituali Romano conformis sit, et S. Sedis judicio subjiciendus.*"

"In Decreto trigesimo secundo, in quo agitur de forma Superpellicei adhibendi à Clericis, videtur satis esse affirmare *Superpelliceum esse debere modestum, decorum, et sacris functionibus conveniens.* In eo Decreto describitur quædam Superpellicei forma, et dicitur eam esse in S. Romana Ecclesia usitatam: affirmari tamen non potest eam solam superpellicei formam in Urbe Roma usitatam esse."

"In Decreto trigesimo tertio, ubi agitur de Catecheseos libris retinendis et rejiciendis, S. Congregatio cupit hæc etiam affirmari: *Dabitur autem opera ut Catechismus componatur, qui circumstantiis hujus Provinciæ magis accomodatus, Catholicam doctrinam in Catechismo Card. Bellarmini expositam tradat, quique post Sedis Apostolicæ approbationem edetur ad communem Catholicorum usum.* Hoc enim consentaneum in primis est iis quæ Benedictus XIV. habet in Encyclica (Tom. 1. Bullarii, No. 42.) ad Patriarchas, Primatas, etc."

"In trigesimo quinto Decreto, ubi sermo est de libris in Scholarum usum edendis, adjungi possent verba: *Eos libros Episcoporum judicio approbatos edendos esse.* Agitur enim ibi de ejusmodi libris qui erroribus omnibus expurgati sint, et quibus nihil contineatur quod Catholicæ fidei odium vel invidiam parere possit. Apparet igitur plurimùm interesse ut Episcopi de talibus libris judicium ferant."

"Hæc sunt quæ circa Decreta à Synodo Provinciali Baltimorensi edita S. Congregationi notanda esse visa sunt. Restat nunc ut aliquid dicatur de ratione qua Episcopi Decretis ejusdem Synodi subscripserunt. Nam R. P. D. Archiepiscopus subscripsit: ***Ego Jaco-***

bus, Archiepiscopus, definiens subscripsi; Episcopi verò diversà ratione se subscribere debere existimaverunt: *Ego Benedictus, Episcopus Bardensis, consentiens subscripsi.* Certum est autem tum Archiepiscopum, tum Episcopos subscribere debuisse adhibita voce *Definiens subscripsi.* Episcopi enim Concilio etiam generali tanquam judices adsunt; et prout apparet ex subscriptionibus Concilio Tridentino appositis, etiam Episcopi in eo Concilio usi sunt subscribendi ratione *Definiens subscripsi:* idem, et graviori etiam ratione, dici debet de Concilio Provinciali. Satis est præ oculis habere quæ Benedictus XIV. scripsit (De Syn. Diœc. Lib. 13, Cap. 2, No. 4.): *Etiam in Concilio Provinciali Episcopi Suffraganei adsunt tanquam judices, ita ut eorumdem, aut majoris partis eorum sententia prævaleat sententiæ Metropolitani.* In Subscriptione igitur Decretorum Synodi Provincialis Baltimorensis, quemadmodum ab Archiepiscopo, ita ab Episcopis vox *Definiens* usurpanda erit. Eadem ratio quæ facit ut memorato modo Episcopi subscribere debeant, ostendit etiam immutandam esse inscriptionem Decretorum Synodi Baltimorensis. In ea inscriptione dicitur: *Nos Jacobus, etc., Archiepiscopus Baltimori, consilio et assensu Revmorum Patrum Coepiscoporum, etc.* Ut appareat Episcopos non consiliarios tantùm, sed judices verè Concilio adfuisse, opportunum erit Decreta illa inscribere hoc fermè modo: *Decreta Concilii primi Provincialis Baltimorensis habiti ab R. P. D. Jacobo Whitfield Baltimorensi Archiepiscopo, unà cum Episcopis Fœderatarum Americæ Provinciarum.*"

D. Maurus Card. Cappellari, *Præf. P.*
C. Castracane, *Sec.*

Hæ Sacræ Congregationis adnotationes à Patribus Concilii Baltimorensis grato animo ac debita reverentia, ut par erat, exceptæ sunt, notataque loca, prout suggestum fuerat, emendata. Cum his igitur admodùm levibus immutationibus, suffragio Illustrissimi D. Archiepiscopi, et Reverendissimorum DD. Episcoporum qui Concilio interfuerunt, probatis, Decreta, ipsorum unanimi consensu, typis mandantur; anno scilicet reparatæ salutis 1831, die verò Junii 30.

DECRETA

CONCILII BALTIMORENSIS PROVINCIALIS PRIMI, HABITI AB R.P.D. JACOBO WHITFIELD, BALTIMORENSI ARCHIEPISCOPO, UNA CUM EPISCOPIS FŒDERATARUM AMERICÆ PROVINCIARUM.

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, Patris, et Filii, et Spiritus sancti.

I. QUONIAM sæpiùs à quibusdam in dubium revocatum est an competeret Præsulibus Ecclesiæ, in hisce Fœderatis Provinciis, facultas Sacerdotes in quamlibet Diœceseon suarum partem ad sacrum Ministerium deputandi, eosque inde, prout in Domino judicaverint, revocandi; monemus omnes Sacerdotes in hisce Diœcesibus degentes, sive fuerint in iis ordinati, sive in easdem co-optati, ut memores promissionis in Ordinatione emissæ, non detrectent vacare cuilibet Missioni ab Episcopo designatæ, si Episcopus judicet sufficiens ad vitæ decentem sustentationem

subsidium illic haberi posse, idque munus viribus et valetudini Sacerdotum ipsorum convenire. Hac autem declaratione nihil innovare volumus quoad illos qui Parochialia obtinerent beneficia, quorum unum tantùm, scilicet in civitate Neo-Aurelia adhuc noscitur in hisce provinciis: neque ullatenùs derogare intendimus privilegiis quæ Religiosis fuerint à S. Sede concessa.

II. Statuimus et declaramus quemlibet Sacerdotem qui pro quacumque hujus Provinciæ Diœcesi ordinatus fuerit, teneri vi promissionis in Ordinatione factæ ad permanendum in eadem Diœcesi, et ad se subjiciendum Præsuli suo, usquedum canonicè dimissus fuerit. Statuimus quoque eadem obligatione pariter adstringi omnem Sacerdotem ritè co-optatum in aliquam Diœcesim: co-optari autem declaramus quemlibet ex aliena Diœcesi advenientem, statim ac testimoniales et dimissoriales literæ Præsulis, cui proximè subditus erat, munitæ auctoritate, ab ipso Sacerdote, Ordinario cui se subjicere velit exhibentur, et ab eodem in perpetuum acceptantur. His porrò statutis obstare nolumus quin ea servari debeant, quæ Benedictus XIV. (Constitutione 25. Tom. 2. Bullarii sui: *Ex quo dilectus.*) luculentur docet circa Sacerdotes qui ad Religiosum aliquem ordinem transire volunt.

III. Enixè hortamur Præsules omnes hujus Provinciæ ne concedant facultates sacra munera exercendi Sacerdoti aliunde venienti, nisi afferat testimoniales seu dimissoriales literas Præsulis, cui proximè subditus fuerat, auctoritate firmatas: nec etiam concedant eas facultates Sacerdoti hujusmodi, si absque causa sufficienti distulerit ultra sex menses Præsulem eligere, cujus auctoritati et jurisdictioni in perpetuum

subjaceat. Hoc autem decreto nolumus derogare privilegiis à S. Sede quibusdam Religiosis Societatibus, et Missionariis Apostolicis concessis.

IV. Cùm repugnet legibus et consuetudini Ecclesiæ, bonoque animarum regimini pluribus Sacerdotibus simul *ex æquo* concedere auctoritatem pastoralem regendi eamdem Ecclesiam, aut Districtum; et cùm magna nata sit confusio et discordia in hac Provincia, pluribus Sacerdotibus simul sibi vindicantibus hujusmodi auctoritatem pastoralem *ex æquo* exercendam, absque ulla ab alterutro dependentia: statuimus et decernimus unumquemque Præsulem debere, quamprimùm commodè poterit, designare iis in locis in quibus plures Sacerdotes forsan requirantur, unum singulorum locorum Pastorem, cui adjutor unus vel plures in suo munere obeundo adsignari poterunt, prout Præsuli ipsi visum fuerit. In iis verò locis in quibus specialis nulla hujusmodi dispositio à Præsule facta fuerit, statuimus Sacerdotem, qui post latum hoc Decretum primus deputatus fuerit à Præsule ad id munus obeundum, habendum esse Pastorem: alios autem Sacerdotes posteà deputatos, adjutores ejus habendos, donec aliter Præsul ipse statuerit.

V. Cùm sæpiùs Æditui laici abusi sint jure sibi à civili potestate tributo, in magnum Religionis detrimentum, non sine Fidelium scandalo, optamus maximè nullam in posterum erigi Ecclesiam aut consecrari, nisi fuerit Episcopo in cujus Diœcesi erigenda est, in cultum divinum et utilitatem Fidelium instrumento scripto adsignata, quandocumque id fieri poterit: Regularium etiam privilegiis sartis tectis servatis, secundùm ea quæ à Jure Canonico et Romanorum Pontificum Constitutionibus decreta sunt. Hoc tamen

Decreto nihil innovare volumus in ea ratione agendi quam in sua Diœcesi Episcopus Carolopolitanus jam servat.

VI. Quoniam graves ortæ sunt turbæ diversis temporibus in hac Provincia, laicis hominibus, præsertim Ædituis, sibi perperam assumentibus jus patronatus; et (quod magis mirandum est) jus institutionis ad Ecclesias seu Missiones; adeò ut Pastores, seu Missionarios sibi eligere vellent, etiam invito Episcopo, eosque retinere in pastorali munere contra Episcopi voluntatem; vel eos quos Episcopus probaverat rejicerent, vel dimittere aggrederentur, vel muneris sui exercitium impedire, subsidiis ad vitæ sustentationem subductis, seu alia quavis ratione, quorum conatibus nonnulli Sacerdotes sinistros ob fines favisse aliquando noscuntur; Litteris Apostolicis sac. mem. PII PP. VIII. et LEONIS XII. ac S. Congregationis responsis inhærentes, hoc nostro Decreto declaramus repugnare prorsùs doctrinæ et disciplinæ Ecclesiæ jus illud à laicis assumptum instituendi, seu dimittendi Pastores: et insuper declaramus nullum jus patronatus cujuscumque generis quod sacri agnoscant Canones, competere nunc alicui personæ, laicorum Congregationi, Ædituorum cœtui, seu aliis quibuscumque personis in hac Provincia. Declaramus etiam stipendia, seu subsidia quæcumque, quæ solent à fidelibus tribui, vel ob loca quæ in Ecclesiis occupant; vel ob servitium quod Ecclesiis seu Missionibus Sacerdotes impendunt; vel ut fundus ad Ecclesiam ædificandam comparetur; vel ut Ecclesia extruatur (quæ subsidia plerumque tribuuntur collatitia stipe, et nulla assignata Ecclesiæ certa dote) nullum jus tribuere Patronatus, quod à sacris Canonibus agnoscatur.

VII. Insuper vehementer urgemus omnes hujus Provinciæ Præsules ut Religioni, paci Ecclesiæ, et Sacerdotalis ordinis dignitati consulant, saltem facultates statim revocando, vel ab omni sacro munere suspendendo, quoadusque post integram pœnitentiam et satisfactionem ipsis Præsulibus visum in Domino fuerit, quemcumque Clericum qui aliquatenùs usurpationis hujusmodi fabricator, seu ei consentiens fuerit, prout à Tridentinis Patribus est statutum.

VIII. Præterea, si plebs aliqua, seu Congregatio, seu Æditorum cœtus, seu alii quicumque aggressi fuerint aliqua ratione contra Præsulis voluntatem in Ecclesia quacumque retinere Sacerdotem aliquem qui à Præsule non fuerit approbatus, vel cujus facultates fuerint ablatæ, vel qui suspensus fuerit (quamdiu non fuerit à legitimo Superiore rehabilitatus); vel si Congregatio illa, seu Æditorum cœtus molestiam inferat in suo munere obeundo alicui Sacerdoti sacrum munus exercenti cum Præsulis approbatione, aut subducat vel retineat consuetum subsidium ad illius sustentationem: Præsules urgemus omninò ut tum demùm interdicant ipsorum Ecclesiam (quoadusque tanto malo remedium afferatur), cùm cætera omnia remedia inutilia esse appareat. Hortamur etiam omnes Præsules in hac Provincia, ut sæpè sæpiùs Administratoribus rerum temporalium, quæ ad Ecclesiasticos et pios usus destinentur, proponant et inculcent, et executioni demandari curent, quæ à Concilio Tridentino in hanc rem sunt sanctissimè decreta. *Sess.* 22, *cap.* 11. *de Ref.*

IX. Cùm sacrarum Scripturarum depositi, à Domino Ecclesiæ commissi, fidelis custodia ab Episcopis requirat ut totis viribus adnitantur ne verbùm Dei,

hominum fraude vel incuria adulteratum Fidelibus præbeatur: omnes hujus Provinciæ animarum Pastores vehementer hortamur, ut ea omnia quæ in re tanti momenti à S. Conc. Trid. decreta, à Summis Pontificibus, præsertim à LEONE XII. et à PIO VIII. fel. rec. in suis literis Encyclicis commendata, atque ab Ill. ac Revmo Joanne Carroll, Archiepiscopo Baltimorensi, unà cum Episcopis aliis hujus Provinciæ, in Conventu habito anno 1810 statuta fuerunt, semper præ oculis habeant: Biblia ab Acatholicis vitiata à suis ovibus arceant, et nonnisi ex probatis versionibus atque editionibus, Verbi Dei pabulum incorruptum illis desumere permittant. Statuimus igitur ut Duacensis Versio, quæ in omnibus Ecclesiis quarum Fideles anglicè loquuntur recepta, et à prædecessoribus nostris usui fidelium meritò proposita est, omninò retineatur. Curabunt autem Episcopi ut, juxta exemplar probatissimum ab ipsis designandum, omnes tum Novi, tum Veteris Testamenti Duacensis Versionis editiones in posterum emendatissimè fiant, cum adnotationibus quæ ex sanctis Ecclesiæ Patribus, vel ex doctis Catholicisque viris tantùm desumptæ sint.

X. Cùm vehementer optemus ut, quatenùs fieri poterit, per totam nostram Provinciam accuratè serventur quæ salubriter in Rituali Romano præscripta sunt, utpote quæ venerandæ antiquitatis exemplo, et Apostolicæ Sedis nituntur auctoritate; et ut tollantur abusus, seu suppleantur omissiones ortæ ex priorum temporum difficultatibus: injungimus omnibus Sacerdotibus in hac Provincia degentibus, ut studeant Ritualis regulas accuratè servare. Eum in finem quædam inde desumpta in memoriam revocamus:

XI. "Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac

sacramento Confirmationis consignatos esse maximè convenit. Sciant præterea Parochi (quod et de Sacerdotibus omnibus qui baptismum administrant intelligendum est) ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos; non publicè excommunicatos, aut interdictos; non publicè criminosos, aut infames; nec præterea, qui sana mente non sunt; nec qui ignorant rudimenta Fidei: hæc enim Patrini, spirituales filios suos quos de Baptismi Fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportunè docere tenentur." (*Rit. Rom.*)

XII. De nominibus in Baptismo imponendis præscribit Rituale: "Quoniam iis qui baptizantur, tanquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur; curet (Sacerdos) ne obscêna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium Deorum, vel impiorum Ethnicorum hominum nomina imponantur; sed potiùs, quatenùs fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad piè vivendum excitentur, et patrociniis protegantur."

XIII. Quando diversa tum Sanctorum, tum familiæ nomina in Baptismo infantibus tribuuntur, si Sacerdos censuerit expedire, in prima interrogatione omnia nomina exprimat: in sequentibus tamen formis et precibus nomina vulgò dicta Christiana tantùm repetat. In libro autem Baptismatum, omnia nomina recenseantur.

XIV. Missionariis, juxta Ritualis Romani præscriptum, et prædecessorum nostrorum decreta, injungimus, ut in suis Ecclesiis libros habeant in quibus referant Baptismata, Confirmationes, Matrimonia, et Sepulturas; eosque Ordinario in sua visitatione exhibeant.

XV. Meminerint etiam Missionarii Rituale Romanum, et universalem Ecclesiæ consuetudinem exigere

ut aqua, in Baptismo adhibita, fuerit benedicta in eum finem vel Sabbato sancto Paschæ, vel Sabbato Pentecostes, vel alio saltem tempore ante Baptismi administrationem, forma in ipso Rituali præscripta. Curandum iis idcircò, ut Fontes baptismales, *sub clavi*, in unaquaque Ecclesia, ubi Baptismi sacramentum ordinariè ministratur, quamprimùm erigantur: prope quos, omnia quæ ad administrationem hujus Sacramenti pertinent, nitidè serventur.

XVI. Ex præteritorum temporum difficultate, invaluit in his regionibus consuetudo Baptismum privatis in domibus administrandi. Cùm igitur magnæ gravitatis sit generalem legem in illis regionibus servandam statim ferre, cui contraria est consuetudo; etsi censemus curandum esse, quoad fieri potest, ut hoc Sacramentum in Ecclesia conferatur, tamen Episcoporum et Missionariorum judicio relinquimus, ut statuant quando sint urgendi fideles ut infantes ad Ecclesiam deferant, ut Baptismus iis conferatur.

XVII. Censemus infantes Acatholicorum, quos ipsi parentes afferunt, baptizandos, quoties probabilis affulget spes Catholicæ eorum educationis. Curandum autem omninò est ut Patrinus, vel Matrina, iique Catholici, habeantur. Meminerit autem Sacerdos, in mortis periculo, quotiescumque occasio se obtulerit, omnes infantes baptizari non solùm posse, sed etiam debere.

XVIII. Cùm, non sine necessitate atque utilitate, invaluerit in hac Provincia consuetudo eamdem adhibendi formam in baptismo Adultorum ac parvulorum, ex cújus abrogatione plura magnaque incommoda, judicio Præsulum, sequerentur: S. Sedi

reverenter exponenda rerum adjuncta censemus, ut consuetudo jam invalescens adhuc permittatur.

XIX. Optant Præsules hujus Provinciæ ut benedictio mulieris post partum, non promiscuè, atque nulla ratione habita puerperæ dispositionis, neque extra Ecclesiam, vel locum ubi Sacrum fit, in posterum conferatur.

XX. Statuimus, juxta Ritualis Romani præscriptum, in Sacramentis administrandis, et in Defunctorum sepultura, Sacerdotes omninò teneri ad adhibendam linguam Latinam: et si censuerint expedire, explicationis causa, eorum quæ recitant adjungere versionem lingua vernacula, eam tantùm versionem adhibendam esse, quæ fuerit ab Ordinario sancita. Ubicumque autem consuetudo aliqua invaluerit huic Decreto adversa, eam quamprimùm abrogandam statuimus.

XXI. Statuimus Confirmationis sacramentum administrandum esse nemini minori septennio, nisi ob peculiares rationes, v. g. in mortis periculo.

XXII. Quandocumque Confirmatio plurimis administratur, statuimus schedulas quasdam, quibus nomina eorum qui confirmandi sunt inscribantur, à Pastore vel Confessario unicuique dandas, quas Episcopo Sacramentum administraturo exhibeant.

XXIII. Statuimus Sacerdoti nulli, vi facultatum generalium sibi concessarum celebrandi in quocumque loco decenti, licere Missam celebrare in ædibus privatis, nisi in Stationibus, et in iis ædibus quas Ordinarius designaverit; aut dum, actu, Missionis exercitiis, procul ab aliqua Ecclesia, dat operam. Quòd si Ordinarii aliàs concedant licentiam celebrandi in privatis ædibus, ob speciales circumstantias, iis com-

mendamus eam pro una tantùm vel altera vice concedere.

XXIV. In divino Sacrificio celebrando detur opera diligenter, ut omnia Altarium ornamenta, et sacra vasa sint munda; non fœda Corporalia, vel Purificatoria; non vestes laceræ, vel indecentes; indusia verò privati apparatus sub Amictu et Alba lateant, ita ut non indecoro, vel mundano more appareant; nec quidquam Altari tremendo, vel Sacramentorum administratione indignum sit.

XXV. Vehementer hortamur Præsules, ut omni studio curent Confessionalia erigenda in omnibus Ecclesiis publicis hujus Provinciæ: et, cùm erecta fuerint, nemini Sacerdotum licebit confessiones mulierum alio in loco excipere, sine speciali Ordinarii licentia. Hanc verò nunquam concedendam confidimus, præterquam Sacerdotibus ætate provectis, vel infirmis, vel ob pœnitentes surdas; vel aliis in casibus, in quibus ex hujus regulæ observantia gravia orirentur incommoda. Eam etiam conditionem semper adjiciendam volumus, ut nunquam confessiones mulierum in privatis ædibus, nisi per crates interpositas, et in loco patenti, quantùm per loci rationem licebit, excipiantur.

XXVI. Pastores animarum monemus ut, sui officii memores, omnem adhibeant solicitudinem ad ritè disponendos fideles qui sacramentum Matrimonii suscipere velint; nec se peccato immunes existiment, si temerè quoslibet manifestè indignos jungant. Revocent igitur Fidelibus in memoriam Tridentini Concilii sapientissima hac in re monita, eaque servari curent. Ea etiam omnia quæ à Prædecessoribus nostris in Synodo et Conventu antehàc habitis, juxta S. Sedis

et Conciliorum probatorum auctoritatem, sancita sunt, sedùlò sequantur, pro prudente Religionis studio, Ordinarii uniuscujusque in sua Diœcesi statutis et jussis semper præ oculis habitis.

XXVII. Sacerdotibus omnibus curandum est ut veste talari et superpelliceo in omni sacro munere obeundo utantur. Iis etiam vehementer commendamus ut vestem talarem constanter, quatenùs fieri possit, gerant: quòd si eam induere peculiaria rerum adjuncta non sinant, ipsis omninò injungimus iis tantùm uti vestibus quæ suo congruant Ordini, scilicet, quæ nigri sint coloris, et omni inani ornatu careant, sintque ab omni mundana vanitate prorsùs alienæ.

XXVIII. Evitent diligenter Sacerdotes omnem illicitum ludum: atque etiam ab omnibus quibuscumque ludis abstineant, etsi in animi diversionem, qui scandalo esse possint.

XXIX. Sacerdotes omnes, quibus cura animarum commissa est, monemus muneris quod sibi incumbit, populum sibi creditum edocendi; ideoque juxta Tridentini Concilii sancta statuta, Dominicis Festisque diebus, brevi perspicuoque sermone, audientium captui accommodato, eos fidei mysteriis instruant, et ad virtutum exercitium et ad vitia fugienda hortentur. Curent etiam ut, juxta ejusdem Synodi statuta, pueri rudes iisdem diebus aliisve opportunis temporibus rudimenta fidei edoceantur: nec omittant ipsi Pastores ea familiari sermone explicare.

XXX. Præsules hortamur maximoperè, ut omnes Sacerdotes sæpiùs moneant sui officii munerum; et ad quotidianam meditationem, annuos recessus, collationes spirituales, gratiarum actiones post Missam,

aliaque pietatis exercitia, prout sinunt cujuslibet Diœcesis circumstantiæ, excitent.

XXXI. Quoniam maximè desiderantur libri Anglicè conscripti, qui de sacris ritibus tractent, statuimus librum Cæremoniarum, qui Rituali Romano sit conformis, et Sanctæ Sedis judicio subjiciendus, ex probatis operibus componendum, ut Sacerdotes Clericique omnes per hanc Provinciam accuratè calleant et servent ritus Ecclesiæ universalis. Ei autem præmitti volumus explicationem eorumdem rituum, ut Fideles sacris functionibus adsistere possint majori sensu et ædificatione.

XXXII. Quoniam uniformitas etiam in rebus minimis maximè optanda Ecclesiæ semper visa est, statuimus Superpelliceum esse debere modestum, decorum, et sacris functionibus conveniens. Statuimus etiam ut Birretum, cùm Episcopis singulis visum fuerit morem illud gestandi in suas Diœceses inducere, Romano Birreto sit conforme.

XXXIII. Quoniam multa incommoda jam orta sunt, et in posterum oritura videntur ex eo quòd in diversis hujus Provinciæ Diœcesibus diversi catechismi et libri precum adhibeantur, privata auctoritate editi; et quoniam uniformitas in iis maximè optanda est: curent Episcopi ut illi tantùm catecheseos libri usurpentur qui cum eorum approbatione editi fuerint, aliis quibuscumque postpositis. Dabitur autem opera ut catechismus componatur, qui circumstantiis hujus Provinciæ magis accommodatus, Catholicam doctrinam in catechismo Cardinalis Bellarmini expositam tradat, quique, post Sedis Apostolicæ approbationem, edetur in communem Catholicorum usum. Moneant insuper fideles ut à precum libellis,

qui sine Ordinarii approbatione à privatis quibuscumque in lucem editi circumferuntur, abstineant.

XXXIV. Quoniam quamplurimos adolescentes ex Catholicis parentibus, præsertim pauperibus, ortos, in multis Provinciæ hujus locis expositos esse, et adhuc exponi constat magno fidei amittendæ periculo, vel morum corruptelæ, ob inopiam talium Magistrorum quibus tantum munus tutò committi possit; necessarium omninò censemus ut Scholæ instituantur, in quibus juvenes edoceantur fidei morumque principia, dum litteris imbuuntur.

XXXV. Cùm non rarò plura reperiantur in libris qui in scholis plerumque adhibentur, quibus principia fidei nostræ impugnantur, dogmata nostra perperàm exponuntur, et ipsa historia pervertitur, qua ratione puerorum animi erroribus imbuuntur, in animarum damnum gravissimum; postulat tum Religionis studium, tum juventutis recta educatio, et ipsum Fœderatæ Americæ decus, remedium aliquod tanto malo afferri. Ea de causa statuimus quamprimùm edendos in scholarum usum, erroribus omninò expurgatos, atque judicio Episcoporum approbatos libros, quibus nihil contineatur quod Catholicæ fidei odium vel invidiam parere possit.

XXXVI. Insuper, sapientissimis monitis Summi Pontificis Leonis XII., fel. mem. ad Archiepiscopum Baltimorensem directis obsequentes, statuimus Societatem quamdam ad disseminandos libros Catholicos instituendam, quæ ex Prælatis hujus Provinciæ, et aliis quos sibi adsciscant, constet.

XXXVII. Confirmationem eorum omnium, quæ in hoc nostro Concilio Provinciali decreta sunt, ab Apostolica Sede, cujus examini et judicio subjiciuntur,

petendam statuimus. Postquam autem S. Sedis judicium nobis innotuerit, hortamur Præsules omnes hujus Provinciæ ut Synodum Diœcesanam habeant, et executioni demandari curent ea quæ S. Sedis auctoritate fuerint firmata.

XXXVIII. Statuimus denique proximum Concilium Provinciale habendum esse post triennium, nisi gravi de causa Archiepiscopo videatur illud ultrà differe.

† Ego Jacobus, *Archiepiscopus Baltimorensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus Joseph, *Bardensis Episcopus, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes, *Carolopolitanus Episc., definiens, subscripsi.*

† Ego Edwardus, *Cincinnatensis Episc., definiens, subscripsi.*

† Ego Joseph, *Episc. S. Ludovici, et Admin. Apost. Neo-Aureliæ, definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus, *Episc. Bostoniensis, definiens, subscripsi.*

Ego Gulielmus Matthews, *Vic. Apost. et Administrator Diœcesis Philadelphiensis, subscripsi.*

Una cum Decretis suprà descriptis, Patres Concilii Baltimorensis Epistolam miserunt ad SS. Pontificem, qua Sanctitati Suæ supplicabant pro quibusdam privilegiis, quæ in ipsorum Diœcesibus necessaria esse videbantur. Sic porrò scripserunt:

BEATISSIMO AC SANCTISSIMO

PATRI

PIO VIII. PONTIFICI MAXIMO.

Beatissime Pater,

ARCHIEPISCOPUS Baltimorensis, unà cum Episcopis Bardensi, Carolopolitano, Cincinnatensi, Sanctiludovicensi, Bostoniensi, et Vicario generali Apostolico Philadelphiensi, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humiliter exponit:

1. In omnes Fœderatæ Americæ Septentrionalis Diœceses à Missionariis usum inductum fuisse baptizandi Adultos ea forma quæ in Rituali Romano ad pueros baptizandos præscribitur, prætermissa ea quæ in eodem Rituali pro adultis adhibenda assignatur. Spectatis rerum adjunctis in quibus hìc Missionarii versantur, habita etiam ratione frequentiæ hujusmodi adultorum baptismi, usus præfatus difficilè mutaretur. Nam ferè semper desunt Clerici, aliique Ministri, qui ad majorem illam solemnitatem requiruntur; ritus etiam valdè longior, tempus exigeret quod non semper Missionariis suppetat; tandem cæremoniæ quædam, ut prostrationes, signa crucis super oculos, os, et pectus facienda, scandalum parere possent, quando speciatim puellæ, vel fœminæ erunt baptizandæ. Ideoque Sanctitatem Vestram humiliter precantur, ut auctoritate Apostolica permittere dignetur, quandocumque baptismus in nostris hisce regionibus adultis erit administrandus, ut ritus ad baptizandos infantes, in Rituali Romano præscriptus, possit adhiberi.

2. Cùm Missionariis ad Sacramenta in nostris hisce regionibus administranda Fidelibus in locis maximè inter se dissitis commorantibus, non rarò centum, ducentorum, trecentorum passuum millium spatium percurrendum esset, cumque nullæ essent, vel saltem paucissimæ Ecclesiæ, ubi baptismales fontes potuissent asservari, sacramentum baptismi aqua communi, cùm illud alibi quàm in Ecclesiis administrandi sese dabat occasio, conferre consueverunt. Circumstantiis nunc saltem in partem mutatis, decretum est in Provinciali Synodo ne in posterum, excepta urgente necessitate, aqua communi baptismus administretur. Attamen, cùm in omnibus Diœcesibus adhuc longum spatium à Missionariis percurrendum sit, et in pluribus regionibus nulli sint Fontes baptismales, nullæ Ecclesiæ, valdè difficile ac vix possibile Missionariis esset aquam Sabbatis Sancto vel Pentecostes benedictam ex fontibus ubi asservatur desumere, et secum circumferre; ideoque SANCTITATEM VESTRAM precantur Archiepiscopus et Episcopi prædicti, ut facultatem Missionariis hujus regionis concedere dignetur benedicendi aquam Baptismalem ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex PAULUS III. uti concessit. Atque hæc ex Rituali Limæ impresso anno 1797 desumpta, subnectitur:

BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS.

"EXORCIZO te, creatura aquæ, in nomine Dei Patris omnipotentis †, et in nomine Jesu Christi † Filii ejus Domini nostri, et in virtute Spiritus †-sancti. Exorcizo te, omnis virtus adversarii diaboli: ut omnis phantasia eradicetur, ac effugetur ab hac creatura

aquæ, et fiat fons aquæ salientis in vitam æternam, ut qui ex ea baptizati fuerint, fiant templum Dei vivi, et Spiritus sanctus habitet in eis in remissionem peccatorum: in nomine Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. Amen."

OREMUS.

"Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, aquarum spiritualium Sanctificator, te suppliciter deprecamur ut hoc ministerium humilitatis nostræ respicere digneris: et super has aquas, abluendis et vivificandis hominibus, præparatas, Angelum sanctitatis emittas, ut peccatis prioris vitæ ablutis, reatuque deterso, purum sacrato Spiritui habitaculum regenerationibus procuret. Per Christum Dominum nostrum. Amen."

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens:

"Conjunctio Olei unctionis, et aquæ Baptismatis sanctificetur, et fœcundetur. In nomine Patris, † et Filii, † et Spiritus † sancti. Amen."

Deinde Chrisma aquæ infundat in modum crucis, et dicat:

"Conjunctio Chrismatis sanctificationis et Olei unctionis, et aquæ Baptismatis, sanctificetur et fœcundetur. In nomine Patris, † et Filii, † et Spiritus † sancti. Amen."

Denique dicat, benedicens ipsam aquam:

"Sanctificetur et fœcundetur Fons iste, et ex eo renascentes. In nomine Patris, † et Filii, † et Spiritus † sancti. Amen."

3. Tandem, cùm ob locorum distantiam, operariorumque penuriam valdè difficile, et aliquando etiam impossibile est, ut Sacerdotes possint audire confessiones fidelium, eosque disponere ad debitam receptionem sacramenti Eucharistiæ intra quindenam Paschalem, Archiepiscopus et Episcopi prædicti humiliter petunt SANCTITATEM VESTRAM ut consuetudinem per hasce regiones olim inductam (ex Apostolico, uti creditur, Indulto) prorogandi tempus ad satisfaciendum præcepto Communionis Paschalis, auctoritate Apostolica approbare, atque à prima Dominica Quadragesimæ ad Dominicam usque Trinitatis, prudenti arbitrio Ordinarii, extendere dignetur.

Datum Baltimori, Anno reparatæ salutis 1829, die verò 24 Octobris.

De mandato Illustrissimi Archiepiscopi, ac RR. Baltimorensis Provinciæ Præsulum.

EDWARDUS DAMPHOUX, S. T. D.
Concilii Provin. Balt. Secretarius.

BENIGNÈ concessit SS. Pontifex privilegia supra commemorata, ut sequentia decreta testantur.

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE FORMA IN BAPTISMO ADULTORUM ADHIBENDA.

CUM in Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide, habita die 28 Junii anno 1830, referente Emo ac Rmo Domino PETRO S. R. E. Cardinali CAPRANO, expositum fuerit RR. PP. DD. Archiepis-

copum Baltimorensem et Episcopos Diœcesum Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali Baltimorensi, mense Octobri anno 1829 celebrata, congregatos, per supplicem libellum Romam missum, SSmum Dominum Nostrum precatos esse, ut suprema auctoritate sua concederet servari consuetudinem in iis regionibus jam obtinentem baptizandi Adultos ea forma quæ in Rituali Romano ad baptizandos pueros præscribitur, prætermissa ea quæ in eodem Rituali pro Adultis baptizandis præscripta est: Sacra Congregatio, rerum ac locorum adjunctis maturè perpensis, censuit ac decrevit supplicandum SSmo Dno Nro pro gratia ad viginti annos, attenta consuetudine jam vigente, Missionariorum inopia, et temporis angustiis in quibus Missionarii versantur, ut cæteris sacri Ministerii officiis fungi possint.

Hanc autem Sacræ Congregationis sententiam, SSmo Dno Nro Pio, Div. Prov. PP. VIII. relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sac. Cong. Secretarium, Sanctitas Sua, in audientia diei 26 Septembris 1830, benignè approbavit, et facultates necessarias, atque opportunas ad memoratam formam in baptismo Adultorum adhibendam, ad viginti annos impertita est.

Datum Romæ ex Æd. dic. Sac. Congreg. Die 16 Octobris 1830.

D. Maurus Card. CAPPELLARI, *Præf. P.*
C. Castracane, *Secr.*

Beatissime Pater,

"ARCHIEPISCOPUS Baltimorensis, et Episcopi Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali Baltimorensi, mense Octobri anno 1829 celebrata, congregati, Sanctitati Vestræ exponunt valdè difficile esse in permagna locorum distantia Sacerdotes ad baptisma conferendum aquam Sabbatis Sancto et Pentecostes benedictam, ex fontibus ubi asservatur desumere, et secum circumferre: quare Sanctitatem Vestram precantur ut facultatem Missionariis Americæ Septentrionalis concedere dignetur benedicendi aquam baptismalem ea breviori formula, qua Missionariis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III. uti concessit, quæque in Rituali Limæ anno 1797 impresso, refertur."

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE CONFICIENDA AQUA BAPTISMALI.

CUM in Sacra Congreg. Generali de Propaganda Fide, habita die 28 Junii anno 1830, referente Emo ac Rmo Domino Petro S. R. E. Cardinali Caprano, actum fuerit de petitione superius exposita, quæ RR. PP. DD. Archiepiscopi Baltimorensis, et Episcoporum Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum nomine facta est, eadem Sacra Congregatio censuit ac decrevit supplicandum SSmo Domino Nostro ut petitam facultatem concedere dignaretur.

Hanc autem Sacræ Congreg. sententiam SSmo Domino Nostro Pio, Div. Prov. PP. VIII. relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sac. Congreg. Secretarium, in Audientia diei 26 Septembris, anno 1830, Sanctitas Sua benignè probavit, et facultatem de qua agitur impertita est.

Datum Romæ ex Æd. dic. Sac. Congreg.
Die 16 *Octobris* 1830.

D. Maurus Card. CAPPELLARI, *Præf. P.*
C. Castracane, *Secr.*

DECRETUM

SACRÆ CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, QUO PROROGATUR TEMPUS AD SATISFACIENDUM PRÆCEPTO COMMUNIONIS PASCHALIS.

CUM in Sacra Congregatione Generali de Propaganda Fide, habita die 28 Junii anno 1830, relatus fuerit supplex libellus ab RR. PP. DD. Archiepiscopo Baltimorensi et Episcopis Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum in Synodo Provinciali, mense Octobri anno 1829 celebrata, congregatis, exaratus, quo SSmum Dominum Nostrum precabantur ut, habita ratione Sacerdotum inopiæ, locorum distantiæ, et consuetudinis jam vigentis, facultatem concederet, pro omnibus illis Diœcesibus, prorogandi tempus ad satisfaciendum præcepto Communionis Paschalis à prima Dominica Quadragesimæ ad Dominicam SSmæ Trinitatis inclusivè: eadem Sacra

Congregatio, referente Emo ac Rmo Dno Cardinali Petro Caprano, censuit ac decrevit supplicandum SSmo Domino Nostro pro gratia.

Hanc autem Sacræ Congreg. sententiam SSmo Domino Nostro Pio, Div. Prov. PP. VIII. relatam per R. P. D. Castruccium Castracane, Sacræ Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, in Audientia diei 26 Septembris 1830, benignè approbavit, et petitam facultatem concessit.

Datum Romæ ex Æd. dic. Sac. Congreg.
Die 16 *Octobris*, 1830.

D. Maurus Card. CAPPELLARI, *Præf. P.*
C. Castracane, *Sec.*

CONCILIUM

PROVINCIALE

BALTIMORENSE II.

HABITUM

Anno 1833.

12

CONCILIUM II. PROVINCIALE

BALTIMORI EDITUM MENSE OCTOBRI,

ANNO 1833.

ACTA CONCILII.

EX litteris convocationis Ill. ac Rev. D. JACOBI WHITFIELD, Archiepiscopi Baltimorensis, Baltimori convenerunt Præsules quorum nomina sequuntur, qui sederunt juxta ordinem consecrationis suæ:

Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus Baltimorensis, JACOBUS WHITFIELD, consecratus die 25 Maii 1828.

Illmus ac Revmus D. JOANNES BAPTISTA DAVID, Episcopus Mauricastrensis, in partibus infidel., et Coadjutor Illmi ac Revmi D. BENEDICTI JOSEPHI FLAGET, Episcopi Bardensis, consecratus die 15 Augusti 1818.

Illmus ac Revmus D. JOANNES ENGLAND, Episcopus Carolopolitanus, consecratus die 21 Septembris 1820.

Illmus ac Revmus D. JOSEPHUS ROSATI, Episcopus Sti Ludovici, consecratus die 25 Martii 1824.

Illmus ac Revmus D. BENEDICTUS FENWICK, Episcopus Bostoniensis, consecratus die 1 Novembris 1825.

Illmus ac Revmus D. JOANNES DUBOIS, Episcopus Neo-Eboracensis, consecratus die 29 Octobris 1826.

Illmus ac Revmus D. MICHAEL PORTIER, Episcopus Mobiliensis, consecratus die 5 Novembris 1826.

Illmus ac Revmus D. FRANCISCUS PATRITIUS KENRICK, Episcopus Arathensis, in partibus infidelium, et Coadjutor Episcopi Philadelphiensis, consecratus die 6 Junii 1830.

Illmus ac Revmus D. RÉSÉ, Episcopus Detroitensis, consecratus die 6 Octobris 1833.

Illmus ac Revmus D. JOANNES BAPTISTA PURCELL, Episcopus Cincinnatensis, consecratus die 13 Octobris 1833.

Dubium quidem ortum fuerat utrùm Revmo Episcopo DAVID, Coadjutori Episcopi Bardensis, votum definitivum jure competeret, et inter Episcopos Provinciales sedere deberet; Patribus autem visum est utrumque jure ei competere, cùm S. Congreg. Rituum ita censuisse referatur apud Ferrarim, verbo *Coadjutor*, in casu Episcopi Famaugustani, Coadjutoris Episcopi Veronensis.

Revmus Episcopus KENRICK, Coadjutor Episcopi Philadelphiensis cum plena potestate ad regendam Diœcesim Philadelphiensem, sedit juxta ordinem promotionis suæ; Patribus, unanimi consensu, consentibus votum definitivum ei jure competere, cùm jurisdictionem omnem in Diœcesim Philadelphiensem, ab Episcopo Philadelphiensi in eum Apostolica Sedes transtulerit.

Aberat Illmus ac Revmus BENEDICTUS JOSEPHUS FLAGET, Episcopus Bardensis, qui ob infirmam valetudinem longum iter conficere non valuit.

Officiales Concilii, proponente Illmo ac Revmo Archiepiscopo, et Patribus assentientibus, electi sunt:

Illmus ac Revmus Episcopus Bostoniensis, et admo-

dùm Rev. Ludovicus Regis Deluol, Vicarius Generalis Archidiœcesis Baltimorensis, Promotores.

Rev. D. Joannes Baptista Ludovicus Eduardus Damphoux, Rector ecclesiæ metropolitanæ Baltimorensis, et Rev. Joannes Hoskyns, Secretarii.

Rev. D. Joannes Joseph Chanche, Vice-præses Collegii Stæ Mariæ Baltimorensis, Magister cæremoniarum; postremò Rev. D. Joannes Randanne, et Rev. D. Petrus Frédet, Cantores nominati sunt.

Theologi consultores admissi sunt spectatissimi Sacerdotes infrà descripti:

Admodùm Rev. Patres Gulielmus McSherry, Provincialis Societatis Jesu; et Nicolaus D. Young, Dominicanorum, in Fœderatæ Americæ Provinciis, Provincialis.

Admodùm Rev. Joannes Tessier, Vic. Gen. Archidiœcesis Baltimorensis.

Admodùm Rev. L. R. Deluol, Vic. Gen. et Seminarii Stæ Mariæ Baltimorensis Superior.

Rev. J. B. L. E. Damphoux, Archiepiscopi Baltimorensis Secretarius.

Rev. D. Augustus Jeanjean, è Diœcesi Neo-Aureliæ.

Rev. D. Samuel Eccleston, Præses Collegii Stæ Mariæ Baltimorensis, ab Archiepiscopo designatus Theologus.

Rev. D. Ludovicus Debarth, ab Episcopo Mauricastrensi designatus Theologus.

Rev. D. Andreas Byrne, ab Episcopo Carolopolitano adductus Theologus.

Rev. D. Joannes Odin, ab Episcopo S. Ludovici adductus Theologus.

Rev. D. Joannes J. Chanche, ab Episcopo Bostoniensi designatus Theologus.

Admodùm Rev. D. JOANNES POWER, ab Episcopo Neo-Eboracensi adductus Theologus.

Rev. D. PETRUS MAUVERNAY, ab Episcopo Mobiliensi adductus Theologus.

Rev. D. JOANNES HUGHES, ab Episcopo Arathensi adductus Theologus.

Rev. D. GULIELMUS MATTHEWS, ab Episcopo Detroitensi designatus Theologus.

Rev. D. SIMON BRUTÉ, ab Episcopo Cincinnatensi designatus Theologus.

Anno Domini millesimo octingentesimo trigesimo tertio, die verò vigesima Octobris, quæ fuit Dominica, habita est prima Sessio solemnis in Ecclesia Metropolitana. Missam *de Spiritu sancto* celebravit Illmus et Revmus Archiepiscopus, considentibus ex utraque Chori parte Episcopis Mitra et Pluviali indutis, Sacerdotibus juxta cancellos in orbem Alba et Casula ornatis. Post Missam solemnem, habita est Concio ab Illmo ac Revmo Episcopo Carolopolitano: qua finita, quæ in Pontificali præscribuntur accuratè servata sunt. Fidei professionem, juxta formulam à PIO V. præscriptam, emiserunt Episcopi, qui priori Concilio non adfuerant.

Durante Concilio, Congregationes, bis singulis per hebdomadam diebus, habitæ sunt, Episcopis ab hora nona usque ad meridiem in ædibus Archiepiscopi convenientibus, unà cum Promotoribus et Secretariis; in Ecclesia verò Metropolitana, ab hora quarta post meridiem ad horam sextam, omnibus Theologis consultoribus adstantibus. Ut autem faciliori expeditioque negotio mens Theologorum de quæstionibus in Concilio tractandis innotesceret, visum est Patribus eas examini variarum Congregationum subjicere, quæ, ea quæ de his sentirent, ad ipsos referrent.

Die 24. Octobris, Missam solemnem defunctorum celebravit Rmus. Episcopus Sti Ludovici pro Episcopis Cincinnatensi et Neo-Aurelianensi qui, ab ultimo Provinciali Concilio, è vita migrarunt; eorumque Orationem funebrem habuit Revmus D. Joannes B. Purcell, prioris successor. Deinde verò secunda Sessio publica habita est, prout in Pontificali statuitur.

Die verò 27 Octobris, Præsules, Sacerdotes, Clerusque omnis, solemni supplicatione circa Metropolitanam Ecclesiam processerunt: deinde Missa solemnis ab Episcopo Bostoniensi est celebrata. Concio, post Missam, habita est ab Episcopo Carolopolitano; et ceteris quæ in Pontificali præscribuntur peractis, Sessione tertia et ultima, quæ sequuntur Decretis Patres subscripserunt.

DECRETA CONCILII.

I. Statutum est supplicandum esse Sanctissimo Domino Nostro Gregorio PP. XVI., pro erectione novæ sedis Episcopalis Vincennopoli, in Provincia *Indiana.*

II. Statutum est supplicandum Sanctæ Sedi, ut, sublata Diœcesi *Richmond*, tota *Virginiæ* Provincia Archidiœcesi Baltimorensi iterùm adjungatur.

III. Cùm Sacra Congregatio de Propaganda Fide demandaverit Episcopis ut inquirerent, et referrent quinam sint singularum Diœcesum limites, humiliter S. Congregationi referendum duxerunt:

Archidiœcesis Baltimorensis complectitur totam Provinciam *Marylandiæ* cum *Districtu* (uti dicitur) *Columbiæ*, cui etiam Provincia *Virginiæ* quæ impræ-

sentiarum Diœcesim *Richmond* constituit, ex Concilii sententia videtur adjungenda.

Diœcesis Philadelphiensis complectitur totam Provinciam *Pennsylvaniæ*, unà cum Provincia *Delaware*, et parte occidentali Provinciæ *New-Jersey*, quæ olim vocabatur *West-Jersey*.

Diœcesis Neo-Eboracensis complectitur Provinciam ejusdem nominis, unà cum parte orientali Provinciæ *New-Jersey*, olim dicta *East-Jersey*.

Cùm autem antiqua divisio orientalis et occidentalis, seu *East* et *West-Jersey*, jam in tabulis geographicis documentisque publicis negligatur, et limites Episcopatuum Philadelphiensis et Neo-Eboracensis ea ex parte idcircò incerti evaserint, videtur Patribus supplicandum S. Sedi ut declaret Comitatus *Hunterdon*, *Warren*, *Burlington*, *Gloucester*, *Salem*, *Cumberland*, *Cape-May*, qui olim ad occidentalem *Jersey* pertinebant, Episcopo Philadelphiensi in posterum censendos esse subjectos; ceteris Comitatibus, videlicet *Sussex*, *Bergen*, *Morris*, *Essex*, *Somerset*, *Middlesex* et *Monmouth* Episcopatui Neo-Eboracensi adjunctis.

Diœcesis Bostoniensis complectitur Provinciam *Massachusetts*, unà cum Provinciis *Connecticut*, *Rhode-Island*, *Vermont*, *New-Hampshire* et *Maine*.

Diœcesis Detroitensis complectitur Territorium *Michigan*, unà cum Territorio dicto *North-Western*.

Diœcesis Cincinnatensis complectitur Provinciam *Ohio*.

Diœcesis Sancti Ludovici complectitur Provinciam *Missouri*, unà cum Territorio dicto *Arkansas;* et donec alia erecta fuerit Sedes Episcopalis in Territorio intra limites Statuum Unitorum, quod ad occidentalem

plagam fluminis *Mississippi* jacet, spirituali jurisdictioni Episcopi Sancti Ludovici. Territorium illud subjectum remanet.

Diœcesis Bardensis complectitur Provinciam *Kentucky* unà cum Provincia *Tennessee*.

Diœcesis Carolopolitana complectitur Provincias tres, scilicet *Carolinam Meridionalem*, *Carolinam Septentrionalem* et *Georgiam*.

Diœcesis Neo-Aurelianensis complectitur Provincias *Louisianæ* et *Mississippi*.

Diœcesis Mobiliensis complectitur Provincias *Alabamæ* et *Floridarum*.

Cùm autem nova sedes Episcopalis Vincennopoli in Provincia *Indianæ* erigenda videatur, Patres censuerunt supplicandum Sedi Apostolicæ ut tota Provincia *Indianæ*, unà cum parte *Illinois* Diœcesim novam constituat, reliqua parte Diœcesi Sancti Ludovici adjuncta. Quæ autem pars utrique adjungenda sit diœcesi, Patres sic exposuerunt: videtur utriusque diœcesis limitem incipere debere à flumine *Ohio* propè castellum *Massæ*, atque inde excurrere Septentrionem versùs, unà cum finibus orientalibus Comitatuum *Johnson*, *Franklin*, *Jefferson*, *Marion*, *Fayette*, *Shelby* et *Macon*: recta linea pergendo ad magna fluenta fluminis *Illinois* sita ad octo ferè millia passuum supra oppidum *Ottawa* in Comitatu *Lasalle*, et inde usque ad fines Provinciæ.

Cùm autem Apostolicæ litteræ, quibus aliquarum ex diœcesibus jam constitutis limites definiuntur, non suppetant, supplicandum Summo Pontifici censuerunt Præsules, ut suprema sua auctoritate limites suprà designatos sanciret.

IV. Cùm ex litteris Emi Cardinalis Præfecti Con-

gregationis de Propaganda Fide intellexerint Concilii Provincialis Patres gratissimum fore Sacræ Congregationi in Concilio Provinciali tractari de methodo quadam quæ servari semper debeat in commendandis Sedi Apostolicæ Sacerdotibus, ex quibus novus Episcopus eligatur:

Censuerunt Patres oportere ut Episcoporum totius provinciæ, immò Fœderatæ Americæ, donec altera erecta fuerit provincia ecclesiastica, de singulis qui ad Episcopatum promovendi videantur, exquiratur sententia. Id autem facillimè fieri in Concilio Provinciali patet: quapropter Episcopis, quoties in concilium congregantur, consulendum existimant, ut collatis inter se sententiis, idoneos et de Ecclesia benè meritos Sacerdotes, qui Sedes tum fortè vacantes impleant, proponant; sibique etiam, si Coadjutoris opera quis se indigere existimat, de eodem ex collegarum suffragiis et Sanctæ Sedis auctoritate provideant. Ne autem contingat Sedem aliquam vacare dum nulla futura est copia proximè habendi concilii, suadent Patres singulis Episcopis ut nomina trium quos idoneos judicent diœcesi regendæ scripto mandata in scriniis suis servent, chartamque habeant sigillo munitam, exteriùs etiam ita nota obsignatam, ut Vicarius Generalis eam, ipsis defunctis, transmittere possit; duplexque etiam ejusdem exemplum habendum, quorum unum ad Archiepiscopum, alterum ad Episcopum propinquiorem, vel ad seniorem ex duobus Episcopis propinquis mittatur. Scribet autem ad Archiepiscopum Episcopus propinquior, suasque animadversiones adjiciet: litteris autem illius Episcopi acceptis, vel, si neglexerit scribere, rationabili elapso tempore, scribet Archiepiscopus ad omnes Episcopos, ne propin-

quiore quidem illo Episcopo excepto, et nomina illa cum suis animadversionibus transmittet, aliorum etiam nominibus adjectis, si illi quos Episcopus ante obitum designavit Archiepiscopo, ipsi haud idonei videantur. Post acceptas Archiepiscopi litteras, omnes Episcopi ad Sac. Congregationem scribent, suas sententias et suffragia de tribus illis, vel sex ad summum expositur. Vacante verò Sede Metropolitana, litteræ Vicarii Generalis ad seniorem Suffraganeum dirigendæ sunt, qui ad ceteros Episcopos, prout suprà, scribet. Quòd si nulla charta nomina illa habens in scriniis defuncti Episcopi vel aliàs reperiatur, Vicarius Generalis Episcopum propinquiorem, vel seniorem ex duobus propinquis, ea de re statim monebit, ut Episcopus ille propinquior tria proponat nomina, pari ratione, ad Archiepiscopum et Episcopos ceteros, et ad Sac. Congregationem transmittenda. Quòd si neglexerit Episcopus propinquior intra tempus rationabile tria nomina proponere, Archiepiscopus ipse ad Episcopos omnes scribet, tresque nominabit, de quibus Episcopi ad Sacram Congregationem suas sententias exponent.

In seligendis autem Sacerdotibus ad tantum gradum provehendis, sequentes regulas præ oculis habendas censuerunt Patres:

Nulli Episcopo invito dandum esse Coadjutorem, nisi collegarum judicio Sanctæ Sedi probato, ipse Episcopus jam non sit regimini idoneus; Coadjutorem autem debere ab Episcopo cui datur seligi, collegis assentientibus: idcircò nomina tria eorum, ex quibus Episcopus Coadjutorem eligendum vult, ad Archiepiscopum et Episcopos ceteros et ad Sacram Congregationem transmittet. Si autem intra tres menses post Episcopi obitum Concilium Provinciale haben-

dum sit, expectandum erit donec Patres convenerint, antequam ad S. Congregationem scribatur.

V. Censuerunt Patres saluti Indorum (qui extra Provincias Fœderatas et Territoria jam designata, atque omnium quæ hactenùs erectæ sunt Diœceseon limites, constituendi sunt ex civilis potestatis auctoritate) prospiciendum, eorum curam Societati Jesu demandando: quapropter Sanctam Sedem implorandam duxerunt, ut hæc ei Missio concredatur.

VI. Nigrorum etiam hominum, qui in Liberiam Africæ coloniam ex his regionibus migrant, saluti Patres consulendum ducentes, Apostolicam Sedem supplicant ut missio in eam regionem sub cura Patrum Societatis Jesu instituatur.

VII. Revmis Episcopis Sti Ludovici et Bostoniensi munus à Patribus demandatum est concinnandi, et hujus Concilii nomine et auctoritate in lucem edendi Ritualis Romani accuratam editionem, necnon ejusdem breve exemplar in usum Missionariorum; atque utrisque editionibus, in modum appendicis, adjungendi modificationes hucusque à Sancta Sede concessas, unà cum versione, vernacula lingua, eorum quæ prædictis Præsulibus vertenda esse visa fuerint.

VIII. Episcopis commendant Patres ut omni studio curent Seminaria in suis Diœcesibus, juxta Tridentinorum Patrum decreta, erigere; eamque, quatenùs locorum adjuncta patiuntur, in omnibus sequi formam, quam ipsi Tridentini Patres præscribunt; fidelium autem studium sæpiùs Episcoporum hortationibus accendendum duxerunt, ut eleemosynam in opus, adeò Ecclesiæ profectui necessarium, liberaliter conferant.

IX. Visum est Patribus munus seligendi, componendi vel corrigendi libros, in Catholicorum collegiorum et scholarum præsertim usum, et ut ab omni

errore contra fidem expurgati in lucem edantur curandi, committere Præsidibus, pro tempore existentibus, trium Collegiorum in Archidiœcesi Baltimorensi, nempè Stæ Mariæ Baltimorensis, Stæ Mariæ apud Montes, et Collegii Georgiopolitani. Sanxerunt etiam Patres ut hi libri cum approbatione duorum saltem ex Præsidibus prædictorum Collegiorum, atque ex auctoritate Archiepiscopi Baltimorensis, typis mandentur; operam omnem se adhibituros pollicentes ut in collegiis, scholis, et ubique apud fideles, recipiantur.

X. Ne vagi, ignoti, pravique Sacerdotes sacra aggrediantur munera cum offensione fidelium, revocandas esse facultates, quas communi quodam pacto Episcopi sibi invicem, in Conventu anno millesimo octingentesimo decimo habito, largiti sunt, censuerunt Patres: ideoque in posterum neminem ex Sacerdotibus, vi illius pacti, posse jurisdictionem exercere, vel sacrum aliquod aggredi munus, absque Ordinarii auctoritate.

XI. Statuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Dominica tertia post Pascha, anno Domini 1837.

Hæc omnia nobis visa sunt, et consensu communi probata et firmata in Sessione solemni habita in Ecclesiâ Metropolitana Baltimorensi, die 27 Octobris, anno Dñi 1833.

† Ego Jacobus, *Arch. Balt. definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes Baptista Maria, *Episcopus Mauricastrensis, in partibus infidelium, et Coadj. Episcopi Bardensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes, *Episc. Carolopolitanus, definiens, subscripsi.*

† Ego Joseph, *Episc. S. Ludovici, definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus, *Episc. Bostoniensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes, *Episc. Neo-Eboracensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Michael, *Episc. Mobiliensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Franciscus Patritius, *Episc. Arath. in partibus infidelium, et Coadj. Episcopi Philadelphiensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Fredericus, *Episc. Detroitensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes Bapt., *Episc. Cincinnatensis, definiens, subscripsi.*

Ego infrascriptus Secretarius Concilii Baltimorensis Provincialis secundi, testor Acta et Decreta suprà memorata, juxta exemplar ab ipsis Præsulibus propria manu subscriptum, fuisse expressa, atque eidem in omnibus conformia reperiri.

E. Damphoux.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM, DE SYNODI II. BALTIMORENSIS PROVINCIALIS CONFIRMATIONE.

Illme ac Rme Domine,

PERSPICUUM novumque Amplitudo tua, et Episcopi Fœderatæ Americæ Diœcesum ediderunt testimonium singularis quo præstant erga Religionem amoris, alterum Provinciale Concilium præterito mense Octobri Baltimori celebrando. Ea enim omnia, quæ ibi gesta ac statuta sunt, ex studio profecta esse intelli-

guntur, quo omnes incensi estis Ecclesiæ utilitatis procurandæ. SSmus Dominus Noster GREGORIUS PP. XVI., scriptis à se ad vos litteris suis, quas huic Epistolæ adjectas reperietis, id auctoritate sua testatum voluit. Nunc meum est, Sacræ Congregationis nomine, ad vos scribere, et vestræ virtuti iterùm ex animo gratulari, et eos observantiæ sensus confirmare, quibus vos omnes de Religione optimè meritos jure prosequimur.

Venio autem ad ea quæ in Concilio illo pertractata, et Sedis Apostolicæ judicio à vobis subjecta sunt. Equidem arbitror jam ad Amplitudinem tuam pervenisse Sacræ Congregationis epistolam, die 17 Maii scriptam, qua Brevia Apostolica continebantur de Sedis Episcopalis Vincennopolitanæ erectione, deque R. P. D. SIMONIS BRUTÉ ad illum Episcopatum electione.

His litteris nunc adjectam accipies SSmi Dni Nostri GREGORII PP. XVI. Bullam Apostolicam, qua Diœcesum omnium in America Fœderata existentium limites statuuntur. Ita omnis dubiorum occasio circa jurisdictionem à singulis Episcopis exercendam penitùs auferetur.

Quod pertinet ad spiritualem curam gerendam Missionum ad Indos, qui extra Provincias Fœderatas et Territoria jam designata, atque omnium quæ hactenùs erectæ sunt Diœcesum limites, ex civilis potestatis auctoritate constitui debent, placuit Sacræ Congregationi Patribus Societatis Jesu tale negotium esse committendum. Ita quoque placuit Nigrorum hominum, qui ex istis regionibus in *Liberiam* Africæ coloniam migrant, spiritualem curam eidem Societati Jesu commendandam esse. Egimus utraque de re

cum Rmo P. Societatis Jesu Generali Ministro, certumque habemus Patres Societatis omnem operam daturos esse, ut vestra et Sacræ Congregationis vota felicem exitum consequantur.

De methodo servanda in istarum Diœcesum Episcopis eligendis, mitto ad Amplitudinem tuam Decretum Sacræ Congregationis jussu et auctoritate editum. Curabis ut ad singulos Fœderatæ Americæ Episcopos ejusdem decreti exemplar mittatur, ut omnes in tam gravi negotio normam tenendam agnoscant.

Denique, ut par erat, amplissimis laudibus Sacra Congregatio prosequuta est initum ab Amplitudine tua et Episcopis collegis tuis consilium de nova facienda Ritualis Romani editione, deque libris componendis qui ad institutiones philosophicas et theologicas tradendas in scholis adhibeantur. Erit verò Sacræ Congregationi gratissimum tum Ritualis, tum librorum de quibus sermo est, exemplar, postquam editum fuerit, recipere.

Præcipua hæc sunt, quæ circa Ecclesiastica negotia in Concilio Baltimorensi Provinciali secundo pertractata, Sacræ Congregationis nomine, tibi ceterisque Episcopis collegis tuis significare debebam. Reliquum est ut Amplitudini tuæ, ac memoratis RR. PP. DD. Episcopis Americæ Fœderatæ fausta omnia precer, et Deum Optimum Maximum exorem, ut ad Ecclesiæ utilitatem vos omnes diù incolumes, ac felices servet.

Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 26 Julii 1834.

C. M. Card. PEDICINI, *Præf.*
A. Maius, *Secr.*

BREVE EPISTOLARE

SS. DNI NOSTRI GREGORII PP. XVI. AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM ET EPISCOPOS EJUS SUFFRAGANEOS, DE SYNODI II. BALTIMORENSIS PROVINCIALIS CELEBRATIONE.

Venerabilibus Fratribus JACOBO *Archiepiscopo Baltimorensi, et ejus Suffraganeis.*

GREGORIUS PAPA XVI.

VENERABILES Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. Perlatæ dudum ad nos fuerant Epistolæ vestræ, unà cum decretis Concilii Provincialis proximo anno à vobis celebrati, quæ auctoritati Nostræ Apostolicæ obsequentissimo, ut par erat, animo subjecistis. Hæc omnia expensa, Nobis jubentibus, sunt à Nostra Propagandæ Fidei Congregatione, quæ opportunum vobis dabit circa illa responsum. Accipietis simul Apostolicas Nostras Litteras super nonnullis eorum quæ statuistis, seu postulastis. Verùm et voluimus nostrum erga vos studiosissimum animum hac item Epistola declarare. Siquidem ex memorata Synodo, atque ex iis, quæ ad nos hac occasione scripsistis, mirificè confirmata est quæ de vestro pro Dei honore, animarumque salute spectatissimo zelo, et singulari erga communem omnium Ecclesiarum Matrem ac Magistram Romanam Sedem obsequio Nobis jamdiù insita erat existimatio; eoque ipso auctam in Nobis sensimus caritatem illam, qua Fraternitates Vestras effusè in Domino prosequebamur. Pergite itaque, ut facitis, Venerabiles Fratres; et quoniam justorum semita crescit usque ad perfectam diem, urgete alacriori quotidiè sedulitate saluberrimam

talentorum negotiationem, quæ est de animabus Christo lucrandis; vigilate super creditas vobis Dominicæ vineæ partes, plantate, rigate, in spe ac patientia; nihil quidem vestris tribuentes viribus, sed omnia ad Ejus gloriam referentes, qui operatur in vobis et velle et perficere pro bona voluntate. Ita de fructu pastoralis curæ in multorum salutem amplificato gaudebitis, ac per bona opera certam vestram vocationem et electionem facientes, uberrimam accipietis in æternitate mercedem. Ad Nos quod attinet, persuasum habetote, Venerabiles Fratres, auctoritatem et studia nostra nunquam, quantùm cum Domino poterimus, esse vobis defutura. Ac Fraternitatibus vestris novam semper virtutem ex Alto implorantes, pignus nostræ præcipuæ benevolentiæ Apostolicam Benedictionem, cum creditis etiam fidei vestræ ovibus communicandam, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 23 Aprilis anno 1834. Pontificatus Nostri anno quarto.

LITTERÆ APOSTOLICÆ

SS. DNI NOSTRI GREGORII PP. XVI. QUIBUS DIŒCESUM IN FŒDERATIS AMERICÆ SEPTENTRIONALIS PROVINCIIS LIMITES DEFINITI SUNT.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

BENEDICTUS Deus cujus misericordiæ non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus. Nos quidem amaritudinibus undique affici ac fluctibus sine intermissione jactari permittit, animo tamen despondere

non patitur, gaudiisque interdùm spiritualibus dignatur cor nostrum reficere ac dilatare, ut alacriores effecti Apostolicæ sollicitudinis curas ad remotissimas quoque orbis regiones impensè conferamus, et quidquid orthodoxæ fidei dilatationi, Pastorum tranquillitati et recto Christifidelium regimini aptiùs congruere conspicimus, id Apostolica qua fungimur auctoritate statuamus et decernamus.

Nobis sanè quo felici successu Catholicæ Religionis negotia in Provinciis Fœderatis Americæ Septentrionalis progrederentur, jam tum planè innotuit, cùm in minoribus constituti, Congregationi Propagandæ Fidei operam nostram, priùs Consultoris officio, dein Cardinalis Præfecti munere impenderemus. Postquam verò ineffabili Dei bonitate, nullisque nostris suffragantibus meritis, ad Ejus vices in terris gerendas qui gloriosus regnat in Cœlis, vocati fuimus, lætiora etiam et indubia de sacrosanctæ Catholicæ fidei propagatione, deque venerabilium Fratrum Episcoporum concordia, studio et cura in pascendis ac regendis ovibus sibi commissis, divinoque cultu augendo, Nobis allata sunt testimonia. Supra modum itaque lætitia perfundimur, ac Deo optimo maximo, bonorum omnium largitori, debitas persolvimus gratias, simulque preces supplicationesque nostras effundimus, ut qui cœpit opus bonum ipse perficiat, gaudiumque Nostrum reddat plenum. Nos interea eorumdem Antistitum postulationibus obsecundare, et Christifidelium utilitati, quantùm Nobis ex Alto datum est, prospicere volentes, limites Diœcesum in memoratis regionibus existentium singillatim describendos putamus, ut Catholicæ Religionis negotia laudabilibus in dies possint proficere incrementis, ac de profectu sanctarum ovium

haurientium aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, fiat corona immarcescibilis Pastorum. Etenim ad aures Nostras pervenit, ex plurium Sedium Episcopalium erectione haud longo annorum decursu expleta ob magnum quod accepit orthodoxa fides in America Fœderata incrementum, vetusta Diœcesum confinia evasisse minùs accommodata vel incerta, proindeque ad omnem quoque dubitationis et anxietatis tollendam occasionem, quæ circa jurisdictionis Ecclesiasticæ exercitium, venerabiles Fratres Episcopos ac dilectos Filios Presbyteros in illa Vineæ Domini parte, tam naviter ac tam prosperè, adjuvante Domino, laborantes perturbare, et vinculum charitatis quo in Domino colliguntur abrumpere posset, esse omninò necessarium ut certi locorumque conditioni congruentes illarum Diœcesum limites per Apostolicam Sedem, quæ divinitùs super omnes alias Ecclesias jurisdictionis obtinet primatum, statuantur et describantur. Quapropter Nos qui rem universam Congregationi venerabilium Fratrum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, expendendam commisimus, eorumdem consilio adhærentes, atque etiam Episcoporum votis in Synodo Provinciali Baltimorensi mense Octobri superioris anni Millesimi octingentesimi tertii congregatorum annuentes, ex certa scientia, matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Omnipotentis Dei gloriam, Deiparæ laudem, ac Fidei Catholicæ exaltationem, limites Diœcesum in America Fœderata in hunc qui sequitur modum assignamus atque circumscribimus, eosque ab omnibus perpetuò ac inviolabiliter servari jubemus atque mandamus, nimirùm: Archidiœcesis Baltimorensis complectetur to-

tam Marylandiæ Provinciam cum Districtu fœderali Columbiæ. Archiepiscopus prætereà Baltimorensis Episcopalem Sedem Richmondensem, donec aliter à Sancta Sede provideatur, Administratoris titulo, procurabit, atque hæc Diœcesis Virginiæ Provinciam subjectam habebit. Diœcesis Bostoniensis comprehendet sex Provincias quæ vulgò Nova Anglia nuncupantur, id est, *Massachusetts*, *Maine*, *New-Hampshire*, *Rhode-Island*, *Connecticut*, *Vermont*. Diœcesis Novi Eboraci continebit Provinciam ejusdem nominis, atque etiam Comitatus in Provincia *New-Jersey* existentes, scilicet: *Sussex*, *Bergen*, *Morris*, *Essex*, *Somerset*, *Middlesex* et *Monmouth*. Diœcesis Philadelphiæ constabit ex Provinciis Pennsylvaniæ et *Delaware*, unà cum sequentibus Comitatibus in Provincia *New-Jersey*, hoc est: *Hunterdon*, *Warren*, *Burlington*, *Gloucester*, *Salem*, *Cumberland* et *Cape-May*. Diœcesis Carolopolitana complectetur Provincias Carolinam Meridionalem, Carolinam Septentrionalem, et Georgiam. Diœcesis Mobiliensis efformabitur ex Provinciis *Alabama* et Floridarum. Diœcesis Novæ Aureliæ constituetur ex Provinciis Luisianæ et *Mississippi*. Diœcesis Cincinnatensis continebit *Ohio* Provinciam. Diœcesis Detroitensis comprehendet Territoria *Michigan*, et *Nord-Ouest*, seu *North-Western*. Diœcesis Bardensis habebit Provincias *Kentucky* et *Tennessee*. Diœcesis S. Ludovici complectetur Provinciam *Missouri*, unà cum Territorio dicto *Arkansas*; et donec aliud à Sancta Sede statuatur, habebit quoque Territorium ad Occidentalem plagam fluminis *Mississippi*. Diœcesis denique Vincennopolitana comprehendet Provinciam Indianæ, unà cum parte *Illinois*, cujus reliqua pars Diœcesi S.

Ludovici adjungetur, ita quidem ut utriusque Diœcesis limites in Provincia Illinensi statuantur hoc modo: Incipiendo à flumine *Ohio*, quod ad meridiem dividit *Kentucky* ab *Illinois*, et propriè ab Castello Massæ ducatur linea recta per fines orientales Comitatuum *Johnson*, *Franklin*, *Jefferson*, *Marion*, *Fayette*, *Shelby* et *Macon*, usque ad magna fluenta fluminis *Illinois*, quæ sunt ad octo millia passuum supra oppidum *Ottawa* in Comitatu *Lasalle*, et hinc usque ad Septentrionalem Provinciæ finem, adeò ut pars Occidentalis lineæ Provinciæ Illinensis pertineat ad Diœcesim S. Ludovici, pars verò Orientalis ad Diœcesim Vincennopolitanam omninò spectet.

Itaque venerabili Fratri Jacobo, Archiepiscopo Baltimorensi, quem in præsentium Litterarum exequutorem eligimus ac deputamus, per Apostolica scripta mandamus, ut ipse per se vel per alios viros Ecclesiastica dignitate insignitos, ab eo subdelegandos, hasce Nostras litteras ubi et quando opus fuerit, ac quoties ab iis quorum interest, aut ab aliquo eorum fuerit requisitus, solemniter publicet et exequatur, ac omnia et singula in eis contenta faciat, auctoritate Nostra, ab omnibus ad quos spectat, et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; atque ut tam ipse quàm personæ ab eo subdelegandæ, super quacumque oppositione in actu exequutionis quomodolibet oritura, etiam definitivè et quacumque appellatione remota, pronunciare liberè ac licitè possit atque valeat, contradictores quoslibet ac rebelles per sententias, censuras pœnasque Ecclesiasticas, aliaque juris et facti remedia compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis, plenam et omnimodam facultatem concedimus atque largimur. Eidem verò Archi-

episcopo Baltimorensi præcipimus ac mandamus, ut singulorum actorum in harum Litterarum executione conficiendorum exemplar, authentica forma exaratum, intra decem menses ab expleta ipsarum exequutione ad hanc Apostolicam Sedem transmittat, illudque in Archivo Congregationis Propagandæ Fidei asservari volumus. Præsentes verò Litteras semper ac perpetuò validas et efficaces existere ac fore, nulloque unquam tempore, subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ aliove quovis defectu, etiam ex eo quòd ii quorum interest seu interesse possit in futurum, cujusvis status, ordinis, præeminentiæ ac dignitatis sint, illis non consenserint, aut minimè vocati et auditi fuerint, aut ex eo quòd solemnitates ac quæcumque alia forsan servanda minimè servata fuerint, impugnari aut in controversiam vocari posse; sed tanquam ex Pontificiæ providentiæ officio, ac motu proprio factas, omnimoda firmitate existere, suosque plenarios ac integros effectus sortiri, sicque ab omnibus censeri; ac ita, et non aliàs per quoscumque judices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fulgentes, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi ac interpretandi facultate, judicari et definiri debere: et si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum ac inane decernimus, atque declaramus. Non obstantibus de jure quæsito non tollendo, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non Apostolicis et Synodalibus Constitutionibus, ceterisque etiam speciali et individua mentione dignis, in contrarium præmissorum editis, quibus omnibus, hac vice dumtaxat, et ad præmissorum effectum, derogamus ac derogatum esse volumus.

Hujusmodi autem Litterarum transumptis seu exemplis et impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eamdem ubique locorum, in judicio et extra, fidem præberi volumus, quæ his præsentibus haberetur, si originaliter exhiberentur. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ circumscriptionis, assignationis, immutationis, concessionis, commissionis, mandati ac voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo octingentesimo trigesimo quarto, decimo quinto Kalendas Julias, Pontificatus Nostri anno quarto."

Loco † Plumbi.

Super quibus quidem Litteris, Ego Notarius Apostolicus, præsens transumptum confeci et signavi, præsentibus DD. Germano et Damaso Testa testibus.

Concordat cum Originali.

ALEXANDER MACIOTI, *Officialis deputatus.*

B. Card., *Pro-datarius.*

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE METHODO SERVANDA IN EPISCOPORUM DIŒCESUM FŒDERATARUM AMERICÆ SEPTENTRIONALIS PROVINCIARUM ELECTIONE.

CUM ad Religionis incrementum in Fœderatæ Americæ regionibus stabilius procurandum, in primis conferat ut Episcoporum Diœcesum ibi statutarum electionis gravissimum negotium ritè sancteque absolvatur, Sacra Congregatio de Propaganda Fide valdè opportunum esse ad hoc consequendum existimans ut certa methodus ubique in illis Diœcesibus servanda statuatur, qua fiat ut Sedes Apostolica exploratam notitiam habere possit meritorum Sacerdotum pro quibus commendationes afferuntur, in generali Conventu die 18 Martii, anno 1834 habito, referente Emo et Rmo D. Josepho Antonio S. R. E. Cardinali Sala, censuit ac decrevit in ea re esse servanda quæ sequuntur.

Cùm aliqua Sedes Episcopalis vacaverit, requirendum est Episcoporum omnium Provinciæ Ecclesiasticæ suffragium de Sacerdotibus singulis, qui Sedi Apostolicæ commendandi esse videntur pro nova Episcopi electione. Quoniam verò id in Concilio Provinciali facillimè et accuratè fieri potest, si intra tres menses ab obitu Episcopi Concilium Provinciale habendum est, expectanda erit Concilii celebratio, antequam ad commendandos Sacerdotes qui Episcopatu digni censentur, ad S. Congregationem scribatur. In Concilio autem, collatis inter se sententiis, Episcopi statuant

quos Sacerdotes Sanctæ Sedi commendent verè idoneos et de Ecclesia benè meritos, qui Sedes vacantes obtineant, vel Coadjutoris officium suscipiant illius Episcopi, qui auxilio Coadjutoris indigere censeatur.

Quod spectat verò ad casus quibus, prout superiùs statutum est, Concilii Provincialis celebratio non ita proxima sit, ne Sedes Episcopalis aliquandiù vacet, primùm hoc magnoperè opportunum factu est, ut singuli Episcopi litteras subscriptas et sigillo munitas, duplici exemplo, apud se habeant, quibus contineantur nomina trium saltem Sacerdotum, quos idoneos arbitrentur ad Diœcesim regendam. Eæ autem litteræ ita exteriùs obsignari debent, ut adveniente Episcopi morte, Vicario Generali tradendæ esse intelligantur: Vicarius verò Generalis alterum earum litterarum exemplum ad Archiepiscopum, alterum ad propinquiorem, vel ad seniorem ex duobus Episcopis propinquioribus deferendum curet. Eo litterarum exemplo accepto, Episcopus propinquior ad Archiepiscopum scribet, suasque animadversiones adjiciet. Epistola Episcopi propinquioris ad Archiepiscopum delata, vel, si neglexerit is scribere, rationabili elapso temporis spatio, Archiepiscopus ad omnes Episcopos, ne propinquiore quidem excepto, scribet, et nomina illa cum suis animadversionibus communicabit, aliorum etiam nominibus additis, si illi quos Episcopus designaverat, Archiepiscopo idonei minimè videantur. Post acceptas Archiepiscopi litteras, omnes Episcopi ad S. Congregationem sine mora scribent, suas sententias et suffragia de tribus illis, vel sex commendatis expositури. Vacante Sede Metropolitana, litteræ Archiepiscopi demortui nomina trium Sacerdotum designantis, à Vicario Generali ad Episcopum propin-

quiorem et ad Suffraganeum Episcopum seniorem mittendæ sunt: Episcopus autem senior suffraganeus faciet ea omnia quæ de Archiepiscopo superiùs statuta sunt, ubi agitur de Episcopi electione.

Quòd si apud Episcopum vel Archiepiscopum demortuum litteræ memoratæ de trium Sacerdotum designatione non reperiantur, Vicarius Generalis Episcopum propinquiorem, vel seniorem ex duobus propinquioribus, de ea re certiorem statim faciet, ut Episcopus propinquior tria designet Sacerdotum nomina in Epistola ad Archiepiscopum mittenda. Archiepiscopus, ea accepta, ad omnes Episcopos scribet, et ea omnia fient, quæ jam indicata sunt circa agendi rationem tenendam, ubi litteræ Episcopi aut Archiepiscopi Sacerdotum nomina ante mortem designantis fuerint repertæ: si Episcopus propinquior ad Archiepiscopum scribere neglexerit, Archiepiscopus ipse tria nomina Sacerdotum Suffraganeis omnibus, propinquiore non excepto, designabit. Si agatur de Archiepiscopi electione, senior Episcopus suffraganeus faciet omnia, quæ in Episcopi electione ab Archiepiscopo facienda esse decretum est. Quod pertinet ad electionem Coadjutorum, excepto casu quo Sedes Apostolica alia ratione agendum esse statuerit, Episcopus qui Coadjutorem petit, nomina trium Sacerdotum Archiepiscopo et Episcopis suffraganeis significabit, supplicem libellum de ea re ad S. Congregationem mittet, et Archiepiscopus et Episcopi S. Congregationi mentem suam de Coadjutore eligendo communicabunt.

Hæc sunt quæ in commendandis Sedi Apostolicæ Sacerdotibus pro Fœderatæ Americæ Episcoporum electione S. Congregatio servanda præscripsit. Ea

verò decernens, notum omnibus esse voluit, in litteris de hac pertractantibus ad Sanctam Sedem transmittendis nihil inveniri debere, quod electionem, nominationem, postulationem innuat, sed propriè dictam commendationem; ut etiam ex litterarum forma pateat nullam in S. Sedem inferri obligationem eligendi aliquem ex commendatis: salva enim manere debet et illæsa Sedis Apostolicæ libertas in eligendis Episcopis. Commendationes verò lumen tantùm et cognitionem Sac. Congregationi, non autem obligationem afferent.

Datum Romæ, ex Æd. dic. Sac. Congreg.
Die 14 *Junii* 1834.

C. M. Ep. Prænest. Card. PEDICINI, *Præf.*
A. Maius, *Secr.*

CONCILIUM

PROVINCIALE

BALTIMORENSE III.

HABITUM

Anno 1837.

CONCILIUM III. PROVINCIALE

BALTIMORI EDITUM MENSE OCTOBRI,

ANNO 1837.

ACTA CONCILII.

SESSIO PRIMA.

DOMINICA III. post Pascha, die 16 Aprilis, anno R. S. 1837, inceptum est Concilium Baltimorense Provinciale tertium in Ecclesia Metropolitana, hora decima A. M.

Post solemnes supplicationes ab ædibus Archiepiscopalibus, Missa solemniter celebrata est ab Illmo et Revmo D. SAMUELE ECCLESTON, Archiepiscopo Baltimorensi; et post Concionem ab Illmo ac Revmo D. FRANCISCO PATRITIO KENRICK, Episcopo Arathensi, et Coadjutore Episcopi Philadelphiensis, apertum est Concilium juxta formam in Pontificali præscriptam, emissa fidei professione ab Illmo ac Revmo Archiepiscopo, et Illmis ac Revmis Episcopis Bolinensi, Oriensi, Vincennopolitano et Neo-Aurelianensi, qui prima vice Concilio Provinciali aderant.

Præfuit Illmus ac Revmus D. SAMUEL ECCLESTON, Archiepiscopus Baltimorensis.

Aderant Illmus ac Revmus D. JOSEPHUS ROSATI, Episcopus Sancti Ludovici;

Illmus ac Revmus D. BENEDICTUS JOSEPHUS FENWICK, Episcopus Bostoniensis;

Illmus ac Revmus D. FRANCISCUS PATRITIUS KENRICK, Episcopus Arathensis, et Coadjutor Episcopi Philadelphiensis, cum plena potestate in Diœcesim Philadelphiensem;

Illmus ac Revmus D. JOANNES BAPTISTA PURCELL, Episcopus Cincinnatensis;

Illmus ac Revmus D. GUIDO IGNATIUS CHABRAT, Episcopus Bolinensis, et Coadjutor Episcopi Bardensis;

Illmus ac Revmus D. GULIELMUS CLANCY, Episcopus Oriensis, et Coadjutor Episcopi Carolopolitani;

Illmus ac Revmus D. SIMON GABRIEL BRUTÉ, Episcopus Vincennopolitanus;

Illmus ac Revmus D. ANTONIUS BLANC, Episcopus Neo-Aurelianensis.

Placuit Patribus, proponente Illmo ac Revmo D. Archiepiscopo, designare Officiales Concilii Provincialis:

Illmum ac Revmum D. BENEDICTUM J. FENWICK, Promotorem primum, cum potestate designandi Congregationes;

Admodùm Rev. D. LUDOVICUM R. DELUOL, S. T. D., Vicarium Generalem Archiepiscopi Baltimorensis, Promotorem secundum;

Rev. D. EDUARDUM DAMPHOUX, S. T. D., Metropolitanæ Ecclesiæ Rectorem, Secretarium;

Rev. D. Carolum J. White, Rectoris Metropolitanæ Ecclesiæ Adjutorem, socium Secretarium;

Rev. D. Franciscum Lhomme, et D. Hugonem Griffin, Magistros Cæremoniarum;

Rev. DD. Joannem Randanne et Petrum Fredet, Cantores.

PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 17 Aprilis, hora nona A. M., habita est Congregatio prima privata in ædibus Archiepiscopalibus.

Præfuit Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Revmi DD. Episcopi suprà memorati, et Illmus ac Revmus D. Joannes England, Episcopus Carolopolitanus, qui aperto jam Concilio advenit. Adfuerunt insuper admodùm Rev. D. Promotor secundus, et Secretarii.

Illmus ac Revmus D. Joannes Dubois, Episcopus Neo-Eboracensis, litteris per procuratorem missis, se excusatum haberi rogavit; quod Patribus visum est.

Exhibito Mandato procurationis ab admodùm Rev. D. Felice Varela, Vicario Generali Episcopi Neo-Eboracensis, ut sui Episcopi vicibus in Concilio Provinciali fungatur, iis privilegiis fruiturus quæ Patribus visum fuerit; placuit ut admittatur cum voto consultativo tantùm.

Patribus visum est expedire preces Summo Pontifici porrigere, ut nova Sedes Episcopalis in urbe Pittsburgi erigatur, quæ sua ditione eam partem provinciæ Pennsylvaniæ complectatur, quæ Occidentalis dicitur, vulgò *The Western District of Pennsylvania*, juxta divisionem civilem quæ legibus ejusdem provinciæ statuta est.

Placuit Patribus has sequentes regulas in privatis Congregationibus Episcoporum servari: 1. Invocata divini luminis gratia per Antiphonam *Veni sancte Spiritus*, Episcopi sedent juxta ordinem temporis suæ consecrationis. 2. Secretarius legit Acta Congregationis præcedentis: Episcopi, si quid circa illa mutandum, vel illis addendum putant, proponunt. 3. Promotor proponit unam de quæstionibus in Congregatione generali præcedenti agitatis; legit, vel legendum tradit Secretario votum Theologorum, quibus illius quæstionis examen commissum fuerat. 4. Episcopi sententiam suam aperiunt ordine quo sedent. 5. Demùm pluralitate votorum quæstio deciditur.

PRIMA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 17 Aprilis, hora quarta P. M., habita est prima Congregatio publica in Ecclesia Metropolitana.

Præfuit Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Revmi DD. Episcopi suprà memorati, secundus Promotor, et Secretarii. Aderant insuper:

Admodùm Rev. Pater Gulielmus McSherry, Superior Societatis Jesu;

Rev. D. Joannes J. Chanche, Præses Collegii S. Mariæ Baltimorensis; **Rev. D. Petrus Schreiber, Rectoris Metropolitanæ Ecclesiæ adjutor;**	Theologi Metropolitanæ Ecclesiæ nominati.

Rev. D. Regis Loisel, ab Episcopo S. Ludovici adductus Theologus;

Rev. D. Thomas F. Mulledy, S. J., Præses Collegii Georgiopolitani, ab Episcopo Bostoniensi designatus Theologus;

Admodùm Rev. D. Ludovicus Debarth, ab Episcopo Arathensi designatus Theologus;

Admodùm Rev. D. Stephanus T. Badin, ab Episcopo Cincinnatensi adductus Theologus;

Rev. D. Ignatius A. Reynolds, ab Episcopo Bolinensi adductus Theologus;

Rev. D. Joannes Hughes, ab Episcopo Oriensi designatus Theologus;

Admodùm Rev. D. Petrus R. Kenrick, Vicarius Generalis Episcopi Arathensis, ab Episcopo Vincennopolitano designatus Theologus;

Rev. D. Augustinus Verot, ab Episcopo Neo-Aurel. designatus Theologus;

Admodùm Rev. D. Felix Varela, V. G., Episcopi Neo-Eborac. Procurator;

Admodùm Rev. D. Petrus J. Verhægen, Superior Missionum Patrum Soc. Jesu in Diœcesi S. Ludovici.

Illmus ac Revmus Promotor legit sequentes regulas in Congregationibus publicis servandas: 1. Invocata Spiritus sancti assistentia per Antiphonam *Veni S. Spiritus*, Episcopi sedent juxta ordinem consecrationis, et Theologi sedent hoc ordine: Vicarii Generales; Superiores Ordinum; reliqui Theologi juxta ordinem prioritatis ordinationis. 2. Promotor proponit quæstiones discutiendas, et requirit ut votum circa illas legatur ab uno ex Theologis Congregationis specialis, cui illarum examen commissum fuerat. 3. Lecto voto Theologorum, Promotor requirit à Theologis ut si quid circa illud dicendum habeant, de eo privatim loquantur Promotori extra Congregationem, qui, si placeat, id proponet usitato modo.

Deinde lecta sunt quæ privatæ Theologorum Congregationes retulerant de quæstionibus ipsorum discussioni traditis, et Theologorum de his sententiæ ab Illmo ac Revmo Archiepiscopo rogatæ sunt.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE 18 Aprilis, habita est secunda Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Recitatæ sunt sequentes litteræ quas Illmus ac Revmus D. RÉSÉ, Episcopus Detroitensis, Patribus Synodi Provincialis misit:

"Reverendissimi Patres in Synodo Provinciali Bal-"timorensi Congregati,

"ÆGRO quidem animo consecrationem, necnon et "Episcopatum, uti constat, suscepi; et re quidem "vera brevi tempore, experientia ipse satis cognovi "erectionem novæ Diœceseos ejusque administra-"tionem, plurimasque difficultates et molestias un-"dique erumpentes, esse pondus valdè nimis supra "humeros meos, ideoque sæpiùs in mente mea con-"stitui Diœcesim meam in manus Sanctissimi et "Summi Pontificis nostri resignare, vel saltem Coad-"jutorem idoneum à Sancta Sede petere. Hoc autem "in præsentiarum executioni mandare cupio, et hac "de causa duos jam Vicarios Generales, scilicet Rev. "DD. BADIN et DE BRUYN constitui, ut conjunctim "jurisdictionem in absentia mea exerceant, donec "aliter statuatur. Hæc sunt, Reverendissimi Patres, "quæ vobis proponenda judicavi, et precor ut veniam "mihi concedere dignemini, si Synodo huic Provin-

"ciali adesse non possim; et adjuvetis ut felicem "exitum desideriorum meorum consequi merear, si "bonum in Domino videbitur."

Baltimori, ex ædibus Seminarii Stæ Mariæ, die 15 *Aprilis* 1837.

† Fredericus Résé, *Episc. Detroitensis.*

Lectis itaque suprà memoratis litteris, placuit preces Summo Pontifici porrigere ut dignetur resignationem Revmi D. Résé acceptare. Placuit etiam Summum Pontificem suppliciter rogare ut, acceptata ejusdem Episcopi resignatione, Episcopum qui Diœcesim Detroitensem regat, designare dignetur.

SECUNDA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 18 Aprilis, habita est secunda Congregatio publica, eodem loco et hora quibus prima.

Aderant Illmi ac Revmi Patres, Officiales et Theologi qui heri, et insuper Rev. D. Joannes Hickey, Superior Puellarum Caritatis Emmittsburgi.

Discussio quæstionum in privatis Theologorum Congregationibus expensarum continuata est.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 19 Aprilis, habita est tertia Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Placuit Patribus ad expedienda Concilii negotia, in privatis Congregationibus ab hora prima P. M. ad horam secundam, de Sedibus novis erigendis, et de commendandis Sacerdotibus ad Episcopatum evehendis, singulis diebus agendum esse.

Deinde lata sunt decreta 1, 2, 3 et 4.

TERTIA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 19 Aprilis, habita est tertia Congregatio publica, eodem loco et hora quibus heri.

SESSIO SECUNDA.

DIE 20 Aprilis, hora decima, post Missam solemnem ab Illmo ac Revmo D. Fenwick, Episcopo Bostoniensi, et Concionem ab Illmo ac Revmo D. England, Episcopo Carolopolitano, habita est Sessio secunda in Ecclesia Metropolitana, juxta formam in Pontificali Romano præscriptam.

QUARTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 20 Aprilis, hora quinta P. M. habita est quarta Congregatio publica, ut heri.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 21 Aprilis, hora nona A. M. habita est quarta Congregatio privata, eodem loco quo prima.
Lata sunt decreta 5 et 6.

QUINTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 21 Aprilis, hora quarta, habita est quinta Congregatio publica, ut heri.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 22 Aprilis, hora nona, habita est quinta Congregatio privata, ut heri.

Lata sunt decreta 7, 8, 9, 10 et 11.

Visum est Sanctam Sedem implorare, ut in religionis augmentum nova Sedes Episcopalis in urbe *Nashville* erigatur, totam provinciam *Tennessee* sua ditione complexura.

Visum est etiam S. Sedem supplicare ut nova Sedes Episcopalis in urbe *Natchez* erigatur, quæ totam regat provinciam *Mississippi.*

Visum est quoque Beatissimo Patri porrigere preces ut nova Sedes Episcopalis in urbe *Dubuque* erigatur, quæ partem occidentalem territorii quod *Wisconsin* vulgò audit, sua ditione complectatur, scilicet quæ intra occidentalem Mississippii et orientalem Missurii fluminis ripam continetur.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

DOMINICA quarta post Pascha, die 23 Aprilis, hora decima A. M., in Ecclesia Metropolitana convenerunt Illmus ac Revmus Archiepiscopus unà cum ceteris Concilii Patribus, Officialibus et Theologis. Missam celebravit Illmus ac Revmus Episcopus S. Ludovici: concionem habuit Illmus ac Revmus Episcopus Carolopolitanus. Deinde aperta est Sessio tertia et ultima, et servatis omnibus quæ in Pontificali Romano præscribuntur, ritè peracta et absoluta.

ACCLAMATIONES

REVERENDISS. PATRUM, IN FINE CONCILII BALTIMORENSIS PROVINCIALIS III.

Archidiaconus. Deo Patri misericordiarum, et Deo totius consolationis, gratiæ.

Chorus. Immensa est misericordia tua super nos, Domine, qui secundum multitudinem miserationum tuarum, nos Conciliorum Provincialium frequentia consolari jugiter dignatus es. Tibi laus, tibi honor, tibi gloria in sæculum, et in æternum.

Archidiac. Beatissimo Gregorio, Papæ et Domino nostro, sanctæ universalis Ecclesiæ Pontifici, cunctarum Gentium obedientia, et Christiani nominis in omnem terram propagatio.

Chorus. Domine Deus, Sanctissimum Patrem gratia tua custodi; ut eo gubernante, Gentes sancto veræ fidei lumine perfusæ, in unum Ecclesiæ tuæ ovile colligantur.

Archidiac. Patriarchis, et Archiepiscopis, et Episcopis omnibus salutaris vigilantia.

Chorus. Deus Pater luminum, illustra faciem tuam super servos tuos; accende corda eorum in ædificationem corporis tui.

Archidiac. Fidelibus Provinciæ nostræ, et populo Christiano universo, pax Christi æterna.

Chorus. Memento, Domine Deus, in beneplacito populi tui, et confirma in omni virtute gressus ejus, perpetuumque tuæ benedictionis rorem illi infunde.

Archidiac. Reverendissimorum hujus Provinciæ Episcoporum ad Ecclesias suas reditus, cum spirituali fructu uberrimo.

Chorus. Deduc nos (eos), Domine, in viam rectam, et dirige gressus nostros (eorum) in viam pacis, et ad dandam scientiam salutis plebi tuæ.

Archidiac. Nos, Domine, operarii in messem tuam missi, in omni opere bono ministerium nostrum explentes, Decreta sancta exequentes, digni reddamur misericordia et gratia magni et supremi Sacerdotis JESU CHRISTI DEI, intercedente simul beata ejus Genitrice MARIA, et omnibus Sanctis.

Chorus. Amen, amen.

EPISTOLA

PATRUM CONCILII, ROMAM UNA CUM DECRETIS EJUSDEM CONCILII POST EJUS CELEBRATIONEM, AD SUMMUM PONTIFICEM MISSA.

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO

GREGORIO PAPÆ XVI.

BEATISSIME PATER,

HAUD quidem fas esset Episcopis in Provincia Baltimorensi tertio Concilio congregatis, ex illo discedere, quin priùs commune et solemne testimonium ejus, qua reverà erga Apostolicam Sedem, Sanctitatemque Vestram, venerationis, obedientiæ et devotionis, afficiuntur, exhibeant. Hujus ergò debiti, nobis profectò omnibus utpotè amantissimis filiis quàm maximè grati, solvendi gratia, hasce litteras mentis

animique nostri, fortassè non adeò ut vehementer optamus, fideles interpretes, Romam ad Sanctitatis Vestræ pedes mittimus, unà cum Decretis quæ, Ecclesiarum nostrarum necessitatibus occurrentes, condenda censuimus. Hæc Apostolicæ Sedis judicio, ut par est, subjicimus; ut, si Sanctitati Vestræ probentur, necessaria sanctione firmata optatum effectum feliciter consequantur. Pauca quidem decernenda judicavimus, sed præsentibus temporis rerumque adjunctis accommodata; ejusque naturæ, ut si, unà cum præcedentium Provinciæ nostræ Conciliorum statutis, fideliter serventur, gloriam Dei, animarum salutem, incrementumque Religionis, divinæ gratiæ auxilio, in nostris diœcesibus omninò promoveant. Deum bonorum omnium datorem benedicamus oportet, quia fecit nobiscum misericordiam suam, atque ineffabili Providentia Ecclesias hasce nostras, sive nascentes, sive adhuc infantes, sive adolescentes, sive etiam jam adultas, scuto inexpugnabili potentiæ suæ protexit. Quo impetu, qua versutia, quoque conatu portæ inferi adversùs illas apud nos incessanter pugnaverint, Sanctitatem Vestram minimè latere arbitramur: monasteria flammis adusta, mortuorum sepulcra violata, sacrarum virginum instituta, Cleri populique catholici universi mores calumniis ad nauseam usque repetitis, et longè lateque innumeris impudentissimis libellis diffusis, impetiti; sanctæ matris Ecclesiæ dogmata, doctrina, leges, ritus, disciplina, tum voce, tum scriptis, tum publicè, tum privatè, tum libris, tum periodicis foliis impugnata, et à privatis hominibus, et à Societatibus eo fine institutis ut pecunia operaque sua Catholicæ religionis profectum, quocumque modo fieri possit, impediant. Hæc omnia, Beatissime Pater, Ecclesiis nostris, in-

regionibus istis, certum ultimumque exterminium minitari videbantur; sed non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum. Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum, et infirmatæ sunt contrà eos linguæ eorum; laqueus, quem nobis paraverant, comprehendit eos, et inciderunt in foveam, quam fecerant; et nedùm Sanctæ Ecclesiæ non nocuerunt, sed ad illius propagationem et gloriam odio, invidia, calumniis magis profuerunt, quàm si conatibus suis operam ad illius defensionem contulissent. Inde factum est, ut veritatem à sapientissimo magnoque Ecclesiæ doctore Augustino jam proclamatam experti simus: novit Deus de bonis mala facere, quàm mala nulla esse permittere. Dogmatum catholicorum veritatis, ecclesiasticæque disciplinæ sanctitatis assertores et defensores invicti non defuerunt inter primi et secundi ordinis sacerdotes, qui ea tum voce, tum scriptis, propria luce, meridiana clariore, exponerent, probarent, vindicarent. Proindeque præjudicia multa evanuerunt; calumniæ manifestò apparuerunt; veritas, erroribus fugatis, ut sol, nubibus dissipatis, post tempestatem splendidior apparuit, atque illis innotuit, ad quos fortassè nunquam secùs pervenisset. Virgines sacræ, monasteria, collegia, aliæque omnes tum ad juventutem in litteris et pietate instituendam, tum ad opera charitatis erga ægrotos, orphanos et pauperes exercenda, quæ in nostris diœcesibus extant domus, omnipotentis et protegentis Dei auxilio suffultæ, hostium invidiam et conatus irritos expertæ, nedùm aliquid publicæ æstimationis amiserint, à majore sanioreque civium parte quàm maximi fiunt, et venerationi habentur: illarum in dies numerus increscit, sicut et puellarum atque pue-

rorum, qui eorum curæ tum à Catholicis, tum à Protestantibus ipsis committuntur. Religiosorum quoque ordinum, Ecclesiasticarumque Congregationum, Societatis Jesu, Prædicatorum, Sacerdotum Missionis, Sancti Sulpitii, et SS. Redemptoris Communitates, in hisce regionibus, velut granum sinapis, initio exiguas, feliciter crescere, stabilem regularemque formam accipere, mirabiliter florescere, et undequaque Christi bonum odorem effundere, atque strenuam vineæ Domini operam dare lætantes videmus. Numerus etiam ovium nostrarum multiplicatur in dies, tum naturali regiones nostras incolentium incremento, quod vix credi posset ab illis qui id suis oculis non vident, tum magna Catholicorum frequentia ex Europa in Americam advenientium, tum etiam frequentibus Protestantium ad Catholicam fidem conversionibus. Numerus etiam Ecclesiarum, parochiarum, seu, ut apud nos vocantur, Congregationum augetur ubique, multoque magis augeretur, sed heu! Beatissime Pater, numerus operariorum, quamvis etiam increverit, et in dies increscat, valdè inferior est illi quo opus est, longè impar necessitatibus animarum nostræ curæ commissarum; et nemo est ex nobis, qui hac necessitate pressus, operariorum penuriæ effectus religioni infaustos deplorare non cogatur. Denique, et Sedium Episcopalium in hac nostra Provincia, Sanctitatis Vestræ provida et sapienti ordinatione, auctus est numerus, atque nova diœcesis erecta jam experitur quantùm ad religionis incrementum gratia Episcopali ordini, Dei misericordia concessa, proficere possit. Re quidem vera nil felicius, nil optatius in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis religioni contingere poterat, quàm Sedium Episcopalium, quotquot nunc in ea

reperiuntur; erectio. Vastissimæ, quæ ad Occidentalem plagam, longè lateque patent regiones, et in qua nunc quinque, Cincinnatensis scilicet, Bardensis, Detroitensis, Vincennopolitana, et Sanctiludovicensis diœceses florescunt catholicis institutis; terra deserta, et invia, et inaquosa, et vasta, solitudines in iis quæ ad religionem spectant remansissent, nisi Episcopales Sedes ibi erectæ fuissent. His adducti rationibus, Sanctitatem Vestram supplices precati sumus, ut novas Episcopales Sedes erigere dignetur in statu *Mississippi* et *Tennessee.* Remanent etiam, Beatissime Pater, ad Occidentalem plagam regiones immensæ. Catholici, qui tum ex Europa in Americam transnavigant, vel ex antiquioribus ipsius Americæ provinciis, novas sedes quærentes, ad occidentales migrant, gressus dirigunt ad territoria, quæ inter superiorem Mississippium, et Missurium flumen continentur. Tribus tantùm abhinc annis, civitas *Dubuque* nuncupata condi cœpit, et jam frequentes incolas numerat. Hìc etiam novam diœcesim creandam Sanctitati Vestræ humiliter insinuamus. Aliæ etiam formandæ fuissent, si numerus Sacerdotum, quos Sanctitati Vestræ ad Episcopale munus obeundum commendare possumus, major fuisset. Necessitas quidem urget, periculum procul dubio in mora: nam experientia constat, in novis istis regionibus, Sedes Episcopales in ipsis novarum societatum incunabulis erectas, et faciliùs et securiùs Ecclesias ædificare, et religionem modis omnibus promovere posse, tum ob minora ex parte sectariorum obstacula superanda, tum ob exiguas expensas ad comparandos situs, terras, et prædia pro Ecclesiarum, Seminariorum et Collegiorum ædificatione et sustentatione. His omnibus maturè conside-

ratis, futurum speramus ut apud Sanctitatem Vestram præcipitationis censuram consilium nostrum non incurrat; futurum etiam speramus ut Sanctitas vestra precibus nostris aurem benignam porrigat, atque nobis permittat, inter Sacerdotum nomina quos commendamus tanquam ad Episcopale munus idoneos, aliquos ex Regularibus, Congregationibusque inseramus. Nullatenùs enim honori Cleri nostri sæcularis derogare censemus, cùm fatemur, ob exiguum horum numerum, ex Communitatibus, sive regularibus, sive ecclesiasticis, aliquos commendandos: nullo enim nostro privato commodo adducti hoc humiliter petimus; solo Dei gloriæ et animarum salutis intuitu id à nobis præstandum putamus. Agitur de munere Angelorum humeris formidando; agitur de testimonio à nobis juxta conscientiæ dictamen dando; agitur tandem de Ecclesiæ honore, de ordinis nostri decore, quæ omnia Sanctitati Vestræ quàm maximè cordi esse minimè dubitamus. Si à regularium, vel ecclesiasticarum Communitatum membrorum nominibus inter commendandos ad Episcopatum inscribendis nobis erit abstinendum, maximo Religionis detrimento, de Sedibus erigendis nil in posterum agendum erit, et etiam Sedes jam erectæ vacantes relinquendæ.

Ad Sanctitatis Vestræ pedes provoluti, inviolabilem Sedi Apostolicæ ex imo corde profitentur obedientiam, venerationem et obsequium,

Sanctitatis Vestræ,

Obsequentissimi filii,

† Samuel, *Archiepiscopus Baltimorensis.*
† Joannes, *Episcopus Carolopolitanus.*
† Joseph, *Episcopus S. Ludovici.*
† Benedictus, *Episcopus Bostoniensis.*

† Franciscus Patritius, *Episcopus Arathensis, et Coadjutor Philadelphiensis.*

† Joannes Baptista, *Episcopus Cincinnatensis.*

† Guido Ignatius, *Bolinensis Episcopus, et Bardensis Episcopi Coadjutor.*

† Simon, *Episcopus Vincennopolitanus.*

† Gulielmus, *Episcopus Oriensis, et Coadjutor Carolopolis.*

† Antonius, *Episcopus Neo-Aurelianensis.*

Baltimori, die 22 Aprilis 1837.

INSTRUCTIO

AD R. P. D. ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM MISSA, DE DECRETIS A SYNODO PROVINCIALI BALTIMORENSI, MENSE APRILI ANNO 1837 HABITA, EDITIS.

CIRCA Decreta, quæ edita sunt à Synodo Provinciali Baltimorensi, mense Aprili, anno 1837 celebrata, Sacra Congregatio nonnulla immutanda esse censuit, et idcircò hæc R. P. D. Archiepiscopo Baltimorensi significanda judicavit.

Itaque quod spectat ad primum Decretum in quo agitur de Ordinibus sacris *titulo Missionis* conferendis, Sacra Congregatio arbitrata est faciendam esse mentionem *Apostolici Indulti:* secùs enim existimari posset Ordinationem eo titulo tribui posse ab Episcopis ordinaria auctoritate. Necesse est etiam in memorato Decreto significari, eos qui illo titulo Ordines sacros suscipiunt, jusjurandum facere debere se perpetuò Missioni, cui deputantur, esse inservituros.

In tertio Decreto statuitur Cæremoniale editum, prout Synodus prima Baltimorensis Provincialis, anno 1829 celebrata, decreverat, in omnibus Fœderatæ Americæ Provinciis esse servandum: de eo autem Cæremoniali, et de Rituali nunc in lucem edendo, Sacra Congregatio expectat ut R. P. D. Archiepiscopus Baltimorensis utrumque Romam mittat, ut quale sit possit cognoscere.

In Decreto quarto, in quo agitur de bonis Ecclesiasticis vel iniquè usurpatis, vel interversis; ad servandam Episcopis debitam reverentiam, opportunum non est verba adhibere *Si aliquis Episcopus, etc.*, hujusmodi bona averterit: sed honestius erit loquendi ratione uti, qua Sacrum Concilium Tridentinum (*Sess.* 22. *Cap.* 11 *De Ref.*) de eadem materia pertractans usum est, videlicet, *Si quem Clericorum vel Laicorum, etc.*

Denique quod pertinet ad Decretum sextum, in quo sermo est de causis Ecclesiasticis ad civilia tribunalia non deducendis, Sacra Congregatio immutandum esse Decretum illud judicavit, habendo præ oculis quæ hic afferuntur, scilicet, si Clericus contendat apud judices sæculares, et præsertim hæreticos, cum alio Clerico, de re juris *strictè* ecclesiastici, rectè Synodus statuit ita agentes in censuras à jure latas incurrere. In causis tamen mixtis, in quibus videlicet personæ sunt Ecclesiasticæ, sed res, de quibus controversia est, temporales aut familiares, paulò mitiùs à Synodo decerni debet, præsertim in regionibus in quibus civilis potestas apud Catholicos non est, et ubi modus deest, seu vis Ecclesiastica coactiva, ad rem suam defendendam, vel recuperandam, nisi civilia tribunalia adeantur.

Hæc sunt quæ Sacra Congregatio R. P. D. Archiepiscopo Baltimorensi animadvertenda proponit, ut, antequam Decreta Synodi Provincialis publica luce donentur, in locis quæ significata sunt immutare non omittat; id quod, pro singulari sua erga Sac. Congregationem ipsam observantia, illum libenter facturum esse, certum habet.

Datum Romæ ex ædibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 2 Septembris 1837.

A. Maius *S. C. P. F. à Secretis.*

Synodi Provincialis Patres præfatas S. Congregationis adnotationes reverenter admiserunt, suggestasque immutationes libentissimè, pro singulari sua erga S. Congregationem ipsam observantia, inviolabilique erga S. Sedem obedientia et obsequio, in Decretis fecerunt.

DECRETA

CONCILII BALTIMORENSIS PROVINCIALIS TERTII, HABITI AB ILLMO AC REVMO P. D. SAMUELE ECCLESTON, ARCHIEPISCOPO BALTIMORENSI, UNA CUM EPISCOPIS FŒDERATARUM AMERICÆ PROVINCIARUM, ANNO 1837, MENSE APRILI.

I. CUM ex Apostolico indulto consueverint plerumque Clerici sæculares ordinari, in his Fœderatis Provinciis, titulo missionis, monemus Episcopos ut eos tantùm eo titulo ad sacros ordines evehant, qui idonei sacris missionibus videantur, vel aliàs Religionis profectui, Episcopi judicio, inservituri, emisso priùs jurejurando se perpetuò Missioni, cui deputantur, operam daturos.

II. Ne sacerdotes, cum sacri ordinis dedecore, mendicare, vel egestatem pati cogantur, Episcopos hortamur, ut fideles moneant muneris quo tenentur, eis præcipuè qui in verbo et doctrina laborant, congruam sustentationem suppeditare. Quòd si ægritudine, vel casu aliquo jam non valeant sacris fungi muneribus, ne afflictis addatur afflictio, curent ut ea subsidia quæ necessaria judicaverint, ipsis, à fidelibus quibus inservierint, subministrentur. Si autem Congregatio, cui inservierit Sacerdos ægrotus, vel aliàs impeditus, fuerit adeò inops ut nequeat hujusmodi subsidia suppeditare, Episcopos hortamur ut, ea qua fieri possit ratione, aliorum Sacerdotum et fidelium charitatem ad iis succurrendum excitent. Cupimus autem maximè ut in singulis diœcesibus, Episcopi, quamprimùm commodè potuerint, Sacerdotum ipsorum adhibito consilio et opera, certum quemdam modum et stabilem statuant, quo infirmis, vel ætate provectis, vel aliàs impeditis, provideatur. Indignis autem Sacerdotibus, vel qui legitimæ suorum Episcoporum auctoritati repugnaverint, vel qui æs ad fundum hujusmodi generalem conferre recusaverint, hoc decretum prodesse nolumus.

III. Cæremoniale editum juxta Concilii Baltimorensis Provincialis primi decretum XXXI., in omnibus Provinciis Fœderatis servandum volumus, ut rituum uniformitas ubique vigeat, et in omnibus S. Romanæ Ecclesiæ consuetudines æmulemur.*

IV. Ne fidelium pia voluntas suo fraudetur effectu, et quæ Deo dicaverint in Ecclesiæ utilitatem, ad alios transferantur usus; monemus Episcopos, Sacerdotes

* Nota. *Cæremoniarum liber, juxta præscriptum S. C. de Propaganda Fide, Romam missus, à SS. D. N. Gregorio PP. XVI. approbatus fuit.*

et alios omnes, penes quos bona sunt mobilia vel immobilia ad Ecclesiasticos usus data, ut, ea quæ in singulis Fœderatis Provinciis tutissima videbitur ratione, quamprimùm curent ea, juxta leges civiles, usibus à donatoribus designatis servanda. Quòd si quis Clericorum, vel Laicorum, hujùsmodi bona à designatis usibus contra donatorum voluntatem averterit, se in pœnas à Concilio Tridentino latas (*Sess. XXII. Cap. XI. de Reform.*) incurrere noverit.

V. Placuit ut Rituale edatur Romano conforme, adjectis in appendice quæ ad ædificationem fidelium conducere visa fuerint, quod Baltimori edatur, auctoritate Illmi et Revmi Archiepiscopi, et ubique per Fœderatas Provincias servetur. Ne autem peculiares ritūs cujusque arbitrio inducantur, districtè vetamus ne Sacerdotes à forma sibi in Rituali præscripta, consuetudinis obtentu vel alio quocumque prætextu, discedant.*

VI. Cùm grave fidelibus oriatur scandalum, et Ecclesiastico ordini dedecus, dum causæ ecclesiasticæ ad civilia deducuntur tribunalia, hortamur omnes, quorum interest, ut controversias inter eos fortè orituras de rebus vel personis ecclesiasticis, amicè componant, vel saltem judicio Episcopi submittant. Quòd si ecclesiastica vel religiosa utriusque sexus persona, aliam personam ecclesiasticam vel religiosam utriusque sexus, coram civili tribunali temerè citaverit de re juris strictè ecclesiastici, noverit se in censuras à jure latas incidere.

VII. Cùm ex Sacerdotum vagorum et ignotorum discursu ad eleemosynas à fidelibus colligendas gravia

* NOTA. *Ut Rituale ab Episcopo S. Ludovici in lucem edi possit concessum fuit à SS. D. N. Gregorio Papa XVI.*

oriantur incommoda, visum est districtè prohibere ne Sacerdos aliquis, absque Episcopi sui venia, scripto concessa, extra Congregationem sibi commissam, eleemosynas petat; vel in alia diœcesi, absque Ordinarii licentia. Quòd si Sacerdos aliquis hanc legem transgredi præsumpserit, hortamur Episcopos ut suspensionis censura eum statim innodent. Religiosi autem meminerint sui superioris licentiam secum afferre.

VIII. Ut omnia juxta ordinem fiant, et solemnes ecclesiæ ritus integri serventur, monemus Rectores Ecclesiarum ut sedulò invigilent ad abusus eliminandos, qui in cantu ecclesiastico, in his regionibus invaluerunt. Curent igitur ut sacrosancto Missæ sacrificio, et aliis divinis officiis musica, non verò musicæ divina officia inserviant. Noverint, juxta Ecclesiæ ritum, carmina vernaculo idiomate, inter missarum solemnia, vel Vesperas solemnes, decantare non licere.

IX. Visum est S. Sedi humillimas porrigere preces, ut habita ratione gravissimarum quibus subjacent difficultatum fideles in his Provinciis inter acatholicos degentes, obligatio, quæ in plerisque diœcesibus viget, servandi feriam secundam Paschatis, et Pentecostes, tanquam dies festos, auctoritate Apostolica tollatur; ita ut jam non teneantur Missam audire, vel ab operibus servilibus abstinere.

X. Cùm varia sit disciplina diœceseon in Fœderatis Provinciis de jejunio in feria quarta et sexta servando singulis hebdomadibus Adventus; supplices litteras ad Sedem Apostolicam dirigendas censuimus, ut à consuetudine illis diebus jejunandi omnes in his Provinciis degentes solvantur, et ab obligatione abstinentiæ feria quarta earum hebdomadum.

XI. Statuimus proximum Concilium Provinciale post triennium, quarta Dominica post Pascha, anno scilicet millesimo octingentesimo quadragesimo habendum, nisi Archiepiscopo citiùs illud convocare visum fuerit.

† Ego Samuel, *Archiepiscopus Baltimorensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes, *Episcopus Carolopolitanus, definiens, subscripsi.*

† Ego Joseph, *Episcopus S. Ludovici, definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus, *Episcopus Bostoniensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Franciscus Patritius, *Episcopus Arathensis, et Coadjutor Philadelphiensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes Baptista, *Episcopus Cincinnatensis, definiens, subscripsi.*

† Ego Guido Ignatius, *Bolinensis Episcopus, et Bardensis Episcopi Coadjutor, definiens, subscripsi.*

† Ego Simon, *Episcopus Vincennopolitanus, definiens, subscripsi.*

† Ego Gulielmus, *Episcopus Oriensis, et Coadjutor Carolopolis, definiens, subscripsi.*

† Ego Antonius, *Episcopus Neo-Aurelianensis, definiens, subscripsi.*

Atque hæc ego infrascriptus, testor exemplari Illustrissimorum ac RR. Concilii Patrum chyrographo munito, in omnibus conformia. In cujus rei fidem, Illmi ac Revmi Archiepiscopi sigillum, ipsius jussu apposui.

Baltimori, Anno R. S. 1837. *Die* 27. *Aprilis.*

E. Damphoux S. T. D. *Secretarius.*

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM, DE SYNODI III. BALTIMORENSIS PROVINCIALIS CONFIRMATIONE.

Illme ac Revme Domine,

SYNODI Baltimorensis decreta, mense Aprili hoc anno celebratæ, S. Congregatio perpendit: laudavit autem summoperè S. Congregatio Amplitudinis tuæ et Episcoporum qui Synodo interfuerunt sapientiam, ac simul commendavit perspicuum illud studium Religionis boni procurandi et Ecclesiasticæ disciplinæ custodiendæ, quod in decretis ipsis perspicuè apparet.

Nonnulla quidem in decretis illis reperta sunt quæ immutari debere S. Congregatio existimavit, prout in instructione his litteris adjecta continetur. Sed hoc minimè impedire S. Congregatio censuit, quominùs Bmum Dominum Nostrum GREGORIUM PP. XVI. precaretur, ut Apostolica auctoritate dignaretur Decreta ipsa confirmare. Itaque his litteris adjectum accipies quoque decretum, ex quo intelliges Sanctitatem Suam decreta Synodi confirmasse: certum enim habet immutationes de quibus in instructione agitur, vos libenti animo esse facturos.

Quod spectat ad novarum Sedium Episcopalium erectionem, hoc est, Natchetensis, Dubuquensis, Nashvillensis à Synodo commendatam; eam à SSmo Domino Nostrô libenter, probato S. Congregationis consilio, factam esse, Brevia Apostolica, quæ ad Amplitudinem tuam mitto, demonstrabunt. Eadem

Brevia docent Sedem Episcopalem Natchetensem R. D. THOMÆ HEYDEN collatam esse, Sedem Dubuquensem R. D. MATTHIÆ LORAS, Sedem autem Nashvillensem R. P. RICCARDO MILES, Ordinis PP. Prædicatorum, esse tributam. Accipies etiam Brevia Apostolica his litteris annexa, quibus Sacerdos D. JOANNES HUGHES Coadjutor R. P. D. JOANNIS DUBOIS Episcopi Novi Eboraci designatur. De abdicatione autem R. P. D. RÉSÉ, Episcopi Detroitensis, accipienda, vel de Coadjutore potiùs ei destinando, Sanctitas Sua sententiam differendam judicavit, eò quòd ipse Episcopus Detroitensis Romam quamprimùm venturus sit. Placet verò SSmo Domino Nostro illum audire, antequam rem definiat. Circa dispensationes super festorum ac jejuniorum quorumdam observatione, quid S. Congregatio et Sanctitas Sua statuerit, in peculiaribus decretis, atque epistola quam ad Amplitudinem tuam mitto, luculenter significatur.

Precor Deum, etc.

Romæ, ex ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 2 Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONIUS, *Præfectus.*

ANGELUS MAIUS, *à Secretis.*

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE CIRCA DECRETORUM SYNODI BALTIMORENSIS III. CONFIRMATIONEM.

CUM RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diœcesium in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis existentium, in Synodo Provinciali mense Aprili anno 1837. celebrata congregati, SSmum Dominum Nostrum GREGORIUM PP. XVI. precati fuerint ut decreta ab eadem Synodo edita Apostolica auctoritate sua dignaretur confirmare; si, instituto de iisdem judicio, confirmatione digna reperta fuissent; S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide, habita die 3. Julii 1837., referente Emo ac Rmo Domino JACOBO PHILIPPO S. R. E. Cardinali FRANSONIO, S. Consilii Præfecto, commendata plurimùm Synodi sapientia, Religionis amplificandæ studio, atque Ecclesiasticæ disciplinæ custodiendæ proposito, censuit ac decrevit supplicandum Sanctitati Suæ ut memoratæ Synodi Decretis confirmationem Apostolicam impertiretur.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSmo Domino Nostro relatam ab R. P. D. ANGELO MAIO, S. Consilii Secretario, in audientia diei 9. Julii anni 1837., Sanctitas Sua benignè in omnibus probavit, et decreta de quibus agitur, suprema auctoritate sua confirmata in Fœderatæ Americæ Septentrionalis diœcesibus servari jussit.

Romæ ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONIUS, *Præfectus.*

ANGELUS MAIUS, *à Secretis.*

SUPPLICES LIBELLI

SSMO D. N. GREGORIO PP. XVI. A PATRIBUS CONCILII ROMAM MISSI.*

DE NATCHETENSI SEDE ERIGENDA.

Beatissime Pater,

ANIMARUM ut subveniatur necessitatibus, novam Sedem Episcopalem in urbe *Natchez*, in Provincia *Mississippi*, quæ totam regat Provinciam, erigendam duximus, si ita S. Sedi placuerit. Idonei autem ejusdem regimini Rev. * * * * * visi sunt, quos idcircò Beatitudini Vestræ commendamus, ut ex iis, si ita videatur, seligatur qui eam Episcopali auctoritate regat.

Baltimori, 22. *Aprilis* 1837.

DE DUBUQUENSI SEDE ERIGENDA.

Beatissime Pater,

Fidelibus jam per novum territorium, quod *Wisconsin* vulgò audit, haud parvo numero sparsis, visum est è re Religionis esse ut nova in eo erigatur Sedes Episcopalis, in urbe scilicet *Dubuque*, cui Occidentalis pars prædicti Territorii, quod ultra flumen *Mississippi*, citra flumen *Missouri* jacet, subjiciatur. Sacerdotes autem novæ Sedi regendæ visi sunt idonei, admodùm Rev. * * * * * * * * quos prop-

*Quid à Sancta Sede circa quinque priores supplices libellos statutum fuerit, reperitur in Epistola S. Congregationis de Propaganda Fide, suprà, fol. 142.

tereà Beatitudini Vestræ commendamus, ut ex iis designetur Episcopus, si ita visum fuerit. Rogamus igitur Beatitudinem Vestram ut dignetur novæ Sedi, designato Episcopo, providere.

Baltimori, Aprilis 22. 1837.

DE NASHVILLENSI SEDE ERIGENDA.

Sanctissime Pater,

Ad religionis profectum maximè conducere nobis in Concilio Provinciali congregatis visum est, si nova Sedes Episcopalis in urbe *Nashville* erigeretur, cui tota provincia *Tennessee* subjiceretur. Ei autem regendæ Rev. * * * commendandos duximus, ut ex iis Beatitudo Vestra unum ejusdem Episcopum designet. Rogamus igitur enixè ut nostris dignetur annuere precibus in Dei gloriam et animarum salutem.

Baltimori, 22. *Aprilis* 1837.

PETITUR UT COADJUTOR NEO-EBORACENSI EPISCOPO DESIGNETUR.

Sanctissime Pater,

Cum Illmus et Revmus D. Joannes Dubois, Episcopus Neo-Eboracensis, annis jam gravatus et laboribus, Patres in Concilio Provinciali congregatos, litteris missis, rogaverit, ut sibi ab Apostolica Sede Coadjutorem petenti faverent, tresque nominaverit Sacerdotes qui tanto muneri illi videntur idonei; piissimi Præsulis votis annuendum censuimus. Eosdem igitur Beatitudini Vestræ commendamus, scilicet Rev. * * * ut ex iis, si ita videatur, Beatitudo Vestra Coadjutorem prælaudato Episcopo designet.

Baltimori, 22. *Aprilis* 1837.

PETITUR UT DETROITENSIS DIŒCESIS ADMINISTRATIONI PROVIDEATUR.

BEATISSIME PATER,

GRAVISSIMIS adductus rationibus, Reverendissimus D. FREDERICUS RÉSÉ, Episcopus Detroitensis, litteris ad Concilii provincialis Patres missis* nos fecit certiores se cupere suæ diœcesis administrationem dimittere, vel saltem Coadjutoris uti opera. Nos igitur precibus ejus annuendum duximus, et Beatitudinem Vestram implorandam ut resignationem prædicti Episcopi acceptare dignetur, et alium designare qui ejusdem diœcesis regimen suscipiat. Nobis autem in id munus commendandi visi sunt Rev. * * * Precamur igitur Beatitudinem Vestram ut ex iis, si ita videatur, unus designetur Episcopali charactere insigniendus, qui diœcesim Detroitensem regat.

Baltimori, 22. *Aprilis* 1837.

PETITUR DISPENSATIO SUPER OBSERVATIONE FERIÆ SECUNDÆ PASCHATIS ET PENTECOSTES.

BEATISSIME PATER,

GRAVISSIMIS difficultatibus cùm fideles subjaceant in hisce regionibus, quoad dierum festorum observationem, Beatitudinem Vestram implorandam duxi-

*Litteræ Revmi D. Résé ad Patres Provincialis Concilii reperiuntur suprà, fol. 124.

mus, ut dignetur eos solvere obligatione quæ plerisque in diœcesibus viget, servandi feriam secundam Paschatis, et Pentecostes, ita ut jam non teneantur Missam audire, vel ab operibus servilibus abstinere iis diebus. Precamur igitur Beatitudinem Vestram, ut habita ratione difficultatum specialium, dignetur fideles omnes in hisce Provinciis degentes, onere servandi prædictos dies tamquam festivos solvere.

Baltimori, 22. *Aprilis* 1837.

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, CIRCA DISPENSATIONEM SUPER UTRIUSQUE FESTI OBSERVATIONE.

CUM RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diœcesum in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis existentium, in Synodo Provinciali, mense Aprili anno 1837. Baltimori celebrata, congregati, SSmo D. N. GREGORIO PP. XVI. supplici libello Romam misso, retulerint gravem esse difficultatem quominùs Catholici in iis regionibus morantes, feria secunda Paschatis, et Pentecostes, ab operibus servilibus abstinere, et SS. Missæ sacrificio interesse possint, atque idcircò Sanctitatem Suam precati fuerint ut super memorati utriusque diei festi observatione dignaretur dispensare; S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide, habita die 3. Julii anno 1837., referente Emo et Rmo Dno JACOBO PHILIPPO FRANSONIO, S. Consilii Præfecto, censuit, ac decrevit supplicandum SSmo Domino Nostro pro gratia juxta petita.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSmo Domino Nostro relatam ab R. P. D. ANGELO MAIO, S. Consilii Secretario, in audientia diei 9. Julii, Sanctitas Sua benignè in omnibus probavit, et petitam dispensationem auctoritate Apostolica concessit.

Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONIUS, *Præfectus.*

ANGELUS MAIUS, *à Secretis.*

PETITUR DISPENSATIO SUPER JEJUNIO FERIIS QUARTIS ET SEXTIS ADVENTUS OBTINENTE.

BEATISSIME PATER,

CUM varia sit Ecclesiarum, quibus præsumus, disciplina de jejunio singulis feriis quartis et sextis Adventus servando, visum est Beatitudinem Vestram implorare, ut Apostolica auctoritate consuetudinem, quæ in pluribus diœcesibus obtinuit iis diebus jejunandi, haud ampliùs obligare declaret, abstinentiæ etiam feriis quartis obligationem solvat. Ad has porrigendas preces, gravissimis quibus fideles inter Acatholicos degentes premuntur difficultatibus adducti sumus, sicut et uniformis disciplinæ studio. Precamur igitur Beatitudinem Vestram, ut velit nostris annuere humillimis precibus.

Baltimori, 22. Aprilis 1837.

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE DISPENSATIONE SUPER JEJUNIO FERIIS QUARTIS ADVENTUS.

CUM RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis et Episcopi diœcesum in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis existentium, in Synodo Provinciali mense Aprili anno 1837. celebrata, congregati, SSmo Dno. N. GREGORIO PP. XVI. supplici libello Romam misso, retulerint magnam esse difficultatem quominùs Catholici in iis regionibus morantes, feriis quartis Adventus jejunare, et à carnibus abstinere possint, atque idcircò Sanctitatem Suam precati fuerint ut super ea re dispensationem impertiri dignaretur, ratione etiam habita, quòd non communis sit in diversis illis diœcesibus de jejunii et abstinentiæ obligatione, memoratis quartis feriis, observatio; S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide, habita die 3. Julii anno 1837., referente Emo et Rmo D. JACOBO PHILIPPO FRANSONIO, S. Consilii Præfecto, censuit, ac decrevit supplicandum SSmo Domino Nostro pro gratia juxta petita.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSmo Domino Nostro relatam ab R. P. D. ANGELO MAIO, S. Consilii Secretario, in audientia diei 9. Julii, Sanctitas Sua benignè in omnibus probavit, et petitam dispensationem Apostolica auctoritate concessit.

Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 2. Septembris 1837.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONIUS, *Præfectus.*

ANGELUS MAIUS, *à Secretis.*

EPISTOLA

S. CONGREG. DE PROPAGANDA FIDE AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM, DE PETITA DISPENSATIONE SUPER JEJUNIO FERIIS SEXTIS ADVENTUS OBTINENTE.

Illme ac Rme Domine,

INTER ea quæ in Synodo Provinciali mense Aprili habita, Amplitudo tua et Episcopi diœcesum istarum, à Sede Apostolica petenda esse statuerunt, illud quoque, prout tibi notum est, continetur, ut videlicet dispensatio super jejunio feriis sextis Adventus servando concedatur.

S. Congregatio de ea petitione agens, vehementer optare se professa est ut jejunii iis diebus obtinentis observatio perseveret: hoc etiam placeret in primis SSmo Domino Nostro Gregorio PP. XVI. cui supplex libellus vester de ea re relatus est.

Jussit tamen Sanctitas Sua Amplitudini tuæ scribi ut, collatis cum Episcopis Collegis tuis super eo negotio consiliis, omnî studio videatis jejunii memoratis diebus observationem retinere. Quòd si verò post maturam negotii considerationem, talia esse rerum adjuncta cognoscatis ut ad vitandum peccati periculum necesse esse censeatis Catholicos ab ea obligatione solvi, tum SSmus Dominus Noster facultatem Amplitudini tuæ tribuit dispensationis super eo jejunio, nomine suo, concedendæ.

Precor Deum interea, etc.

Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 2. Septembris 1833.

Jacobus Philippus Card. FRANSONIUS, *Præfectus.*

Angelus Maius, *à Secretis.*

Nota. Americæ Fœderatæ Præsules, cùm nihil antiquius habeant, quàm ut suam in S. Congregationem observantiam, singulareque suum in omnibus erga Sanctam Sedem obsequium exhibeant, jejunium in feriis sextis Adventus retinendum esse unanimi consensu decreverunt.

SYNODI PATRES EMIN. CARDINALI, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE PRÆFECTO, SENSUS SUOS APERIUNT DE NOVA SEDE PITTSBURGI ERIGENDA.

EMINENTISSIME AC REVERENDISSIME PATER,

INSTANTE Illmo et Revmo D. FRANCISCO PATRITIO KENRICK in Concilio Provinciali, ut preces Beatissimo Papæ porrigerentur ob novæ Sedis Episcopalis in civitate Pittsburgi erectionem, visum est quidem è re Ecclesiæ fore, ut quamprimùm erigeretur: ceterùm graviores diœceseon jam existentium necessitates Patres coegerunt, ut quos novæ Sedi regendæ magis commendandos judicarent, S. Sedi proponerent in Episcoporum ætate provectorum adjutorium, vel ad aliarum diœceseon regimen promovendos. Ea de causa nihil impræsentiarum innovandum in diœcesis Philadelphiensis limitibus censuerunt: quod Eminentíæ VV. RR. probandum consilium confido.

† SAMUEL, *Archiepiscopus Baltimorensis.*

RESCRIPTUM APOSTOLICUM

DE ADHIBENDO IN DIŒCESIBUS FŒDERATÆ AMERICÆ LIBELLO DE CÆREMONIIS AB R. P. D. JOSEPHO ROSATI EPISCOPO S. LUDOVICI, ANGLICO IDIOMATE COMPOSITO.

DATUM fuit in Concilio Provinciali Baltimorensi ut Manuale Cæremoníarum, quò in sacris ritibus peragendis à Sacerdotibus et Clero provinciæ, quorum plerique ex diversis dissitisque regionibus adsciti

varios patrios usus sequebantur, una eademque, juxta S. Romanæ Ecclesiæ morem, ratio servari posset, typis vulgaretur. Hujus autem libri edendi cura R. P. Josepho Rosati, Episcopo S. Ludovici, demandata fuit. Igitur Patrum Concilii votis se abundè satisfacturum arbitratus est Episcopus S. Ludovici quin novum opus concinnaret: nam id sibi præstandum fore judicavit ut ex latino in anglicum sermonem verteret opusculum jamdiù jussu Benedicti XIII. editum, atque à S. Rituum Congregatione approbatum pro minoribus Ecclesiis quæ unius solummodò Sacerdotis et clericorum aliquorum ministerio utuntur; et ex Italico idiomate opus aliud à Sacerdote Josepho Baldeschi, Romæ, Superioribus approbantibus, evulgatum pro majoribus Ecclesiis: et tandem ex Cæremoniali Episcoporum, quæ ad Pontificales ritus pro Ecclesiis Cathedralibus spectant desumeret, atque in anglicam linguam verteret. Quod reipsa fideliter et meliori quo potuit modo præstitit, atque opus quòd ex jam probatis fontibus haustum nulla nova approbatione indigere putatum est, in lucem prodiit Baltimori sub titulo: *A manual of the Ceremonies used in the Catholic Church.*

De hujus autem libri editione rescriptum fuit à S. Congregatione de Propaganda Fide ad Baltimorensem Archiepiscopum, ut, priusquam typis vulgaretur, authographum Romam mitteret approbandum. Arbitrati sunt procul dubio Eminentissimi Patres Cæremoniale illud novum esse opus, et novos vel peculiares ritus continere in Provinciam Baltimorensem subintroducendos. Sed cùm liber nil novi, nihilque à consuetis Romanæ Ecclesiæ Ritibus et cæremoniis nedum contrarium, sed nec alienum quidem præ se ferat,

et opusculis jam à Superioribus approbatis et Romæ vulgatis, vel excerptis ex Episcoporum Cæremoniali conflatus fuisset, nova approbatione indigere minimè videbatur, vulgatusque fuit ne Clerus Americanus necessariò ad sacras cæremonias ritè obeundas adminiculo diutiùs privaretur. Exemplar hujus cæremoniarum manualis typis impressum, unà cum Decretis manuscriptis ultimi Concilii Baltimorensis ad Sacram Congregationem transmissum est, ex quo constare poterit de expositorum veritate; quæ omnia ut à Beatitudine Vestra rata habeantur atque approbentur, humillimè petunt Archiepiscopus Baltimorensis, ejusque Suffraganei.

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI, DIE 17. JANUARII 1841.

SSMUS Dominus Noster GREGORIUS Divina Providentia PP. XVI., referente me infrascripto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Secretario, maturè perpensis superiùs narratis, et habita simul Episcopi supplicantis doctrinæ ac meritorum ratione, expositum ab eodem Episcopo factum probavit, et libellum de cæremoniis, sacrisque ritibus ab ipso digestum, atque anglicano idiomate scriptum, in Ecclesiasticorum usum adhiberi liberè posse declaravit.

Datum Romæ, ex Ædibus S. Congregationis, die et anno quibus suprà.

I. ARCHIEPISCOPUS EDESSENUS, *à Secretis.*

RESCRIPTUM APOSTOLICUM

DE ADHIBENDO IN DIŒCESIBUS FŒDERATARUM AMERICÆ SEPTENTRIONALIS PROVINCIARUM COMPENDIO RITUALIS ROMANI, AB R. P. D. JOSEPHO ROSATI EPISCOPO S. LUDOVICI COMPOSITO.

CUM Ritualis Romani exemplaria rara sint et magno pretio emantur in Statibus Unitis Americæ, statutum fuit à Conciliis Provincialibus Baltimorensibus ut denuò typis mandaretur in aliqua ex eorumdem Statibus civitate; et ad minuendas impensas, quæ maximæ sunt in illis regionibus, omitterentur quæ in sacri ministerii exercitio ibidem nunquam occurrunt, ideoque minimè necessaria videntur. Ad calcem autem, et velut in Appendice ad majorem Missionariorum, præsertim eorum qui vel in anglico sermone, vel in ministerio ipso parùm sunt exercitati, utilitatem, exhortationes quædam ante et post administrationem Sacramentorum faciendæ, ut adderentur optaverunt Patres Concilii; et ne quid subreperet in opus tanti momenti, quod S. Romanæ Ecclesiæ in Sacramentorum administratione et sacris ritibus probatissimæ disciplinæ ad unguem conforme non esset, exemplar Ritualis Romæ editi ut authographum adhibendum esse decreverunt. Cura autem hujus editionis demandata fuit Episcopo S. Ludovici, qui Beatitudinem Vestram humiliter precatur, ut id à se præstari possit, præfixo titulo: *Compendium Ritualis Romani ad usum Diœcesum Provinciæ Baltimorensis.*

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI, DIE 21. JANUARII 1841.

SSmus D. N. Gregorius Divina Providentia PP. XVI., referente me infrascripto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Secretario, re tota sapientissimè perpensa, et ratione habita tum consilii à Synodo Baltimorensi Provinciali suscepti, tum R. P. D. Josephi Rosati Episcopi S. Ludovici doctrinæ, ac meritorum, cui res absolvenda commissa est, memoratum in supplici libello *Compendium Ritualis Romani ad usum Diœcesium Provinciæ Baltimorensis* ab eodem Episcopo fieri, et per diœceses Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum adhiberi liberè posse Apostolica auctoritate benignè concessit.

Datum Romæ, ex Ædibus dictæ Sacræ Congregationis, die et anno quibus suprà.

I. Archiepiscopus Edessenus, *à Secretis.*

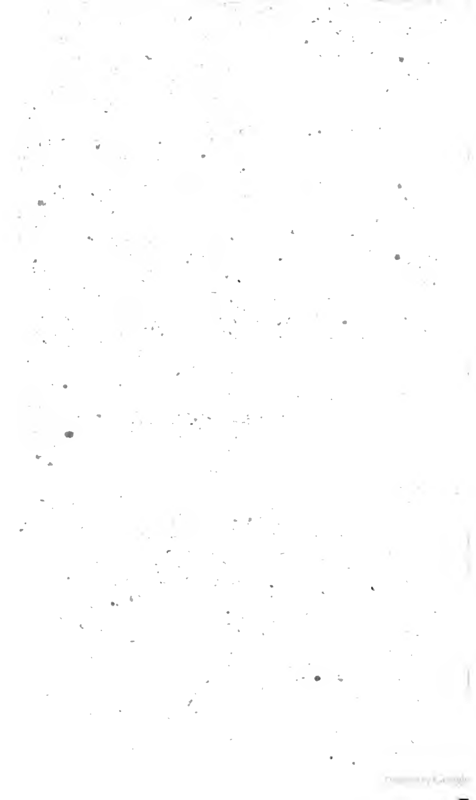
CONCILIUM

PROVINCIALE

BALTIMORENSE IV.

HABITUM

Anno 1840.

CONCILIUM IV. PROVINCIALE

BALTIMORI HABITUM MENSE MAIO,

ANNO 1840.

ACTA CONCILII.

DIE 14. Maii, Illmus ac Revmus Archiepiscopus cùm jus canonicum eam ad rem pertinens omnibus Revmis Patribus qui aderant, nempe Revmis Episcopis FLAGET, ROSATI, PURCELL, BLANC, LORAS, et DE LA HAILANDIERE, clarè retulerit; sensum eorum exquisivit, utrùm necne expediret invitare Revmum D. DE FORBIN JANSON, Episcopum Nanceiensem, Lotharingiæ Primatem, ad consedendum in Concilio Provinciali proximè habendo cum voce deliberativa, atque etiam cum voce decisiva. Placuit Patribus utrique ex quæsitis affirmativè respondere.

CŒTUS PRÆPARATORIUS.

DIE 16. Maii, hora quinta P. M. habitus est cœtus præparatorius in ædibus Archiepiscopi, præsentibus Illmo ac Revmo D. D. SAMUELE ECCLESTON, Archiepiscopo Baltimorensi; Illmis ac Revmis DD. BENE-

DICTO JOSEPH FLAGET, Episcopo Bardensi; JOSEPH ROSATI, Episcopo S. Ludovici; CAROLO de Comitibus DE FORBIN JANSON, Episcopo Nanceiensi ac Tullensi, et Lotharingiæ Primate, qui in itinere versans invitatus est; FRANCISCO PATRITIO KENRICK, Episcopo Arath. et Coadjutore Episcopi Philadelphiensis; JOANNE BAPTISTA PURCELL, Episc. Cincinnatensi; ANTONIO BLANC, Episcopo Neo-Aureliæ; CŒLESTINO RENATO LAURENTIO GUYNEMER DE LA HAILANDIERE, Episcopo Vincennopolitano.

Plura disceptata sunt et accommodata pro recto ordine Concilii.

SESSIO PRIMA.

DOMINICA quarta post Pascha, die 17. Maii, anno R. S. 1840. incœptum est Concilium Baltimorense Provinciale quartum in Ecclesia Metropolitana, hora undecima A. M.

Post solemnes supplicationes ab ædibus Archiepiscopalibus, Missa solemniter celebrata est ab Illmo et Revmo D. D. SAMUELE ECCLESTON, Archiepiscopo Baltimorensi; et post concionem ab Illmo ac Revmo D. JOANNE ENGLAND, Episcopo Carolopolitano, apertum est Concilium juxta formam in Pontificali præscriptam, emissa fidei professione ab Illmis ac Revmis DD. CAROLO AUGUSTO MARIA JOSEPH DE FORBIN JANSON, Episcopo Nanceiensi ac Tullensi, Lotharingiæ Primate; MICHAELE PORTIER, Episcopo Mobiliensi; MATHIA LORAS, Episcopo Dubuquensi; RICARDO PIO MILES, Episcopo Nashvillensi, et CÆLESTINO RENATO LAURENTIO GUYNEMER DE LA HAILANDIERE, Episcopo Vincennopolitano.

Præfuit Illmus ac Revmus D. Samuel Eccleston, Archiepiscopus Baltimorensis.

Aderant Illmus ac Revmus D. Benedictus Joseph Flaget, Episcopus Bardensis;

Illmus ac Revmus D. Joannes England, Episcopus Carolopolitanus;

Illmus ac Revmus D. Joseph Rosati, Episcopus S. Ludovici;

Illmus ac Revmus D. Carolus Augustus Maria Joseph de Forbin Janson, Episcopus Nanceiensis ac Tullensis, Lotharingiæ Primas;

Illmus ac Revmus D. Benedictus Joseph Fenwick, Episcopus Bostoniensis;

Illmus ac Revmus D. Michael Portier, Episcopus Mobiliensis;

Illmus ac Revmus D. Franciscus Patritius Kenrick, Episcopus Arathensis et Coadjutor Episcopi Philadelphiensis, cum plena potestate in Diœcesim Philadelphiensem;

Illmus ac Revmus D. Joannes Baptista Purcell, Episcopus Cincinnatensis;

Illmus ac Revmus D. Antonius Blanc, Episcopus Neo-Aureliæ;

Illmus ac Revmus D. Mathias Loras, Episcopus Dubuquensis;

Illmus ac Revmus D. Ricardus Pius Miles, Episcopus Nashvillensis;

Illmus ac Revmus D. Cœlestinus Renatus Laurentius Guynemer De la Hailandiere, Episcopus Vincennopolitanus.

Placuit Patribus, proponente Illmo ac Revmo Archiepiscopo, designare Officiales Concilii Provincialis: —

Illmos ac Revmos DD. JOSEPH ROSATI et BENEDICTUM JOSEPH FENWICK, Promotores;

Rev. DD. JOANNEM BAPTISTAM LUDOVICUM EDUARDUM DAMPHOUX, S. T. D. et CAROLUM IGNATIUM ALOYSIUM WHITE, Secretarios;

Reverendum D. FRANCISCUM LHOMME, Magistrum Cæremoniarum; ejusque adjutorem, Magistrum JACOBUM BENEDICTUM DONELAN;

Rev. DD. JOANNEM BLASIUM RANDANNE et PETRUM FREDET, Cantores.

PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE 18. Maii, hora nona A. M. habita est Congregatio prima privata in ædibus Archiepiscopalibus.

Præfuit Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Revmi DD. Episcopi suprà memorati, cum secretariis.

Proponente Episcopo Bostoniensi, Patres censuerunt non expedire ut Episcopi ordinariè assumantur ex Sacerdotibus qui jure civitatis in Fœderatis Americæ septentrionalis Provinciis non gaudent.

De erigenda Sede nova Episcopali in civitate Pittsburgi actum est, et Patribus visum est oportere ut erigatur juxta decretum prioris Concilii.

Rogante Episcopo Arathensi, permissum est referri inter Acta Concilii eum cum Episcopis Neo-Aurelianensi et Dubuquensi dissentire ab Episcoporum designatione in Promotores, eò quòd sit contra morem Conciliorum Provincialium.

PRIMA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 18 Maii, hora quarta P. M. habita est prima Congregatio publica in Ecclesia Metropolitana.

Præfuit Illmus ac Revmus D. Archiepiscopus. Aderant Illmi ac Revmi DD. Episcopi suprà memorati, cum Secretariis. Aderant insuper admodùm Rev. DD. Carolus P. Montgomery, Provincialis Ordinis S. Dominici in Fœderatis Americæ Statibus; et Josephus Prost, Superior Societatis S. Ligorii;

Admodùm Rev. Ludovicus R. Deluol, Superior Seminarii S. Sulpitii Baltimorensis; Rev. D. Joannes J. Chanche, D. D. Præses Collegii S. Mariæ Baltimorensis; Rev. D. Nicolaus Kerny;	Theologi Metropolitanæ Ecclesiæ.

Rev. Petrus Chazelle, S. J., ab Episcopo Bardensi adductus Theologus;

Admodùm Rev. D. Joannes Power et Rev. D. Joannes Barry, ab Episcopo Carolopolitano adducti Theologi;

Rev. D. Joseph Lutz, ab Episcopo S. Ludovici adductus Theologus;

Admodùm Rev. D. Vincentius Badin, ab Episcopo Nanceiensi designatus Theologus;

Rev. D. Henricus B. Coskery, ab Episcopo Bostoniensi designatus Theologus;

Rev. D. Michael O'Connor, ab Episcopo Arathensi adductus Theologus;

Rev. D. Joannes McElroy, S. J., ab Episcopo Cincinnatensi designatus Theologus;

Rev. D. Joannes Bouillier, Congreg. Missionis, ab Episcopo Neo-Aureliæ adductus Theologus;

Rev. D. Gilbertus Raymond, ab Episcopo Dubuquensi designatus Theologus;

Rev. D. Benedictus Bayer, ab Episcopo Nashvillensi designatus Theologus;

Rev. D. Petrus P. Lefevere, ab Episcopo Vincennopolitano adductus Theologus.

Durante Congregatione, lectis primùm à Promotoribus quæ privatæ theologorum Congregationes retulerant de quæstionibus ipsorum discussioni traditis, theologorum de his sententiæ ab Illmo ac Revmo Archiepiscopo rogatæ sunt.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 19. Maii habita est secunda Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Illmus ac Revmus Episcopus Carolopolitanus recitavit precum libellum, à quibusdam viris Catholicis rei navali addictis porrectum Patribus: ut eorum conscientiæ tranquillitati consulatur, jussum est ut libellus servetur, deinceps considerandus.

Recitatis litteris à quibusdam civibus oppidi *Springfield*, in Statu *Illinois*, quibus precabantur ut erigeretur Sedes Episcopalis in eo oppido; visum est Patribus non adhuc expedire, cùm Episcopi sustentationi, et Seminarii et Cathedralis erectioni satis consuli nequeat. Jusserunt Patres ut Secretarii ita responderent.

Cùm S. Sedes ad Concilium remisisset petitionem Episcopi Bardensis de transferenda Sede Bardensi ad Ludovicopolim, visum quidem est Patribus expedire ut Episcopus Sedem habeat Ludovicopoli; sed de

translatione Sedis Bardensis et de tempore novæ erigendæ judicium S. Sedi relinquendum, cùm quædam priùs necessariò disponenda sint ut bonorum ecclesiasticorum securitati, et Episcopi convenienti sustentationi consulatur.

SECUNDA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 19. Maii habita secunda Congregatio publica eodem loco et hora quibus prima.

Discussio quæstionum in privatis theologorum Congregationibus expensarum continuata est.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 20. Maii habita est tertia Congregatio privata eodem loco et hora quibus prima.

Patres statuerunt quæ in Decretis 1, 2, 3, 4 et 5 continentur. Occasione decreti primi, Patribus adnotandum placuit Sacerdotes veste talari indutos, Episcopos insuper rochetto, epomide ac cruce pectorali ornatos, mixtis connubiis adstare licitum esse.

Statutum à Patribus est quatuor Concilia Provincialia Baltimorensia typis mandanda esse, statim atque S. Sedes quarti decreta probaverit, et mille exemplaria cum Alphabetico indice edenda.

Deinde de emendationibus in decretis quibusdam concilii Baltimorensis Provincialis tertii, juxta litteras Roma missas, actum est.

TERTIA CONGREGATIO PUBLICA.

DIE Maii 20. hora quarta P. M. habita est tertia Congregatio publica, eodem loco et modo quibus heri.

Præter Rev. DD. Theologos suprà commemoratos, adfuit Rev. D. PATRITIUS MORIARTY, S. T. D. Superior O. S. A. in Fœderatis Americæ Provinciis.

SESSIO SECUNDA.

DIE Maii 21. hora nona, post Missam solemnem Defunctorum ab Illmo ac Revmo D. Episcopo Vincennopolitano celebratam, et concionem ab Illmo ac Revmo D. Episcopo Cincinnatensi habitam, Sessio secunda in Ecclesia Metropolitana, juxta formam in Pontificali Romano præscriptam, peracta est. Lectæ fuerunt solemniter SS. D. N. GREGORII PP. XVI. litteræ Apostolicæ de Nigritarum commercio non exercendo.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

DIE Maii 22. hora nona A. M. habita est quarta Congregatio privata eodem loco quo prima.

Cùm ex S. Sedis indulgentia obligatio servandi de præcepto festum SS. Petri et Pauli relaxata sit in hisce Fœderatis Provinciis, relicta in nonnullis Diœcesibus obligatione jejunandi in vigilia ejusdem festi, quæ tamen in aliis Diœcesibus non viget; censuerunt Patres supplicandum S. Sedi ut jejunii obligatio in prædicta vigilia tollatur, ut eadem sit disciplina, ea de

re, per omnes Fœderatas Provincias. Censuerunt pariter supplicandum esse S. Sedi ut dispensatio ab abstinentia sabbato ad decennium concessa fidelibus hujus Provinciæ, perpetua fiat.

Deinde statuta fuerunt quæ in Decretis 6, 7, 8 et 9 leguntur.

QUARTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die Maii 22. hora quarta P. M. habita est Congregatio quarta publica, eodem loco et modo quibus tertia.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die Maii 23. hora nona A. M. habita est quinta Congregatio privata eodem loco quo prima.

Censuerunt Patres Rituale, quod paratum est in hujus Provinciæ usum, Romam deferendum per Episcopum S. Ludovici, ut prælo demandetur postquam fuerit à S. Sede probatum.

Statutum est navalibus ducibus, qui Patribus supplicarunt pro formula precum in navium usus, respondendum per Secretarios Concilium ab Illmo ac Revmo Archiepiscopo rogasse ut cum præfatis ducibus collatis consiliis hac de re statuat.

Statuerunt Patres supplicandum SS. Pontificem pro concessione quorumdam Officiorum in Fœderatis Americæ Provinciis peragendorum.

Primo Concilio Baltimorensi inhærentes censuerunt Patres, in Ritualis editione interrogationum et precum quarumdam, Archiepiscopi judicio, versionem lingua vernacula, ad paginæ calcem inserendam, uti adhi-

beri possit quandocumque videatur expedire in fidelium ædificationem, latina formula precum nunquam omissa.

Rogarunt Patres Illmum Archiepiscopum ut editionem minorem Ritualis typis edi curaret in commodum missionariorum.

Rogarunt Patres ut Episcopus Arathensis litteras pararet Romam, Concilii nomine, mittendas de gratiis à Sede Apostolica impetrandis.

Deinde proponente Episcopo Carolopolitano, Illmus Archiepiscopus recedere rogatus est; et ipso absente, statutum est quæ sequuntur per Revmum D. Flaget legenda nomine omnium Præsulum: "Episcopi hujus Concilii Provincialis Venerando Archiepiscopo gaudenter faciunt notam existimationem et amicitiam quibus erga eum semper afficiuntur, quantique faciant modum omnibus probatum quo Synodi congregationibus præfuit, suumque gratum sensum munificæ ejus blandæque hospitalitatis."

Visum est Patribus statutum edere de vita et honestate clericorum, ex variis Synodi Tridentinæ decretis excerptum, quod decimi hujus Concilii Baltimorensis decreti locum habet.

Censuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Baltimori anno 1843. quarta post Pascha Dominica.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

DOMINICA quinta post Pascha, die 24. Maii, hora undecima A. M. convenerunt in Ecclesia Metropolitana Illmus ac Revmus Archiepiscopus unà cum ceteris Concilii Patribus, Officialibus et Theologis.

Missam celebravit Illmus ac Revmus Episcopus Bardensis: concionem habuit Illmus ac Revmus Episcopus Carolopolitanus. Deinde aperta est Sessio tertia et ultima, et servatis omnibus quæ in Pontificali Romano præscribuntur, ritè peracta et absoluta.

ED. DAMPHOUX S. T. D. *Secr.*
CAROLUS IGNATIUS WHITE, *Secr.*

Peracta post dies octo Concilii Acta et Decreta, Romam ad Summum Pontificem Illmi ac Revmi ejusdem Concilii Patres pro confirmatione miserunt, in hunc modum scribentes:

SANCTISSIME PATER,

QUÆ in Concilio quarto Baltimorensi, quod per hebdomadam elapsam celebravimus, censuimus vel egimus, ad Sanctitatem Vestram remittenda duximus, supremo probanda vel emendanda judicio. Ex quo altera vice convenerамus, defunctum deflevimus fratrem nobis charissimum, SIMONEM GABRIEL BRUTÉ, Episcopum Vincennopolitanum, qui tanto effulsit virtutum splendore, ut de beatitudine et ejus gloria certam omnibus reliquerit fiduciam. Utinam detur, Sanctitate Vestra aspirante, ejus premere vestigia, et præmia assequi.

Baltimori, 24 *Maii*, 1840.

DECRETA

CONCILII BALTIMORENSIS PROVINCIALIS QUARTI, MENSE MAIO 1840. CELEBRATI.

I. SACERDOTIBUS omnibus hujus Provinciæ in memoriam revocamus, antiqua Ecclesiæ lege quam SS. Pontifices non desierunt inculcare, vetari matrimonia catholicorum cum acatholicis, cùm sanctitas Sacramenti postulet ut uterque fide et aliis animi dispositionibus gratiæ sacramenti suscipiendæ idoneus sit, et plura graviaque incommoda et mala ex hujusmodi connubiis sæpè sequantur, nempè discordia domestica, et catholicæ partis et prolis perversio.

Quòd si rerum adjuncta aliquando suadeant ex auctoritate Apostolica ea esse permittenda, imprimis curandum erit ut conscientiæ securitati et libero religionis exercitio à Catholica parte consulatur, sicut et prolis utriusque sexus in fide catholica educationi, solemni coram Deo promissione iis de rebus emissa; secùs, nullatenùs licebit Sacerdoti iis connubiis adstare. Meminerint insuper Sacerdotes pluribus SS. Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur dum fœdera hujusmodi ineuntur, quæ neque intra Ecclesiam ineunda sunt.

II. Nihil innovantes in his quæ in primo canone Concilii Provincialis 1. Baltimorensis de potestate Episcopi in pastoribus designandis et amovendis, necnon firmare volentes quæ in canone quarto ejusdem Synodi declarata fuere de unico pastore in singulis Congregationibus designando, declaramus pastori soli ita designato competere administrationem Ecclesiæ

seu Congregationis, atque aliis Sacerdotibus illi in ministerii adjutorium adjunctis, non licere aliquid aggredi præter pastoris voluntatem.

III. Ne turpis lucri cupido sacerdotalem inficiat ordinem, vel aliqua oriatur inter Sacerdotes simul commorantes dissensio, propter eleemosynas quas fideles occasione sacramentorum Baptismi vel Matrimonii administrationis spontè conferunt, monemus Episcopos ut in prima sua synodo Diœcesana, vel aliàs, prout illis in Domino visum fuerit, consilio Sacerdotum etiam adhibito, justam statuant rationem qua inter sacerdotes simul ita commorantes distribuantur, potioris juris et graviorum onerum pastoris non neglecta consideratione.

IV. Dominici festorumque dierum sanctificationem iterùm atque iterùm populis suæ curæ commissis pastores commendare modis omnibus curabunt, verbi Dei prædicatione, catechesibus aliisque pietatis christianæ publicis exercitiis. Moneant frequenter oves suas de vitandis cauponis, et caupones à sacramentis arceant qui potantium excessus fovent, præsertim diebus Dominicis.

V. Cùm immania scandala ex nimia potatione oriantur, hortamur pastores, et per viscera Jesu Christi obsecramus, ut omne studium in ebrietatis vitio eliminando ponant. Eum in finem, laudandum censemus eorum fidelium zelum, qui ab omni liquore ardenti se abstinent ad excessuum periculum tutiùs declinandum. Qui autem spontè societatem inter se ineunt ut mutuis virtutum exemplis sese adjuvent ac roborent, imprimis adhibere debent subsidia illa quæ Christus Dominus in Ecclesia reliquit, quibus vitia humana emendentur, et infirmitas sustentetur; atque

DECRETA

CONCILII BALTIMORENSIS PROVINCIALIS QUARTI, MENSE MAIO 1840. CELEBRATI.

I. SACERDOTIBUS omnibus hujus Provinciæ in memoriam revocamus, antiqua Ecclesiæ lege quam SS. Pontifices non desierunt inculcare, vetari matrimonia catholicorum cum acatholicis, cùm sanctitas Sacramenti postulet ut uterque fide et aliis animi dispositionibus gratiæ sacramenti suscipiendæ idoneus sit, et plura graviaque incommoda et mala ex hujusmodi connubiis sæpè sequantur, nempè discordia domestica, et catholicæ partis et prolis perversio.

Quòd si rerum adjuncta aliquando suadeant ex auctoritate Apostolica ea esse permittenda, imprimis curandum erit ut conscientiæ securitati et libero religionis exercitio à Catholica parte consulatur, sicut et prolis utriusque sexus in fidè catholica educationi, solemni coram Deo promissione iis de rebus emissa; secùs, nullatenùs licebit Sacerdoti iis connubiis adstare. Meminerint insuper Sacerdotes pluribus SS. Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur dum fœdera hujusmodi ineuntur, quæ neque intra Ecclesiam ineunda sunt.

II. Nihil innovantes in his quæ in primo canone Concilii Provincialis 1. Baltimorensis de potestate Episcopi in pastoribus designandis et amovendis, necnon firmare volentes quæ in canone quarto ejusdem Synodi declarata fuere de unico pastore in singulis Congregationibus designando, declaramus pastori soli ita designato competere administrationem Ecclesiæ

seu Congregationis, atque aliis Sacerdotibus illi in ministerii adjutorium adjunctis, non licere aliquid aggredi præter pastoris voluntatem.

III. Ne turpis lucri cupido sacerdotalem inficiat ordinem, vel aliqua oriatur inter Sacerdotes simul commorantes dissensio, propter eleemosynas quæ fideles occasione sacramentorum Baptismi vel Matrimonii administrationis spontè conferunt, monemus Episcopos ut in prima sua synodo Diœcesana, vel aliàs, prout illis in Domino visum fuerit, consilio Sacerdotum etiam adhibito, justam statuant rationem qua inter sacerdotes simul ita commorantes distribuantur, potioris juris et graviorum onerum pastoris non neglecta consideratione.

IV. Dominici festorumque dierum sanctificationem iterùm atque iterùm populis suæ curæ commissis pastores commendare modis omnibus curabunt, verbi Dei prædicatione, catechesibus aliisque pietatis christianæ publicis exercitiis. Moneant frequenter oves suas de vitandis cauponis, et caupones à sacramentis arceant qui potantium excessus fovent, præsertim diebus Dominicis.

V. Cùm immania scandala ex nimia potatione oriantur, hortamur pastores, et per viscera Jesu Christi obsecramus, ut omne studium in ebrietatis vitio eliminando ponant. Eum in finem, laudandum censemus eorum fidelium zelum, qui ab omni liquore ardenti se abstinent ad excessuum periculum tutiùs declinandum. Qui autem spontè societatem inter se incunt ut mutuis virtutum exemplis sese adjuvent ac roborent, imprimis adhibere debent subsidia illa quæ Christus Dominus in Ecclesia reliquit, quibus vitia humana emendentur, et infirmitas sustentetur; atque

oratione, sacramentorum frequenti susceptione, aliisque pietatis exercitiis, auxilium supernum sibi comparare, nec sibi nec suis propositis, sed Deo sine quo nihil prodest humanus conatus, fidere.

VI. Cùm constet publicæ educationis rationem plerisque in his Provinciis ita iniri, ut hæresibus inserviat, puerorum catholicorum mentibus sensim sine sensu falsis sectarum principiis imbutis, monemus pastores ut omni quo valent studio catholicorum puerorum christianæ et catholicæ educationi prospiciant; et diligenter invigilent ne versione protestantica bibliorum utantur, vel sectarum cantica aut preces recitent. Ideò invigilandum erit, ne in publicas scholas libri vel exercitia hujusmodi introducantur, cum fidei pietatisque discrimine. Constanter autem et moderatè hisce sectarum conatibus ubique resistendum est, eorum, qui auctoritate valent opportunum adhibere remedium, implorato auxilio.

VII. Propter gravissimas rationes vetuerunt SS. Pontifices ne fideles secretas societates quovis nomine nuncupatas ineant, jurejurando sese adstringentes ad arcana servanda. Nam fœdera hujusmodi clanculùm inita, mali suspicionem et periculum præ se ferunt, et jusjurandum temerè adhibetur. Idcircò monemus Sacerdotes omnes neminem posse absolutione sacramentali donari, nisi ab hujusmodi societatibus prorsùs recedat. Hortamur autem, et in Domino obsecramus fideles omnes ut occulta illa fœdera omninò declinent, mente revolventes se Christi membra esse, et Ecclesiæ quæ mater nostra est mandatis teneri, eosque ut filios lucis debere ambulare, juxta sanctissima et divina illa documenta quæ Christus Dominus tradidit.

VIII. Præsules omnes monemus ut securitati bonorum ecclesiasticorum sedulò prospiciant omni qua valent ratione, ideoque legum seu auctoritatis civilis præsidium quærant ubicumque haberi possit, salvo tamen libero Episcoporum jure. Quòd si nequeant illud obtinere, saltem testamento juxta legis dispositiones scitè facto, cujus duplicatum habeant, caveant ne bona sibi in usus ecclesiasticos commissa à suis finibus avertantur. Habeant etiam bonorum ecclesiasticorum inventarium, et instrumenta omnia, et titulos, ritè disposita. Et si contigerit eos extra diœcesim versari, litteras procurationis apud quemdam virum probatum relinquant, qui ea bona valeat usibus ecclesiasticis servare. Monemus insuper Episcopos ne sinant Sacerdotes penes se retinere suo nomine quæ à fidelibus in publicos et ecclesiasticos usus donata sunt, eorumque fidei commissa.

IX. Commendamus Episcopis libros habere in quibus accuratè recenseantur ordinationes, clericorum ex aliis diœcesibus in suas cooptationes, designationes pastorum, tituli ecclesiarum, aliaque omnia quæ ad statum ecclesiasticum respiciunt.

X. Admonet Synodus clericos omnes in sortem Domini vocatos, ut semper memores sint nihil esse quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assiduè instruat, quàm eorum vita et exemplum qui se divino ministerio dedicarunt. Cùm enim à rebus sæculi in altiorem sublati locum conspiciantur, in eos tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt quod imitentur. Quapropter sic studeant vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus, nihil nisi grave, moderatum ac religione plenum præ se ferant.

Levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem. Abstineant à luxu et pompa vestium, à mundanarum personarum societate, à comessationibus, potationibus, illicitisque lusibus et venationibus, ac demùm quibuscumque omnibus clericali statu indignis, necnon sæcularibus negotiis. Cum mulieribus nullam consuetudinem habeant, neque sibi famulas accipiant vel retineant, nisi talis ætatis et probatæ virtutis, de quibus nulla possit haberi suspicio. Fiant igitur forma gregis ex animo; sint exemplum fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate; sint sobrii, prudentes, ornati, pudici, modesti, conversationem suam inter gentes habentes bonam, ut benè facientes obmutescere faciant imprudentium hominum ignorantiam, et obstruatur os loquentium iniqua. Sic autem pastores vigilent super gregem sibi commissum, non coactè, sed spontaneè, secundùm Deum; neque turpis lucri gratia, sed voluntariè; sic illum pascant et regant sedula in suis Ecclesiis residentia, verbi divini prædicatione, puerorum et ignorantium instructione, sacramentorum administratione, pia sacrificii oblatione, paterna infirmorum et pauperum cura, omniumque bonorum exemplo, ut, cùm apparuerit Princeps pastorum, ab ipso percipiant immarcescibilem gloriæ coronam.

XI. Censuerunt Patres proximum Concilium Provinciale habendum esse Baltimori anno millesimo octingentesimo quadragesimo tertio, quarta post Pascha Dominica.

† Ego Samuel, *Archiepisc. Balt., definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus Josephus, *Bard. Ep., definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes, *Episc. Carolopol.*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Joseph, *Episc. S. Ludov.*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Carolus Maria Joseph Augustus, *Ep. Nanceiensis et Tullensis*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Benedictus, *Ep. Bostoniensis*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Michael, *Ep. Mobiliensis*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Franciscus Patritius, *Ep. Arath.*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Joannes Baptista, *Ep. Cincin.*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Antonius, *Ep. Neo-Aureliæ*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Mathias, *Ep. Dubuquensis*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Ricardus Pius, *Ep. Nashvill.*, *definiens, subscripsi.*

† Ego Cœlestinus Renatus Laurentius, *Ep. Vincennopolitanus*, *definiens, subscripsi.*

Concordat cum originali in Archiviis nostris deposito.

† Samuel, *Archiep. Balt.*

Unà cum illis Decretis, RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis et Episcopi suprà memorati, sequentem Synodalem Epistolam ad Sanctitatem Suam miserunt.

BEATISSIMO PATRI NOSTRO GREGORIO

DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XVI.,

Archiepiscopus Baltimorensis, Episcopi ejusdem Provinciæ, atque eorum confratres in Concilio quarto Baltimorensi habito mense Maio 1840.

INTER plurima quæ diebus nostris Ecclesiam perturbant, et paterno cordi Sanctitatis tuæ molestiam afferunt, non leviora habenda sunt quæ derivantur ex persecutionibus quibus in variis Europæ ditionibus ab ambitione vel à pravitate religio opprimitur. O portentum maximè dolendum! In illis ipsis regionibus, ubi olim reges inclyti, religiosi atque potentes, appellationibus Catholicissimi vel Fidelissimi gloriabantur, hodiè inter perditos mores procerum, virtute pariter atque bonorum æstimatione carentium, fides spreta, disciplina eversa, Sancta Sedes despecta, altaria spoliata, monasteria vacua sanguine sanctorum respersa, orbi terrarum atque summo cœlo triste testimonium perhibetur turpiter dejectas esse gentes, antiqui honoris immemores, ac priscæ pietatis oblitas. Eheu! lacrymas ac preces potiùs quàm indignationem clamant.

Aliæ quoque Potestates sibi nomen Catholicum vindicantes, specie politici juris, sanctuarii regendi partem sibi arrogant, Cæsarisque auctoritate haud contentæ, quæ Dei sunt non solùm ambiunt, sed invadunt. Ideò etiam Beatitudini tuæ acerbitas pessima oborta.

Talia inter domesticos fidei contemplantes, mirari non debemus si inter inimicos Ecclesiæ similia inveniantur. Regis Borussorum dominatio nec justitiæ memor, nec jure gentium restricta, nec æstimans fidem publicam Sanctæ Sedi datam, nec regis ipsius verbum solemniter oppigneratum, ad terras Catholicorum obtinendas, nobis occasio doloris sed non stuporis fuit.

Post strages Poloniæ, post mala in istis regionibus religioni illata, vox tua à solio principis Apostolorum lugubria referens, perfidiam aliquorum Episcoporum Ruthenæ gentis annuntians, nobis non inopinantibus ad aures pervenit; jam enim fama nuntiabat Imperatorem illarum regionum curasse ut omnia ad hoc ante parata essent; sed quanquam perfida plurimorum defectio ibi ploranda sit, non tota gens virtutis oblita; sanguis martyrum inter Ruthenos Polonosque rubescit; Confessoresque gloriosi fidelitatem patrum antiquorum æmulantur.

Extra fines Europæ autem, inter barbaros Sinenses persecutio quoque viget; atque in aliquibus Oceani Pacifici insulis, instigantibus pseudoministris ex hac ipsa Fœderatione egressis, incultus regulus, eadem jura politica prætexens, Catholicos vexabat, donec Galliarum Rex ad cives suos immunes servandos hominem cohibuit. Quantùm differt tum à subdola illarum gentium se cultas gloriantium perfidia, tum ab agendi ratione barbarorum eamdem malitiam, sed non eamdem calliditatem exhibente, generosa liberalitas Imperatoris Turcarum! Dum illi fidei struunt insidias, vel apertè conantur subvertere, hic qui avitus habebatur Christiani nominis hostis, vincula fidelium disrumpens, eos in plenissimam libertatem vindicavit.

Ingentibus fluctibus ab antiquo orbe divulsi, procul hæc omnia contemplantes, animoque volventes quantoperè Sanctitas Tua, quam solicitudo omnium Ecclesiarum premit, zelo domus Domini devorata sit, atque tristitia oppressa; nos quoque Capiti nostro compatientes afflicti fuimus, obnixisque precibus à Domino rogavimus Te, columen decusque nostrum, gratia superna confortari, ut tota Dei domus incolumis servetur. Cordibus ergo nostris solamen pergratum, ac in propriis angustiis sustentaculum optimum fuere Sanctitatis Tuæ serena constantia, invicta mansuetudo, fides immota, ac veræ humilitati innixa insuperabilis fortitudo. Dextram Salvatoris agnovimus, Petrum super undas instabiles hujus sæculi sustinentem, et ad litus ducentem; recordati sumus verbi ejus, *Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversùs eam;** atque iterùm, *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.*† Cœlum et terra præteribunt, verba autem Christi Domini non præteribunt. Descendant itaque imbres, perflent venti, mugiant tonitrua, illuviesque absumant terrena; domus quam sapiens divina manus super hanc petram erexit, inter feri maris fluctus firma semper manebit.

Sic per octodecim sæcula, ex quo piscator Galilæus, ut princeps Apostolorum fieret, claves à manu Jesu recepit ad populum Christianum regendum, *fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania: astiterunt reges terræ et principes convenerùnt in unum adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.*‡ Qui habitat in Cœlis irridebat eos, et Dominus subsannabat eos.

* Matth. xvi, 18. † Ibid. xxviii, 20. ‡ Ps. ii, 1 et 2.

Ubinam nunc isti potentes? Quasi *gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinæ invenerunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam.** Nos, nos ipsi vidimus illum cui datum fuit ad tempus gloriari in malitia, qui inter diademata tanquam inter crepundia ludebat; ipsum vidimus potentem in iniquitate Sanctam Sedem aggredi, manus sacrilegas patrimonio Petri injicere, prædecessorem tuum beatæ memoriæ in carcerem turpiter detrudere; illum vidimus ex solio manu Dei excussum, dedecorè fugientem, captum, scopulo in mediis undis toto orbe spectante alligatum, lentisque suspiriis animam per annos miserè agentem periisse. Ubinam, BEATISSIME PATER, ubinam inveniendi hi qui gladio suffulti Ecclesiam oppressere? Ex ruina tumbæ Neronis videre licet mausoleum Vaticani. En scopulum Sanctæ Helenæ, dum Christiano orbe plaudente Roma triumphans gremio suo excipit reducem PIUM. Per hæc sæcula, quot et quanti tyranni qui se dominatores familiæ Dominicæ esse cupiebant, indignè perierunt! Hodiè quot millia millium cathedram Petri sustentant!

Inter illos qui nostris diebus antiquorum martyrum fortitudinem æmulantes, pro fide atque disciplina sese tyrannis objecerunt, de Ecclesia optimè merentes Sanctitatis Tuæ præconia obtinuerunt, atque fidelium cordibus gaudium attulerunt, Venerabiles fratres nostros CLEMENTEM AUGUSTUM ex Baronibus liberis de **DROSTE EX VISCHERING, Coloniensem Archiepiscopum,** atque **MARTINUM A DUNIN, Posnaniensem atque Gnes-**

* Baruch, iii. 26, 27 et 28.

nensem Archiepiscopum, admiratione contemplati sumus. Perdifficile nobis est dicere utrùm cum his Christi athletis de injuriis illatis condolere debeamus, an gratulari potiùs quòd digni habiti sint pro nomine Jesu contumeliam pati. Clerus noster, populusque fidelis zelum atque devotionem illustrium Præsulum mirantes, suum erga eos affectum exprimere ardent; nosque eorum studia approbantes, ac amore pro fratribus arrepti, corda nostra illis exponere optavimus. Dum pro eis indesinenter Patrem misericordiarum supplicamus, epistolas mittere decrevimus quarum exemplaria Beatitudini Tuæ subjici cupimus, ut Patri compertum sit filios suos, quanquam fluctibus, civili regimine, aliisque divisos, fide atque charitate conjunctissimos esse, ac pro Ecclesiæ Capitisque ejus juribus et honoribus conservandis, æmulatione sancta flagrare.

Intereà omnia fausta Sanctitati Tuæ à bonorum omnium Datore ex corde precantes, Apostolicam benedictionem nobis nostrisque gregibus imploramus.

EPISTOLA

PATRUM SYNODI BALTIMORENSIS PROVINCIALIS IV. AD COLONIENSEM, ET POSNANIENSEM AC GNESNENSEM ARCHIEPISCOPOS.

Venerabilibus in Christo Fratribus, inclytisque Fidei Confessoribus CLEMENTI AUGUSTO *ex liberis Baronibus* DE DROSTE EX VISCHERING, *Coloniensi, et* MARTINO A DUNIN, *Posnaniensi et Gnesnensi Archiepiscopis; Archiepiscopus Baltimorensis provinciæ Metropolitanus, et Suffraganei, Episcopique omnes Baltimori in Concilio congregati.*

Salutem, gratiam, laudem, honorem et gloriam.

UNIUS ejusdemque mystici corporis membra, uno eodemque spiritu acti, unius ejusdemque capitis vivifico influxu copulati, non potuimus, quamvis longo terræ marisque spatio separati, quæcumque passi estis, inclyti Confessores, non sentire. Charitate enim Christi nos urgente, flendum erat cum flentibus, gaudendum cum gaudentibus. Vestrorum præclarè gestorum fama ad nos usque pervenit. Audivimus potentium in vos et in Ecclesiam inimica consilia, calumnias, minas, persecutiones, exilia, carceres; audivimus Episcopalis animi robur invictum, constantiam, fidem; audivimus dignam Apostolorum successoribus mitissimam patientiam, prudentissimam sapientiam: audivimus, et mirati sumus. Mirum profectò nostris hisce temporibus, quæ tantis laudibus extolluntur ob excultos mores, politiores artes, alti-

ores scientias liberalioresque disciplinas, mirandum in regionibus evangelii luce illustratis, mirandum sub principibus religionem Christianam profitentibus, persecutorum sæcula, insidias et sævitiem revixisse. Sed Deo, qui se Ecclesiæ suæ usque ad consummationem sæculi affuturum promisit, benigniter sapienterque providente, Constantiis, Valentibus et Julianis nostrorum temporum novos Athanasios et Basilios opposuit, qui pro muro essent Ecclesiæ suæ, et avitam fidem, patrumque instituta, jura et leges tuerentur.

Flevimus quidem super contritione filiæ populi nostri; flevimus super dispersos lapides sanctuarii; lacrymas fudimus super oves pastoribus orbatas: flevimus, sed et gaudio superabundavimus in tribulatione nostra, gavisi sumus de Christi confessorum perseverantia, de martyrum constantia, et de fidei Athletarum victoria. Eia! Confessores, Martyres, Athletæ Christi, Eia! Qui pro vobis, qui vobiscum legitimè certavit, ipse vos coronabit.

Ne dedignemini testimonium amoris, admirationis et reverentiæ, quod ex corde promunt vestrûm amantissimi in Christo fratres in provinciali Concilio Congregati.

***Baltimori*, *die* 20. *Maii* 1840.**

EPISTOLA

PATRUM SYNODI BALTIMORENSIS PROVINCIALIS IV. AD PRÆSIDEM ET MODERATORES LEOPOLDINÆ INSTITUTIONIS.

Excellentissimo Principi VINCENTIO ODOARDO MILDE, *Vindobonensi Archiepiscopo, Leopoldinæ Institutionis dignissimo Præsidi, cæterisque sapientissimis Moderatoribus, atque universis per Austriacas ditiones sociis munificentissimis; Provinciæ Baltimorensis in America Septentrionali Metropolitanus, Episcopique omnes in Concilio congregati, salutem et gratias plurimas.*

INTER innumera quæ nobis nostrisque Ecclesiis divina Providentia larga manu concessit beneficia, illud quidem haud infimum locum tenet, quòd tantam scilicet erga nos nostrasque oves in cordibus vestris supremus Pastor excitaverit charitatem. Studio enim veræ fidei per novum hunc orbem propagandæ, et divinæ gloriæ promovendæ aeti, tum precibus ad Deum ferventer fusis, tum largitionibus ad plerosque nostrûm subsidio indigentes liberaliter missis, operi divino infirmitati nostræ commisso cooperati estis: quo fructu qualive felici successu, non facilè dixerimus. Novæ diœceses erectæ, veteres auctæ et confirmatæ, collegia, seminaria, monasteria, xenodochia, Orphanotrophia, scholæ, Ecclesiæ ædificatæ; novæ auxiliares copiæ sacrarum virginum, religiosorum hominum, sacrorum ministrorum Evangelii præconum comparatæ; ad ovile Christi non paucæ ex erranti-

bus ovibus reductæ; regni Dei fines ampliati, et Christi sui imperio gentes quæ illum ignorabant, gladio verbi à Missionariis nostris subactæ; panisque verbi Dei parvulis innumeris per regiones hasce nostras vastissimas dispersis, qui illum diutissimè frustrà petierant, tandem aliquando fractus et distributus; Religio sancta à calumniis inimicorum vindicata, pietas inter domesticos fidei, Missionibus spiritualibusque exercitiis rediviva. Supremo bonorum omnium Datori hæc omnia procul dubio tribuenda, omne namque datum optimum et omne donum perfectum desursùm est. Sed dum illi gratias habendas et referendas profitemur, gratiasque humiliter agimus propter magnam gloriam suam, Vobis ministris providi erga nos consilii sui, gratias et habere et referre ad majorem gloriam ejus et communem fidelium ædificationem, nostrum esse confitemur. Sincerissimas plurimasque, quamvis beneficiis impares, vobis omnibus agimus, et solemne hoc nostri erga vos animi testimonium ex imo corde proferimus mittimusque. Hoc unum addemus, magnum hic nobis ostium adhuc apertum, regiones ad messem albescere, messem multam, operarios autem paucos; sperantes vos, et Dominum messis, sicuti fecistis, rogaturos ut mittat operarios in messem suam, atque Ecclesiis nostris ministros, et dispensatores providentiæ, ut fuistis, in posterum etiam futuros.

Baltimori, die 22. *Maii* 1840.

BREVE EPISTOLARE

SS. DNI NOSTRI GREGORII PP. XVI. AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM ET EPISCOPOS EJUS SUFFRAGANEOS, DE SYNODI IV. BALTIMORENSIS PROVINCIALIS CELEBRATIONE.

Venerabilibus Fratribus SAMUELI, *Archiepiscopo Baltimorensi, et ejus Suffraganeis.*

GREGORIUS PAPA XVI.

Venerabiles Fratres, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

PLURES accepimus litteras, quas in exitu Concilii Provincialis Baltimorensis IV. à Vobis mense Maio celebrati, ad Nos dedistis, tum ut vestrum erga Personam humilitatis Nostræ Sanctamque hanc Sedem obsequium, repetita, unà omnes, declaratione confirmaretis, Nostrumque animum ex afflictis non uno in loco Ecclesiæ rebus sollicitum, vehementerque dolentem, amantissimè consolaremini; tum verò ut de omnibus Concilii Actis, more majorum, ad supremam Petri sedem referentes, enixè precaremini ut Decreta in illo edita probare vel etiam, ubi opus fuerit, emendare velimus, atque insuper nonnulla indulgere ac decernere, quæ Vobis istic in Religionis bonum cessura visa sunt. Jam verò ad memoratas petitiones vestras responsum accipietis per Nostram Propagandæ Fidei Congregationem, cui Concilii Acta cognoscenda mandavimus, ac Nostram super illis mentem significavimus. Et habebitis quidem in ejusdem Con-

gregationis Litteris novum documentum singularis benevolentiæ, qua Vos, Venerabiles Fratres, Ecclesiasque vestras impensè prosequimur. Verùm abstinere non possumus, quominùs hac etiam Nostra Epistola meritis celebremus laudibus pastoralem sollicitudinem, qua inducti rursùs ex Canonum præscripto convenistis in unum, et invocato lumine Spiritus sancti, consiliisque invicem communicatis, tueri studuistis Cleri disciplinam, et pietatem fovere fidelis populi, atque adeò convellere vitiorum germina, seductionis pericula propulsare, ac prospicere ut pueri puellæque ad veram Fidem solidamque virtutem accuratiùs informentur; denique Vos ipsos excitare ad Ecclesiæ jura sarta tecta servanda, et partes vestri muneris in animarum salutem alacriori usque sedulitate implendas. Profectò in iis, quæ in Synodo à Vobis gesta scriptaque sunt, libentissimè recognovimus zelum quo inflammati estis ut de Catholica Ecclesia, de Sancta hac Sede, ac de vestris Diœcesibus benè mereamini. Hinc autem firmiori vobiscum spe nitimur fore ut, Deo benè juvante, floreat istic quotidiè magis Religio Nostra sanctissima, et merito juxtà atque numero Catholicus Populus augeatur. Nos interea, licet indigni, non desistimus Fraternitates Vestras, creditosque Vobis greges, Deo et verbo gratiæ ipsius suppliciter commendare, nec dubitamus quin Vos pariter minimè intermittatis Patrem misericordiarum, per Jesum Christum Filium suum, fervidis precibus obsecrare, ut infirmitatem Nostram difficillimis hisce temporibus sub immenso supremi Apostolatus pondere laborantem omnipotenti sua virtute sustentet, omnesque actus Nostros dirigat atque ad bonum exitum adducat. Denique Nostræ in Vos propensissimæ vo-

luntatis pignus adjungimus Apostolicam Benedictionem, quam ex imo corde deprompta Vestrûm singulis, atque istarum Ecclesiarum Clericis Laicisque fidelibus universis peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Decembris anni 1840. Pontificatus Nostri anno decimo.

EPISTOLA

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE AD ARCHIEPISCOPUM BALTIMORENSEM, DE SYNODI IV. BALTIMORENSIS PROVINCIALIS CONFIRMATIONE.

Illme ac Rme Domine,

PERGRATUM S. Congregationi fuit Acta et Decreta Concilii quarti Provincialis Baltimorensis mense Maio anno 1840. celebrati, accipere ac perpendere. Nam illa jamdiù conceptam de Amplitudinis tuæ et RR. PP. DD. Episcoporum, qui Concilio interfuerunt, sapientia, Religionis amplificandæ studio, et disciplinæ Ecclesiasticæ tuendæ voluntate, opinionem impensè confirmarunt. Quamobrem S. Congregatio plurimùm commendans vestrûm omnium virtutem, supplicandum SSmo Domino Nostro Gregorio PP. XVI. esse censuit, ut Apostolica auctoritate sua dignaretur ea confirmare; id quod Sanctitatem Suam libenti animo fecisse, ex adjecto decreto intelligetis.

Duo tantùm circa decreta ipsa existimavit S. Congregatio esse notanda, videlicet in decreto I. paragr. 2. ubi agitur de matrimoniis mixtis, post verba, *Quòd si rerum adjuncta aliquando suadeant*, addenda esse

censuit verba *ex auctoritate Apostolica*. Etenim constare etiam ex decreti contextu debet, dispensationem Apostolicam super eo impedimento quoque requiri. Præterea in decreto sexto, ubi sermo est de adolescentium ac puerorum in scholis institutione, ad omnem non satis probatæ interpretationis prætextum auferendum, S. Congregatio verba illa delenda esse arbitrata est *cum libertatis conscientiæ, quam leges civiles ipsæ tuentur, detrimento*.

Circa petitiones, Synodi nomine, SSmo Domino Nostro factas de Episcopis Richmondiensis, Natchetensis, et Detroitensis diœcesum regimini destinandis; huic epistolæ adjectas Amplitudo tua accipiet Sanctitatis Suæ literas Apostolicas, ex quibus intelliget Richmondiensem Episcopum electum esse R. D. Richardum Whelan; Natchetensem verò, R. D. Joannem Josephum Chanche; Detroitensem denique Coadjutorem seu Administratorem cum omni in illam diœcesim Episcopali jurisdictione, à cujus exercitio R. P. D. Résé suspensus manet, electum esse à SSmo Domino Nostro R. D. Joannem Baptistam Odin, Congregationis Missionis, qui ad Episcopatum promotus est. Memoratæ literæ Apostolicæ continentur in epistolis ad singulos tres istos Præsules à S. Congregatione scriptas, quas Amplitudo tua illis tradendas curabit. Tu ipse verò rem gratissimam S. Congregationi facies, singulos plurimùm hortando ut collatum iis ab Apostolica Sede munus libenti animo suscipiant.

De plurium Sanctorum officiis in omnibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis diœcesibus in posterum adhibendis, deque indulto super præcepto abstinentiæ die sabbato quando jejunium non obligat, peculiaria item huic epistolæ adjecta Rescripta accipies.

Præterea quod spectat ad festum ac pervigilium SS. Apostolorum Petri et Pauli, hæc tibi significanda, SSmo Domino Nostro probante, S. Congregatio arbitrata est, scilicet, optare se ut festum illud celebretur in omnibus superius memoratis diœcesibus die Dominico diem 29. Junii immediatè sequenti, nisi festum ipsum in diem Dominicum incidat. Mens etiam est S. Congregationis ut Episcopi diœcesanos suos ad jejunium sabbato, quod pridie illius festi est, servandum adhortentur.

Denique quod spectat ad pulcherrimam, et publica quoque commendatione celebratam epistolam vestram Synodalem ad SSmum Dominum Nostrum, responsum à Sanctitate Sua ipsa subscriptum huic epistolæ adjicio.

Hæc sunt quæ de quarto Provinciali Baltimorensi Concilio Tibi à me erant significanda. Reliquum est ut Amplitudini tuæ ipsi ob singularia illa ornamenta vehementer gratuler, quibus cum tanta Religionis utilitate Archiepiscopi munia obeunda curas, et precor Deum, etc.

Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 19. *Decembris* 1840.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI, *Præfectus.*

I. ARCHIEPISCOPUS EDESSENUS, *à Secretis.*

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE DECRETORUM CONCILII IV. PROVINCIALIS BALTIMORENSIS CONFIRMATIONE.

CUM Synodum quartam Provincialem Baltimorensem, RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diœcesium in Fœderatis Americæ Septentrionalis Provinciis existentium, mense Maio, anno 1840. celebrantes, SSmum Dominum Nostrum GREGORIUM PP. XVI. precati fuerint ut decreta ab eadem Provinciali Synodo condita, Apostolica auctoritate confirmaret, si post accuratam eorumdem decretorum considerationem, confirmatione sua digna illa esse judicasset; S. Congregatio Generalis de Propaganda Fide habita die 16. Novembris anno 1840., referente Emo ac Rmo Dno JACOBO PHILIPPO S. R. E. Cardinali FRANSONIO, Sacri Consilii Præfecto, Synodi sapientiam, Religionis incrementa procurandi studium, et Ecclesiasticæ disciplinæ custodiendæ sollicitudinem quæ in iis decretis perspicuè apparet, magnoperè commendans, censuit ac decrevit supplicandum Sanctitati Suæ, ut Archiepiscopi et Episcoporum memoratis superiùs precibus annuere, et decreta, de quibus agitur, confirmare dignaretur.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSmo Domino Nostro relatam ab R. P. D. IGNATIO CADOLINIO, Archiepiscopo Edesseno, S. Congregationis Secretario, in Audientia diei 22. Novembris 1840. Sanctitas Sua in omnibus benignè probavit, et de-

creta de quibus sermo est, Apostolica confirmatione roborata, in diœcesibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis servanda esse mandavit.

Datum Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 12. Decembris 1840.

JACOBUS PHILIPPUS CARD. FRANSONI, *Præfectus.*

I. ARCHIEPISCOPUS EDESSENUS, *à Secretis.*

PETITIONES

SYNODI NOMINE, SS. DOMINO NOSTRO GREGORIO PP. XVI, FACTÆ.*

DE EPISCOPO RICHMONDIENSI DESIGNANDO.

SANCTISSIME PATER,

CUM Archiepiscopus Baltimorensis Patribus Concilii quarti Provincialis significasset, se cupere ut ab onere administrandi diœcesim Richmondiensem in Statu Virginiæ solveretur, et Episcopus ei præficeretur; placuit omnibus consilium, qui et commendandos censuerunt tres, quos Archiepiscopus ipse proposuit Sacerdotes, ut ex iis, si ita Sedi Apostolicæ videatur, designetur Episcopus Richmondiensis. Nomina autem eorum sunt * * * Eos igitur Sanctitati Vestræ commendamus, ut ex iis Episcopus illi Sedi præficiatur.

Baltimori, 24. *Maii* 1840.

* *Quid à S. Sede statutum fuerit circa quinque priores Petitiones, reperietur in Epistola S. Congregationis de Propaganda Fide ad Archiepiscopum Baltimorensem, suprà, fol.* 188.

DE EPISCOPO NATCHETENSI DESIGNANDO.

Sanctissime Pater,

PATRIBUS Concilii Provincialis quarti Baltimori nuper celebrati visum est, Sanctitati Vestræ commendare tres Sacerdotes ex quibus, si placeat, seligatur qui Episcopus Natchetensis constituatur, nempe * * *

Baltimori, 24. *Maii* 1840.

DE RENUNCIATIONE A REVMO DETROITENSI EPISCOPO OBLATA.

Sanctissime Pater,

IN Concilio Provinciali congregati ut de negotiis communibus ageremus, ea omnium fuit sententia optandum imprimis esse, ut renuntiatio à Revmo D. Frederico Rése, Episcopo Detroitensi, S. Sedi ante triennium oblata, quamprimùm acceptetur, ipseque liber à regimine illius diœcesis habeatur. Quæ gravissimæ rationes illud nobis persuasum faciant, à tribus collegis nostris, Episcopis scilicet S. Ludovici, Neo-Aureliæ et Mobiliensi, exponetur: Sanctitatis autem Vestræ sententiam et judicium humiliter expectamus.

Baltimori, 24. *Maii* 1840.

DE EPISCOPO DETROITENSI DESIGNANDO.

Sanctissime Pater,

PATRIBUS Concilii provincialis quarti Baltimorensis visum est Sanctitatem Vestram implorare, ut ex tribus Sacerdotibus, quos commendamus, unum dignetur designare, qui Episcopali munere ornatus, diœcesis Detroitensis regimen suscipiat. Qui nobis idonei videntur sunt * * * Dignetur igitur Sanctitas Vestra unum ex illis Sacerdotibus, si ita videatur, designare qui Episcopale munus suscipiat.

Baltimori, 24. *Maii* 1840.

PETITUR DISPENSATIO SUPER JEJUNIO IN VIGILIA FESTI SS. PETRI ET PAULI SERVANDO.

Sanctissime Pater,

EA est disciplinæ diversitas intrà Fœderatas has Provincias, quòd in quibusdam diœcesibus in vigilia festi SS. Petri et Pauli jejunetur, in aliis verò non ita, quin festus ipse dies ullibi tanquam de præcepto servetur: ideò supplicandum Sanctitati Vestræ censuimus, re in Concilio provinciali maturè perpensa, ut dignetur obligationem jejunii in vigilia prædicta prorsùs tollere per totam Provinciam singulasque diœceses, ut ubique eadem vigeat disciplina. Quod de gratia et indulgentia Sanctitatis Vestræ speramus.

Baltimori, 24. *Maii*, 1840.

PETITUR DISPENSATIO SUPER PRÆCEPTO ABSTINENTIÆ DIE SABBATI, ET PRO VIGINTI ANNIS CONCEDITUR.

SANCTISSIME PATER,

OB graves quibus laborant fideles harum Provinciarum incolæ difficultates, concessa est, Apostolicæ Sedis indulgentia, dispensatio ad decennium à lege abstinentiæ singulis sabbatis, in quibus jejunandum non sit! sed cùm eadem adhùc sint adjuncta, censuimus, in Concilio provinciali congregati, supplicandum esse S. Sedi ut dispensatio fiat perpetua, præsertim cùm ea ratione facilior reddatur Acatholicorum ad Ecclesiam reditus. Quod de Sanctitatis Vestræ sapientia et gratia humiliter speramus.

Baltimori, 24. *Maii* 1840.

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI, HABITA DIE 22 NOVEMBRIS 1840.

CUM SSmo D. N. GREGORIO Divina Providentia PP. XVI. relatum fuerit RR. PP. DD. Archiepiscopum Baltimorensem et Episcopos Fœderatæ Americæ Septentrionalis, in Synodo quarta Provinciali Baltimorensi, mense Maio, anno 1840 habita, congregatos, petiisse Apostolicum Indultum prorogari, quo concessum est ut in iis Provinciis die Sabbati, quando præceptum jejunii non obligat, durantibus circumstantiis, dispensare Episcopi possint super præcepto abstinentiæ ab esu carnium; Sanctitas Sua in Audientia, die 22. Novembris 1840, mihi subscripto S. Congregationis

de Propaganda fide Secretario tributa, memoratum superiùs Indultum, servata ejusdem forma, ac tenore, ad Viginti alios annos benignè prorogare dignata est.

Datum Romæ ex Ædibus dictæ S. Congregationis, die et anno quibus suprà.

I. ARCHIEP. EDESSENUS.

PETUNTUR NONNULLA OFFICIA PER TOTAM PROVINCIAM CELEBRANDA.

SANCTISSIME PATER,

UT uno ore glorificetur Deus ubique per Fœderatas has Provincias, Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi diœcesum omnium Fœderatæ Americæ in Concilio Provinciali congregati supplicant Sanctitati Vestræ, ut dignetur indulgere, ut officia quædam aliquibus diœcesibus jam concessa, et alia nonnullis aliis locis communia, quorum catalogum adnectimus, possint ubique per Fœderatam Americam recitari. Quod de indulgentia Sanctitatis Vestræ speramus.

Officia de quibus agitur, hæc sunt:

23. Januarii.	Desponsatio B. Mariæ Virg. dupl. maj., festo S. Raymundi de Pennaf. translato ad diem 28 Januarii.
17. Martii.	S. Patritii, *Ep. et Conf.* dupl.
18.	S. Gabrielis, *Archangeli*, dupl. maj.
22. Maii.	S. Joannis Nepomuceni, *Martyris*, dupl.
24.	B. Mariæ V. titulo Auxilium Christianorum, dupl. maj.

16. Junii. S. Joannis Francisci Regis, *Conf.* dupl.
21. S. Aloysii Gonzagæ, *Conf.* dupl.
S. Irenæi, *Episc. et Mart.* dupl.
2. Augusti. S. Alphonsi de Ligorio, *Episc. et Conf.* dupl.
24. Octobris. S. Raphaelis, *Archangeli*, dupl. maj.
14. Nov. S. Stanislai Kostkæ, *Conf.* dupl.
18. Decembris. Expectatio Partus B. Mariæ Virg. dupl. maj.

FESTA MOBILIA.

Feria 6. post Dom. Quinquag. SS. Passionis D. N. J. C. dupl. maj. *ad libitum.*
Feria 6. post Dom. 1. Quadrag. SS. Spineæ Coronæ, dupl. maj. *ad libitum.*
Feria 6. post Dom. 2. Quadrag. De Lancea et Clavis, dupl. maj. *ad libitum.*
Feria 6. post Dom. 3. Quadrag. De quinque Vulneribus, dupl. maj. *ad libitum.*
Feria 6. post Dom. 4. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis, dupl. maj. *ad libitum.*
Dom. 3. post Pascha. Patrocinium S. Joseph, dupl. 2 classis.
Feria 6. post Oct. SS. Sacramenti. Festum SS. Cordis Jesu, dupl. maj.
Dom. 3. Octobris. Maternitatis B. Mariæ Virg. dupl. maj.
Dom. 2 vel 3 Novembris. Patrocinii B. Mariæ Virg. dupl. maj.
Officium SS. Sacramenti, per annum, semid.
Officium Conceptionis B. M. V., per annum, semid.

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS GENERALIS DE PROPAGANDA FIDE, DE SUPRA MEMORATIS OFFICIIS.

CUM in S. Congregatione Generali de Propaganda Fide, die 16. Novembris 1840. habita, referente Emo ac Rmo Dno Jacobo Philippo S. R. E. Cardinali Fransonio, S. Consilii Præfecto, actum fuerit de petitione superiùs exposita, quam ex Synodo quarta Provinciali Baltimorensi, mense Maio, anno 1840. celebrata, RR. PP. DD. Archiepiscopus Baltimorensis et Fœderatarum Americæ Septentrionalis Provinciarum Episcopi SSmo Dno Nostro, communi suffragio, faciendam statuerunt; S. Congregatio censuit, ac decrevit Sanctitati Suæ supplicandum ut, rubricarum præscripto diligenter servato, Synodi memoratæ precibus annuere dignaretur.

Hanc autem S. Congregationis sententiam SSmo Dno Nostro Gregorio PP. XVI. relatam ab R. P. D. Ignatio Cadolinio, Archiepiscopo Edesseno, S. Congregationis Secretario, in Audientia diei 22. Novembris 1840., Sanctitas Sua benignè probavit, et pro omnibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis diœcesibus petitam superiùs facultatem impertita est.

Datum Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 12. Decembris 1840.

J. Philippus Card. FRANSONI, *Præfectus.*

I. Archiepiscopus Edessenus, *à Secretis.*

RESPONSA

S. Congregationis Rituum ad nonnulla quæsita circa Officia Sanctorum, quæ nuper ab Apostolica Sede peragenda in Americæ Septentrionalis diœcesibus concessa sunt.

BALTIMOREN.

DECIMO Kalendas Decembris superiori Anno 1840. ad enixas preces Patrum quartæ Synodi Provincialis Baltimorensis, Sanctissimus Dominus Noster GREGORIUS Papa XVI. impertitus est pro omnibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis diœcesibus nonnulla intra annum officia Sanctorum, quæ dum in kalendariis ordinabantur, nonnulla excitata sunt dubia, ad quorum solutionem, Sacrorum Rituum Congregationis sententiam requirendam constituit alter ex Directoribus Seminarii Sanctæ Mariæ Baltimorensis, cui cura demandata est nonnulla Fœderatæ ipsius Americæ kalendaria efformare pro regulari iisdem in diœcesibus divinorum officiorum celebratione. Proposita itaque dubia sunt sequentia, nimirum:

1. Concessum est Officium S. Irenæi, Episc. et martyris, nulla assignata die, qua recitari debeat. Cùm autem hoc festum in martyrologio pronuntietur die 28. Junii, quæritur an de eo fieri debeat hac ipsa die 28. Junii, festo Sancti Leonis ad diem septimam Julii fixè translato.

2. In indulto Apostolico exprimitur Officium S. Irenæi simpliciter, et sine addito. Porrò ea fuit mens Patrum Concilii Baltim. petere pro hoc Officio prout

Lugduni in Gallia celebratur: at ex quibusdam Romani Breviarii editionibus videtur quòd id festum Lugduni celebretur de S. martyre Irenæo Episcopo, et sociis ejus. Quæritur itaque utrùm in hisce Fœderatæ Americæ Diœcesibus faciendum sit de S. Irenæo tantùm, vel de Sanctis Martyribus Irenæo Episcopo, et sociis ejus?

3. Si Officium sit de Sancto Irenæo tantùm, undenam sumendæ sunt lectiones secundi et tertii Nocturni, ac Missa?

4. Si fiat de S. Irenæo et sociis ejus, possuntne tanquam approbatæ haberi illæ lectiones Lugduni in Gallia recitatæ ab illis, qui Romano Breviario utuntur?

5. Sanctitas Suà benignè concessit sequentia Officia singulis Feriis sextis Quadragesimæ *ad libitum* recitanda sub ritu duplicis majoris, nempè Commemorationis Passionis Domini Nostri Jesu Christi, Spineæ Coronæ, Lanceæ et Clavorum, Sacrorum quinque vulnerum, et Pretiosissimi Sanguinis. Si autem in dictis diebus occurrat festum altioris ritus, quæritur an suprà memorata Officia transferri possint ad primam diem non impeditam intra Quadragesimam.

6. Inter Officia nuper concessa omnibus Fœderatæ Americæ Septentrionalis Diœcesibus sunt Officia tum SS. Sacramenti in feriis quintis, tum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis in sabbatis per annum. Porrò hæc eadem Officia jamdudùm à Pio VI. sa: me: concessa fuerant Baltimorensi, et quibusdam aliis Diœcesibus cum eo privilegio, ut iis Presbyteris qui in prædictis Feriis, iter aliquod suscipere deberent pro visitandis catholicis, quorum spiritualis cura ipsis incumbit, liceret ea recitare, et Missam respectivam

celebrare etiam in Feriis Adventus, quatuor temporum, et Quadragesimæ. Quæritur an recenti concessione suprà memoratum privilegium revocatum sublatumque fuerit, vel adhuc perseveret; et posito quòd perseveret, utrùm ad omnes Fœderatæ Americæ Septentrionalis Diœceses extendatur, et pertineat?

7. Utrùm in Anniversariis Creationis et Consecrationis Summi Pontificis, pro tempore regnantis, in universa Ecclesia dici debeat, vel possit, in Missa Oratio: *Deus omnium fidelium;* et quatenùs affirmativè, an hæc Oratio dicenda sit etiam in Festis primæ et secundæ classis?

Emus itaque ac Rmus D. Cardinalis Carolus Maria Pedicini, Episcopus Portuen., Sanctæ Rufinæ, et Centumcellarum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, et Sacrorum Rituum Congregationi Præfectus, vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, omnibus maturo examine libratis, rescribi mandavit:

Ad 1. Servetur dies Martyrologii Romani.

Ad 2. et 3. De Sancto Irenæo tantùm, cum lectionibus secundi Nocturni adprobatis die 27. Aprilis 1784.

Ad 4. Jam provisum.

Ad 5. Affirmativè, et intra Quadragesimam tantùm.

Ad 6. Præcedens Indultum manet in suo robore, nec extendi potest sine nova concessione.

Ad 7. Collecta pro Summo Pontifice in diebus Creationis et Coronationis dici debet, et sub unica conclusione in duplicibus secundæ Classis.

Die 22. *Maii* 1841.

C. M. Ep. Portuen. Card. Pedicinius, *S. R. E. Vice-Cancellarius, S. R. C. Præfectus.*

I. G. Fatati, *S. R. C. Secretarius.*

IN FESTO

S. IRENÆI, EPISC. ET MART. *Duplex.*

Omnia de Communi unius Martyris, præter hæc propria, ut in Officio proprio ejusdem Sancti, à S. Rituum Congregatione adprobato pro Clero Parmensi, die 27 *Aprilis* 1784.

ORATIO.

DEUS, qui beato Irenæo Martyri tuo atque Pontifici tribuisti, ut et veritate doctrinæ expugnaret hæreses, et pacem Ecclesiæ feliciter confirmaret; da, quæsumus, plebi tuæ in sancta Religione constantiam, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurrente.

In II. *Nocturno.*

LECTIO IV.

IRENÆUS non longè ab urbe Smyrna in Asia Proconsulari natus, jam inde à puero sese Polycarpo, Joannis Evangelistæ discipulo, eidemque Episcopo Smyrnæorum, tradiderat in disciplinam. Hoc tam excellenti magistro, progressus in doctrina, præceptisque Christianæ Religionis insignes fecit. Polycarpo in cœlum martyrii gloria sublato, etsi erat Irenæus in sacris litteris egregiè versatus, quòd tamen incredibili studio flagraret discendi quæ dogmata depositi loco custodienda ceteri accepissent, quos Apostoli instituerant, horum quàm potuit plures con-

venit, quæque ab iisdem audivit memori mente tenuit, ea deinceps opportunè adversùs hæreses allaturus, quas cùm videret ingenti populi christiani damno latiùs in dies manare, diligenter copioseque refellere cogitarat. In Gallias inde profectus, à Pothino Episcopo presbyter est ordinatus Ecclesiæ Lugdunensis. Quod munus sic laborando in verbo, et doctrina gessit, ut (testibus sanctis Martyribus, qui Marco Aurelio Imperatore, strenuè pro vera pietate certarunt) æmulatorem sese præstiterit testamenti Christi.

LECTIO V.

Cum Martyres ipsi, Clerusque Lugdunensis de pace Ecclesiarum Asiæ, quam Montanistarum factio turbarat, solliciti comprimis essent, Irenæum, cujus esse potissimùm habendam rationem prædicabant, unum omnium maximè delegerunt, quem Romam ad Eleutherium Pontificem mitterent rogatum ut, novis Sectariis auctoritate Sedis Apostolicæ reprobatis, discordiarum causa tolleretur. Jam Pothinus Episcopus martyr decesserat. Huic Irenæus cùm successisset, tam feliciter munus obiit Episcopatus, ut sapientia, oratione, exemploque suo non modò brevì cives Lugdunenses omnes, sed multos etiam aliarum Galliæ urbium incolas superstitionem atque errorem abjecisse, dedisseque christianæ militiæ nomina viderit. Interea, cùm de die celebrandi Paschatis orta esset contentio, ac Victor Romanus Pontifex Asianos Episcopos ab collegis reliquis ferè omnibus dissidentes, aut prohibuisset communione Sacrorum, aut prohibere minatus esset; eum Irenæus sequester pacis decenter monuit, exemplisque usus Pontificum superiorum induxit, ut ne tot Ecclesias, ob ritum quem à majoribus accepisse dicerent, avelli ab unitate catholica pateretur.

LECTIO VI.

MULTA scripsit, quæ Eusebius Cæsariensis et sanctus Hieronymus memorant, quorumque pars magna intercidit injuria temporum. Extant ejus adversùs hæreses libri quinque anno circiter centesimo octogesimo perscripti, dum adhuc Eleutherius rem christianam publicam gereret. In tertio libro, vir Dei ab iis doctus quos auditores constat fuisse Apostolorum, grave in primis atque præclarum de Romanâ Ecclesia, deque illius Episcoporum successione, divinæ traditionis fideli perpetua certissima custode, dixit testimonium. Atque ad hanc, dixit, Ecclesiam propter potiorem principalitatem necesse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos, qui sunt undique fideles. Postremò, unà cum aliis propè innumerabilibus, quos ipse ad veram fidem frugemque perduxerat, martyrio coronatus migravit in cœlum, anno salutis ducentesimo secundo, quo tempore Septimius Severus Augustus eos omnes, qui constantes in colenda Christiana Religione perstare voluissent, in summum cruciatum dari, atque interfici imperat.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium: Si quis venit ad me. *Missa* Statuit *de Communi, primo loco.*

Ita reperitur in Actis, et Regestis secretariæ Congregationis Sacrorum Rituum. In fidem, etc.

Ex eadem Secretaria, die 14. Junii 1841.

C. M. EP. PORTUEN. CARD. PEDICINIUS, *S. R. E. Vice-Cancellarius, S. R. C. Præfectus.*

I. G. FATATI, *S. R. C. Secretarius.*

DECRETUM

S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE, CIRCA ECCLESIASTICA BONA TUTO SERVANDA.*

CUM in Fœderatis Americæ Septentrionalis Statibus nulla à legibus civilibus ecclesiastica successio agnoscatur, et ideò nullum jus nec Episcopis, nec Sacerdotibus ab iisdem legibus tribuatur transmittendi suis successoribus bona quæcumque, quæ à pia fidelium largitate ad ecclesiasticos vel pios usus, sive Episcopis, sive Sacerdotibus donata fuerunt: prædictorum bonorum, (circa quæ Concilii Provincialis Baltimorensis IV. Patres pastoralem solicitudinem laudabiliter ostenderunt decreto VIII.) securitati prospicere volens Sacra Congregatio de Propaganda Fide, decrevit in posterum servanda esse quæ sequuntur:

1. Archiepiscopus Baltimorensis, et Episcopi omnes in Fœderatis Americæ Septentrionalis Statibus, statim post hujus Decreti receptionem, testamentum juxta leges Status in quo degunt, quarum accuratam notitiam ex certis fontibus sibi comparabunt, conficiendum curent. Illud autem duplicato, et æquè authentico chirographo seu exemplari omninò efficient, atque heredem bonorum omnium ecclesiasticorum ad pios usus sibi, vel prædecessoribus suis, vel quibusvis aliis, sive laicis sive clericis, donatorum, quæ ipsi actu possideant vel jus ad possidendum habeant, illum ex Coepiscopis suis Americanis, quem magis in

* Nota. *Hoc Decretum ad Ecclesiastica bona tutò servanda, SSmo Domino Nostro probante, editum est, et ad ea refert quæ in Concilio IV. Provinciali Baltimorensi statuta sunt, suprà, fol.* 173.

Domino expedire judicaverint, constituent. Hunc autem si fortè ex vivis excedere acciderit, alium ex iisdem Coepiscopis in eodem testamento substituant, atque ejus loco heredem nuncupent.

2. Testamento igitur, duplici et æquè authentico chirographo exarato, alterum ex exemplaribus Episcopi omnes ad Baltimorensem Archiepiscopum, hic verò ad Seniorem Episcopum loco tuto custodiendum mittat; alterum verò Testator ipse penes se asservabit. Moneatur etiam à Testatore Episcopus, qui hæres constitutus fuerit, per litteras, quas perlectas comburet, eo tantùm fine se heredem nuncupatum fuisse ut bona omnia ecclesiastica diœcesis religiosè custodiantur, donec à S. Sede successor eligatur, illique tunc fideliter et legitimè transmittantur.

3. Testatore vita functo, heres maxima qua poterit cura, bonorum omnium, tum mobilium, tum immobilium conservationi prospiciet, atque inter Sacerdotes Diœcesis defuncti Episcopi ministrum idoneum et fidelem eligat, cui per procurationis mandatum administrationem bonorum committet, ea tamen lege ut rationem, cùm opus fuerit, fideliter reddat.

4. Statim ac Episcopi defuncti successor à S. Sede de more electus fuerit, atque litteras Apostolicas electionis acceperit, Episcopus qui decessoris ejus heres per testamentum constitutus fuerat, hereditatem universam illi instrumentis juxta formam à legibus civilibus præscriptam omninò tradet; atque sive per se, sive per procuratorem, cui bonorum administrationem commiserat, rationem reddere curabit.

5. Si quem autem Episcoporum Coadjutorem habere contigerit, hunc per testamentum heredem instituet.

6. Archiepiscopi munus erit sedulò invigilare, et curare ut à Suffraganeis aliisque Statuum Unitorum Episcopis omnia quæcumque hoc Decreto S. C. præscribuntur, religiosissimè serventur. Moneat Episcopos, qui testamentum conficere et ad Metropolim mittere neglexerint, vel formam à legibus civilibus requisitam non servaverint, vel aliquo adminiculo legibus contrario illud irritum reddiderint. Si quando autem monitiones suas nullum effectum consequi viderit, de hoc Sacram Congregationem certiorem per litteras facere non omittat, ut opportunum et efficax remedium huic malo adhibere tempestivè possit. De quibus omnibus Archiepiscopi conscientia oneratur. Quod autem spectat ad ipsum Archiepiscopum, is qui in Provincia reperietur à consecratione Episcopali suscepta antiquior Episcopus, hoc munus obibit.

7. Quò autem prædicta omnia ritè et rectè præstare valeat Archiepiscopus, accuratam notitiam legum circa testamenta, quæ in unoquoque ex Statibus Unitis vigent, sicut etiam adminiculorum, seu, ut aiunt, *formalitatum*, quæ ad testamentorum validitatem requiruntur, tum per Episcopos ipsos, tum etiam per juris consultos et legis peritos, quantociùs obtinere non omittat; et ne hæc omnia memoria excidant, eorum indiculum apud se scriptum retinebit.

8. Testamenta verò ipsa, quæ ad Archiepiscopum mittentur, nullo sigillo claudantur, sed folium in quo includuntur, in forma epistolarum usitata complicatum, et Archiepiscopo vernacula lingua inscriptum, sigillo muniatur, uti aliæ epistolæ communes, ut eo aperto Archiepiscopus testamentum legere, atque an ritè ac rectè confectum fuerit, omnibus attentè per-

pensis, judicare possit, adhibito etiam, si opus fuerit, peritorum in legibus civilibus consilio.

9. De bonis verò Ecclesiasticis, quæ jure à civili potestate concesso, ab Episcopis, Ecclesiis, Collegiis, Monasteriis, aliisque locis piis possidentur, vel rectà ad Episcoporum successores transeunt, nil est quod hoc Decreto statuatur; ideoque in illo minimè includuntur. Episcopi igitur, si qui sint qui nulla alia bona Ecclesiastica suo nomine possideant, ad testamentum superiùs descriptum faciendum non tenentur.

10. Eadem sollicitudine Sacra Congregatio providere volens securitati bonorum Communitatum omnium, sive Ecclesiasticarum, sive Religiosarum, tum virorum, tum etiam puellarum, et quarumcumque aliarum piarum institutionum, quæ inter bona ecclesiastica locum obtinent, vel saltem eorum naturæ participant, atque, sollicita Ecclesiæ Pastorum cura, piis usibus ob quos vel comparata vel donata fuerunt, servanda et posteris fideliter transmittenda sunt; quæ sequuntur decernit.

11. Archiepiscopus, et Episcopi, post decreti hujus receptionem, ad Superiores, Præfectos, vel Præsides Communitatum, quæ intra Diœcesis suæ fines repeiuntur, scribent, illisque omnibus auctoritate S. C., quæ illis omnibus ad hoc specialiter delegatur, præcipient ut, quamprimùm fieri poterit, certiorem per litteras Episcopum ipsum faciant 1. An, quæ, et quo onere, bona possideat Communitas, cui præest? 2. An suæ Communitati facultas seu jus à Civili potestate datum fuerit, bona omnia, vel eorum partem possidendi, et ad successores transmittendi (If they have been incorporated, and empowered to hold all, or any part of their property, and what?) 3. An bona

omnia, vel aliqua eorum pars à Superiore vel ab aliquo Communitatis membro, vel à pluribus conjunctim possideatur? 4. An aliquem invenerint modum tutò ad successores bona prædicta transmittendi, et quis sit modus iste? 5. An nullus alius habeatur modus præter testamentum?

12. Responso accepto, Ordinarius quid agendum sit facilè comperiet. Nam si quæ sint Communitates, quibus jus à potestate civili tributum fuerit possidendi, et ad successores transmittendi bona omnia, vel aliquam eorum partem, nulla erit occasio sollicitudinem suam exercendi ad eorum conservationem. Sin autem modus aliquis excogitatus fuerit possidendi bona, per Societatis contractum, quo bona in communi possidentur à tribus vel quatuor Communitatis membris, ita ut omnes socii jus illud possideant naturalis suæ vitæ tempore; sed quocumque ex illis mortuo, jus apud superstites socios remaneat possidendi bona universa, nulla facta cuique ex ipsis potestate alienandi suæ vitæ tempore, vel per testamentum relinquendi bona prædicta post mortem: tunc id tantummodò ab Episcopo curandum erit, ut, uno ex Sociis mortuo, alius ex Communitatis membris in Societatem adsciscatur. Tandem si unica testamenti remaneat via transmittendi bona ad successores, præcipiat Episcopus Superioribus, vel illi qui suo proprio nomine Communitatis bona possidere tunc poterit, ut statim testamentum juxta leges civiles duplici exemplari, æquè authentico perficiat, ex quibus unum in Communitatis scriniis diligenter asservetur, alterum verò ad Episcopum Diœcesanum in Archivio asservandum mittatur.

13. Ad Communitates autem, quarum bona ab Episcopo possidentur, de hoc Decreto nulla erit scribendi necessitas, cùm per testamentum Episcopi, satis bonorum illorum securitati prospiciatur.

14. De Superioribus Decreto huic minimè obsequentibus, post unam vel alteram monitionem, Episcopi ad S. Congregationem scribent, quò mala, quæ inde sequi possent, opportuno remedio præcaveantur.

Hæc sunt quæ de bonis, in Fœderatis Americæ Septentrionalis Statibus, ad Ecclesiam sive jam pertinentibus, sive in posterum spectaturis, tutò servandis, S. Congregatio statuenda esse judicavit.

Facta verò SSmo Domino Nostro Gregorio PP. XVI. rei totius relatione per R. P. D. Ignatium Cadolinium, Archiepiscopum Edessenum, S. Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua, quæ superiùs præscripta sunt in omnibus confirmavit, et exequenda esse jussit.

Datum Romæ, ex Ædibus Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, die 15. *Decembris* 1840.

Jacobus Philippus Card. FRANSONI, *Præfectus.*

I. Archiepiscopus Edessenus, *Secretarius.*

INDEX

ET ORDO PRÆCIPUARUM RERUM, QUÆ IN HOC LIBRO CONTINENTUR.

NOMINA

EORUM QUI TUM DIŒCESANÆ, TUM PROVINCIALIBUS SYNODIS BALTIMORENSIBUS INTERFUERUNT.

INDEX ALPHABETICUS.

A

B

R

S

V

EXPLICIT INDEX.

